

Dziennik Urzędowy L 347

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 53

31 grudnia 2010

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1264/2010 z dnia 20 grudnia 2010 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 7/2010 otwierające i ustalające sposób zarządzania autonomicznymi kontyngentami taryfowymi Unii na niektóre produkty rolne i przemysłowe 1
- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1265/2010 z dnia 20 grudnia 2010 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1255/96 zawieszające czasowo cła autonomiczne Wspólnej taryfy celnej na niektóre produkty przemysłowe, rolne i rybne 9
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1266/2010 z dnia 22 grudnia 2010 r. zmieniające dyrektywę 2007/68/WE w odniesieniu do wymogów w zakresie oznakowania win ⁽¹⁾ 27

DECYZJE

2010/815/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 15 grudnia 2009 r. w sprawie pomocy państwa C 21/05 (ex PL 45/04), którą Polska planuje wdrożyć na rzecz Poczty Polskiej w postaci rekompensaty za świadczenie powszechnych usług pocztowych (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9962) ⁽¹⁾ 29

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

2010/816/UE:

- ★ Decyzja nr 2/2010 Wspólnego Komitetu ds. Transportu Lotniczego Wspólnota/Szwajcaria ustanowionego na mocy umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego z dnia 26 listopada 2010 r. zastępująca załącznik do umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego 54

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 1264/2010

z dnia 20 grudnia 2010 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 7/2010 otwierające i ustalające sposób zarządzania autonomicznymi kontyngentami taryfowymi Unii na niektóre produkty rolne i przemysłowe

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

usunięte z wykazu w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 7/2010.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31,

(4) Z uwagi na dużą ilość zmian, których należy dokonać, w celu zachowania przejrzystości należy zastąpić cały tekst załącznika do rozporządzenia (UE) nr 7/2010.

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 7/2010.

a także mając na uwadze, co następuje:

(6) Ponieważ kontyngenty taryfowe muszą stać się skuteczne od dnia 1 stycznia 2011 r., niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane od tej samej daty i wejść w życie natychmiast,

(1) Aby zapewnić wystarczające i nieprzerwane dostawy niektórych towarów, których produkcja w Unii jest niewystarczająca, oraz, aby zapobiec ewentualnym zakłóceniom na rynku niektórych produktów rolnych i przemysłowych, rozporządzeniem Rady (UE) nr 7/2010⁽¹⁾ otwarto autonomiczne kontyngenty taryfowe. Produkty objęte tymi kontyngentami taryfowymi mogą być przywożone z zastosowaniem zerowych lub obniżonych stawek celnych. Z tych samych względów należy otworzyć ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2011 r. nowe kontyngenty taryfowe z zastosowaniem zerowej stawki celnej w odniesieniu do odpowiednich ilości niektórych dodatkowych produktów.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (UE) nr 7/2010 zastępuje się tekstem załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r. w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 7/2010:

— wielkość kontyngentu taryfowego o numerze porządkowym 09.2977 ustala się na 40 000 ton,

— wielkość kontyngentu taryfowego o numerze porządkowym 09.2635 ustala się na 1 300 000 km.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r.

Artykuł 2 stosuje się od dnia 1 lipca 2010 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 3 z 7.1.2010, s. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2010 r.

W imieniu Rady
J. SCHAUVLIEGE
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Nr porządkowy	Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Okres kontyngentowy	Wielkość kontyngentu	Stawka celna (%)
09.2849	ex 0710 80 69	10	Grzyby z gatunku <i>Auricularia polytricha</i> (niepoddane obróbce cieplnej lub ugotowane na parze lub w wodzie), zamrożone, do produkcji gotowych dań ⁽¹⁾ ⁽²⁾	1.1.-31.12.	700 ton	0 %
09.2913	ex 2401 10 35 ex 2401 10 70 ex 2401 10 95 ex 2401 10 95 ex 2401 10 95 ex 2401 20 35 ex 2401 20 70 ex 2401 20 95 ex 2401 20 95 ex 2401 20 95	91 10 11 21 91 91 10 11 21 91	Naturalny tytoń nieprzetworzony, nawet pokrojony w regularne kształty, o wartości celnej nie mniejszej niż 450 Euro za 100 kg masy netto, do stosowania jako spoiwo lub otoczka do produkcji towarów objętych podpozycją 2402 10 00 ⁽¹⁾	1.1.-31.12.	6 000 ton	0 %
09.2841	ex 2712 90 99	10	Mieszanina 1-alkenów zawierająca 80 % masy lub więcej 1-alkenów o długości łańcucha 20 i 22 atomy węgla	1.1.-31.12.	10 000 ton	0 %
09.2703	ex 2825 30 00	10	Tlenki i wodorotlenki wanadu, wyłącznie do produkcji stopów ⁽¹⁾	1.1.-31.12.	13 000 ton	0 %
09.2806	ex 2825 90 40	30	Tritlenek wolframu, zawierający niebieski tlenek wolframu	1.1.-31.12.	12 000 ton	0 %
09.2837	ex 2903 49 80	10	Bromochlorometan	1.1.-31.12.	600 ton	0 %
09.2933	ex 2903 69 90	30	1,3-Dichlorobenzen	1.1.-31.12.	2 600 ton	0 %
09.2950	ex 2905 59 98	10	2-Chloroetanol, do produkcji płynnych tioplastów, objętych podpozycją 4002 99 90 ⁽¹⁾	1.1.-31.12.	15 000 ton	0 %
09.2851	ex 2907 12 00	10	o-Krezol o czystości nie mniejszej niż 98,5 % masy	1.1.-31.12.	20 000 ton	0 %
09.2767	ex 2910 90 00	80	Eter glicydowy allilu	1.1.-31.12.	2 500 ton	0 %
09.2624	2912 42 00		Etylowanilina (3-etoksy-4-hydroksybenzaldehyd)	1.1.-31.12.	600 ton	0 %
*09.2638	2915 21 00	10	Kwas octowy o czystości 99 % masy lub większej	1.1.-31.12.	500 000 ton	0 %
09.2972	2915 24 00		Bezwodnik octowy	1.1.-31.12.	20 000 ton	0 %
09.2769	ex 2917 13 90	10	Sebacynian dimetylu	1.1.-31.12.	1 300 ton	0 %
09.2634	ex 2917 19 90	40	Kwas dodekanowy, o czystości większej niż 98,5 % masy	1.1.-31.12.	4 600 ton	0 %

Nr porządkowy	Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Okres kontyngentowy	Wielkość kontyngentu	Stawka celna (%)
09.2808	ex 2918 22 00	10	Kwas <i>o</i> -acetylosalicylowy	1.1.-31.12.	120 ton	0 %
09.2975	ex 2918 30 00	10	Dibezwodnik benzofenono-3,3',4,4'-tetrakarboksylowy	1.1.-31.12.	1 000 ton	0 %
09.2632	ex 2921 22 00	10	Heksametylenodiamina	1.1.-31.12.	35 000 ton	0 %
09.2602	ex 2921 51 19	10	<i>o</i> -Fenylenodiamina	1.1.-31.12.	1 800 ton	0 %
09.2977	2926 10 00		Akrylonitryl	1.1.-31.12.	30 000 ton	0 %
09.2917	ex 2930 90 13	90	Cystyna	1.1.-31.12.	600 ton	0 %
09.2603	ex 2930 90 99	79	Tetrasiarczek bis (3-trietoksylilo-propylu)	1.1.-31.12.	9 000 ton	0 %
09.2810	2932 11 00		Tetrahydrofuran	1.1.-31.12.	20 000 ton	0 %
09.2955	ex 2932 19 00	60	Flurtamon (ISO)	1.1.-31.12.	300 ton	0 %
09.2812	ex 2932 29 85	77	Heksan-6-olid	1.1.-31.12.	4 000 ton	0 %
09.2615	ex 2934 99 90	70	Kwas rybonukleinowy	1.1.-31.12.	110 ton	0 %
09.2945	ex 2940 00 00	20	D-Ksyloza	1.1.-31.12.	400 ton	0 %
09.2908	ex 3804 00 00	10	Lignosulfonian sodu	1.1.-31.12.	40 000 ton	0 %
09.2889	3805 10 90		Terpentyna siarczanowa	1.1.-31.12.	20 000 ton	0 %
09.2935	ex 3806 10 00	10	Kalafonia i kwasy żywiczne, otrzymane ze świeżych oleo-żywic	1.1.-31.12.	280 000 ton	0 %
09.2814	ex 3815 90 90	76	Katalizator składający się z ditlenku tytanu i tritlenku wolframu	1.1.-31.12.	2 200 ton	0 %
09.2829	ex 3824 90 97	19	Suchy wyciąg z pozostałości nierozpuszczalnych w rozpuszczalnikach alifatycznych uzyskany w trakcie ekstrakcji żywicy z drewna, o następującej charakterystyce: — o zawartości kwasu żywicznego nieprzekraczającej 30 % masy; — o liczbie kwasowej nieprzekraczającej 110 oraz — o temperaturze topnienia 100 °C lub większej	1.1.-31.12.	1 600 ton	0 %

Nr porządkowy	Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Okres kontyngentowy	Wielkość kontyngentu	Stawka celna (%)
09.2986	ex 3824 90 97	76	Mieszanina amin trzeciorzędowych zawierająca: — 60 % masy lub więcej dodecyldimetyloaminy; — 20 % masy lub więcej dime-tylo(tetradecylo)aminy; — 0,5 % masy lub więcej heksadecyldimetyloaminy stosowana do produkcji aminotlenków ⁽¹⁾	1.1.-31.12.	14 315 ton	0 %
09.2907	ex 3824 90 97	86	Mieszanina fitosteroli, w postaci proszku, zawierająca: — 75 % masy lub więcej steroli, — nie więcej niż 25 % masy stanoli stosowana do produkcji stanolii/steroli lub estrów stanolii/steroli ⁽¹⁾	1.1.-31.12.	2 500 ton	0 %
09.2140	ex 3824 90 97	98	Mieszanina amin trzeciorzędowych zawierająca: — od 2,0 do 4,0 % masy N,N-dimetylo-1-oktanoaminy — minimum 94 % masy N,N-dimetylo-1-dekanoaminy — maksymalnie 2 % masy N,N-dimetylo-1-dodekanoaminy	1.1.-31.12.	4 500 ton	0 %
09.2992	ex 3902 30 00	93	Kopolimer propylenowo-butylenowy, zawierający 60 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 68 % masy propylenu oraz 32 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 40 % masy butylenu, o lepkości materiału roztopionego nie większej niż 3 000 mPa w temperaturze 190 °C określonej metodą ASTM D 3236, stosowany jako klej do produkcji wyrobów objętych podpozycją 4818 40 ⁽¹⁾	1.1.-31.12.	1 000 ton	0 %
*09.2947	ex 3904 69 80	95	Poli(flourek winylidenu), w postaci proszku, do przygotowywania farb lub lakierów do pokrywania metali ⁽¹⁾	1.1.-31.12.	1 300 ton	0 %
*09.2639	3905 30 00		Poli(alkohol winylowy)	1.1.-31.12.	18 000 ton	0 %
*09.2640	ex 3905 99 90	91	Poliwinylobutyral	1.1.-31.12.	8 000 ton	0 %
09.2616	ex 3910 00 00	30	Polidimetylosiloksan o stopniu polimeryzacji 2 800 (\pm 100) jednostek monomeru	1.1.-31.12.	1 300 ton	0 %
*09.2816	ex 3912 11 00	20	Płatki octanu celulozy	1.1.-31.12.	58 500 ton	0 %

Nr porządkowy	Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Okres kontyngentowy	Wielkość kontyngentu	Stawka celna (%)
*09.2641	ex 3913 90 00	87	Hialuronian sodu, niesterylny, o: — masie cząsteczkowej średniej wagowo (Mw) nie większej niż 900 000 — zawartości endotoksyny nie większej niż 0,008 jednostek endotoksyny (UE)/mg, — zawartości etanolu nie większej niż 1 % masy — zawartości izopropanolu nie większej niż 0,5 % masy	1.1.-31.12.	200 kg	0 %
09.2813	ex 3920 91 00	94	Współwytłaczana trójwarstwowa folia z poli(butyralu winylu) bez kolorowej taśmy z podziałką, zawierająca nie mniej niż 29 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 31 % masy bis(2-etyloheksanianu)2,2'-etylenodioksydietylu jako plastyfikatora	1.1.-31.12.	2 000 000 m ²	0 %
09.2818	ex 6902 90 00	10	Cegły ogniotrwałe o: — długości krawędzi większej niż 300 mm, oraz — zawartości TiO ₂ nie większej niż 1 % masy oraz — zawartości Al ₂ O ₃ nie większej niż 0,4 % masy oraz — zmianie objętości mniejszej niż 9 % przy 1 700 °C	1.1.-31.12.	75 ton	0 %
09.2815	ex 6909 19 00	70	Nośniki katalizatorów lub filtrów, składające się z porowatych materiałów ceramicznych, wykonane głównie z tlenku glinu i tytanu, o całkowitej objętości nie większej niż 65 litrów i co najmniej jednym kanale (otwartym z jednego lub z obu końców) na cm ² przekroju poprzecznego	1.1.-31.12.	380 000 sztuk	0 %
09.2628	ex 7019 52 00	10	Tkanina szklana z włókna szklanego pokryta tworzywem sztucznym, o masie powierzchniowej 120 g/m ² (± 10 g/m ²), w rodzaju stosowanej do produkcji zwijanych ekranów ochronnych przeciw insektom, z zamocowanymi ramami	1.1.-31.12.	350 000 m ²	0 %
09.2799	ex 7202 49 90	10	Żelazochrom zawierający 1,5 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 4 % masy węgla i nie więcej niż 70 % masy chromu	1.1.-31.12.	50 000 ton	0 %
09.2629	ex 7616 99 90	85	Uchwyt teleskopowy z aluminium, do produkcji toreb bagażowych ⁽¹⁾	1.1.-31.12.	240 000 sztuk	0 %

Nr porządkowy	Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Okres kontyngentowy	Wielkość kontyngentu	Stawka celna (%)
*09.2636	ex 8411 82 80	20	Silniki przemysłowych turbin gazowych o mocy 64 MW pochodne od silników lotniczych, przeznaczone do wbudowania w przemysłowe zespoły prądotwórcze przystosowane do pracy przy maksymalnym/średnim obciążeniu przez mniej niż 5 500 godzin rocznie i posiadające sprawność obiegu prostego większą niż 40 %	1.1.-31.12.	10 sztuk	0 %
09.2763	ex 8501 40 80	30	Elektryczny silnik komutatorowy prądu przemiennego, jednofazowy, o mocy wyjściowej większej niż 750 W, o mocy pobieranej większej niż 1 600 W, ale nie większej niż 2 700 W, o średnicy zewnętrznej większej niż 120 mm (\pm 0,2 mm), ale nie większej niż 135 mm (\pm 0,2 mm), prędkości znamionowej większej niż 30 000 obr/min, ale nie większej niż 50 000 obr/min, wyposażony w wentylator indukcyjny, stosowany do produkcji odkurzaczy (¹)	1.1.-31.12.	2 000 000 sztuk	0 %
*09.2642	ex 8501 40 80	40	Zespół składający się z: — jednofazowego elektrycznego silnika komutatorowego prądu przemiennego, o mocy wyjściowej 480 W lub większej, ale nie większej niż 1 400 W, o mocy pobieranej większej niż 900 W, ale nie większej niż 1 600 W, o średnicy zewnętrznej większej niż 119,8 mm, ale nie większej niż 135,2 mm, prędkości znamionowej większej niż 30 000 obr/min, ale nie większej niż 50 000 obr/min i — wentylatora indukcyjnego, stosowany do produkcji odkurzaczy (¹)	1.1.-31.12.	120 000 sztuk	0 %
*09.2633	ex 8504 40 82	20	Prostownik elektryczny o mocy maksymalnej 1 kVA, używany jako element do produkcji aparatów do usuwania włosów (¹)	1.1.-31.12.	4 500 000 sztuk	0 %
*09.2643	ex 8504 40 82	30	Płytki zasilające przeznaczone do produkcji towarów objętych pozycjami 8521 i 8528 (¹)	1.1.-31.12.	1 038 000 sztuk	0 %
09.2620	ex 8526 91 20	20	Zespoły do systemów GPS posiadające funkcję określania pozycji	1.1.-31.12.	3 000 000 sztuk	0 %
09.2003	ex 8543 70 90	63	Generator częstotliwości sterowany napięciem, składający się z elementów aktywnych oraz pasywnych montowanych na obwodzie drukowanym, umieszczony w obudowie o wymiarach nie większych niż 30 × 30 mm	1.1.-31.12.	1 400 000 sztuk	0 %

Nr porządkowy	Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Okres kontyngentowy	Wielkość kontyngentu	Stawka celna (%)
*09.2635	ex 9001 10 90	20	Włókna optyczne do produkcji kabli światłowodowych objętych pozycją 8544 ⁽¹⁾	1.1.-31.12.	2 600 000 km	0 %
09.2631	ex 9001 90 00	80	Nieoprawione szklane soczewki, pryzmaty i elementy zespolone, stosowane do produkcji towarów objętych kodami 9005, 9013 i 9015 ⁽¹⁾	1.1.-31.12.	5 000 000 sztuk	0 %

⁽¹⁾ Zwolnienie z cła lub jego obniżenie podlega warunkom określonym w odpowiednich przepisach unijnych, z uwzględnieniem kontroli celnej użytkowania takich towarów (zob. art. 291-300 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1)).

⁽²⁾ Środek nie jest jednak dozwolony w przypadku, gdy przetwarzanie wykonywane jest przez przedsiębiorstwa handlu detalicznego lub gastronomiczne.

^(*) Pozycja nowa lub zmieniona.”

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 1265/2010**z dnia 20 grudnia 2010 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1255/96 zawieszające czasowo cła autonomiczne Wspólnej taryfy celnej na niektóre produkty przemysłowe, rolne i rybne**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

zawieszeń określonych w tekstach załączników I i II do niniejszego rozporządzenia należy oznaczyć gwiazdką.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W interesie Unii leży całkowite zawieszenie cł autonomicznych Wspólnej taryfy celnej dla szeregu nowych produktów obecnie niewymienionych w załączniku do rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/96 ⁽¹⁾.

(2) Siedem produktów, objętych kodami CN i TARIC 2805 30 90 10, 2805 30 90 20, 2825 50 00 10, 2933 79 00 40, 3908 90 00 20, 3920 62 19 88 oraz 8525 80 19 30, obecnie wymienionych w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1255/96 należy skreślić z wykazu, ponieważ utrzymanie zawieszonych cł autonomicznych Wspólnej taryfy celnej na te produkty nie leży już w interesie Unii.

(3) Opisy osiemnastu zawieszonych wymienionych w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1255/96 wymagają zmiany w celu uwzględnienia wprowadzonych w produktach zmian technicznych oraz tendencji gospodarczych na rynku. Zawieszenia te należy skreślić z wykazu znajdującego się w tym załączniku oraz włączyć ponownie jako nowe zawieszenia przy wykorzystaniu nowych opisów. Ponadto dla 20 produktów należy zmienić kody CN, a dla 11 produktów kody TARIC.

(4) Zawieszenia, w odniesieniu do których konieczne jest wprowadzenie tych zmian technicznych należy skreślić z wykazu zawieszonych znajdujących się w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1255/96 i ponownie włączyć do tego wykazu przy wykorzystaniu nowych opisów, nowych kodów CN lub nowych kodów TARIC.

(5) Mając na uwadze zachowanie przejrzystości, zmienione wpisy w wykazach wprowadzonych i uchylonych

(6) Z doświadczeń wynika, że konieczne jest wskazanie daty wygaśnięcia zawieszonych wymienionych w rozporządzeniu (WE) nr 1255/96, aby zapewnić uwzględnienie zmian technicznych i gospodarczych. Nie powinno to wykluczać wcześniejszego wycofania niektórych środków lub ich utrzymania po dacie wygaśnięcia, jeśli przedstawione zostanie uzasadnienie ekonomiczne, zgodnie z zasadami określonymi w komunikacie Komisji z roku 1998 dotyczącym autonomicznych zawieszonych i kontyngentów taryfowych ⁽²⁾.

(7) Rozporządzenie (WE) nr 1255/96 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione.

(8) W związku z faktem, że zawieszenia, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, muszą stać się skuteczne od dnia 1 stycznia 2011 r., niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane od tej samej daty i natychmiast wejść w życie.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1255/96 wprowadza się następujące zmiany:

1. wprowadza się wiersze z produktami wymienionymi w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;

2. skreśla się wiersze z produktami, których kody CN i TARIC wymienione są w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 158 z 29.6.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 128 z 25.4.1998, s. 2.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2010 r.

W imieniu Rady

J. SCHAUVLIEGE

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Produkty, o których mowa w art. 1 ust. 1

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Okres obowiązywania
ex 2805 30 90	30	Metale ziem rzadkich, skand i itr o czystości 98,5 % masy lub większej	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2825 50 00	11	Tlenek miedzi (I lub II) zawierający 78 % masy lub więcej miedzi i nie więcej niż 0,03 % chlorku	0 %	1.1.2011-31.12.2013
ex 2825 50 00	19		0 %	1.1.2011-31.12.2013
ex 2904 20 00	10	Nitrometan	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2904 20 00	20	Nitroetan	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2904 20 00	30	1-Nitropropan	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2905 39 95	10	Propano-1,3-diol	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2909 50 00	20	Ubichinol	0 %	1.1.2011-31.12.2015
2912 41 00		Wanilina (aldehyd 4-hydrokso-3-metoksobenzoesowy)	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2914 29 00	30	(R)-p-Menta-1(6),8-dien-2-on	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2914 50 00	20	3'-Hydroksyacetofenon	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2914 70 00	60	4'-tert-Butylo-2',6'-dimetylo-3',5'-dinitroacetofenon	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2915 90 00	60	6,8-Dichlorooktanian etylu	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2916 20 00	60	Kwas 3-cykloheksylopropionowy	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2916 39 00	25	Chlorek 2-metylo-3-(4-fluorofenilo)-propionylu	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2916 39 00	30	Chlorek 2,4,6-trimetylobenzoilu	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2917 19 90	50	Kwas tetradekanodiowy	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2917 39 95	20	1,4-Benzenodikarboksylan dibutyłu	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2917 39 95	30	Dibezwodnik benzeno-1,2:4,5-tetrakarboksylowy	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2918 30 00	50	Octan (3-okso-2-pentylcyklopentylu) metylu	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2921 29 00	40	Dekametylenodiamina	0 %	1.1.2011-31.12.2015

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Okres obowiązywania
ex 2921 30 99	30	1,3-Cykloheksanodimetanamina	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2921 49 00	70	2-Chlorobenzylamina	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2922 29 00	75	4-(2-Aminoetylo)fenol	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2922 39 00	20	2-Amino-5-chlorobenzofenon	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2928 00 90	25	Oksym aldehydu octowego w roztworze wodnym	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2930 90 99	50	[S-(R *, R *)]-2-Amino-1-[4-(metylotio)-fenylo]-1,3-propandiol	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2931 00 99	10	Dietylometoksyboran	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2931 00 99	15	Trietyloboran	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2932 19 00	50	2-Metylofuran	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2932 99 00	50	7-Metylo-3,4-dihydro-2H-1,5-benzodioxepin-3-on	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2932 99 00	60	(3aR,5aS,9aS,9bR)-3a,6,6,9a-Tetrametylo-2,4,5,5a,7,8,9,9b-oktahydro-1H-benzo[e][1]benzofuran	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2933 39 99	49	2-[[[3-Metylo-4-(2,2,2-trifluoroetoksy)-2-pirydynylo]metylo]tio]-1H-benzimidazol	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2933 39 99	70	Chlorowodorek 2-chlorometylo-4-metoksy-3,5-dimetylopiirydyny	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2933 39 99	80	5-Difluorometoksy-2-[[[3,4-dimetoksy-2-pirydylo]metylo]tio]-1H-benzimidazol	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2933 49 90	30	Chinolina	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2933 49 90	40	Izochinolina	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2933 69 80	60	Kwas cyjanurowy	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2933 79 00	70	L-(+)-Winian (S)-N-[(dietyloamino)metylo]-alfa-etylo-2-okso-1-pirolidynoacetamidu	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2934 20 80	60	Benzotiazol-2-ilo-(Z)-2-trityloksymino-2-(2-aminotiazol-4-ilo)-tiooctan	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2934 20 80	70	N,N-Bis(1,3-benzotiazolo-2-ilosulfanylo)-2-metylopropano-2-amina	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2934 99 90	25	2,4-Dietylo-9H-tioksanten-9-on	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2934 99 90	40	2-Tiofen etyloaminy	0 %	1.1.2011-31.12.2015

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Okres obowiązywania
ex 2934 99 90	50	Heksafluorofosforan 10-[1,1'-bifenilo]-4-ilo-2-(1-metyloetylo)-9-okso-9H-tioksantenu	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 2938 90 30	10	Glicyryzynian amonu	0 %	1.1.2011-31.12.2015
*ex 3208 90 19	60	Kopolimer hydroksystyrenu z jednym lub większą liczbą następujących składników: — styren — alkoksystyren — alkiloakrylany rozpuszczonych w mleczenie etylu	0 %	1.1.2011-31.12.2011
ex 3402 11 90	10	Lauroilometyloizetionian sodu	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 3402 90 10	30	Preparat powierzchniowo czynny, składający się z mieszaniny dokusatu sodu i etoksylowanego 2,4,7,9-tetrametylodec-5-yno-4,7-diolu	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 3402 90 10	50	Preparat powierzchniowo czynny, składający się z mieszaniny polisiloksanu i glikolu polietylenowego	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 3701 30 00	30	Płyta aluminiowa do druku offsetowego bezwodnego:	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 8442 50 80	10	— z powłoką z tworzywa sztucznego, — bez obrazu druku		
*ex 3707 10 00	15	Emulsja zwiększająca czułość, składająca się z: — nie więcej niż 12 % masy estru kwasu diazooksonaftalenosulfonowego, — żywic fenolowych w roztworze zawierającym co najmniej octan 2-metoksy-1-metyloetylu lub mleczan etylu lub 3-metoksypropionian metylu lub 2-heptanon	0 %	1.1.2011-31.12.2013
*ex 3707 10 00	35	Emulsja światłoczuła lub preparat światłoczuły zawierający jeden lub więcej następujących związków:	0 %	1.1.2011-31.12.2011
*ex 3707 90 90	70	— polimery akrylowe, — polimer metakrylowe, — pochodne polimerów styrenu, zawierający nie więcej niż 7 % masy światłoczułych prekursorów kwasowych, rozpuszczonych w rozpuszczalniku organicznym, zawierającym co najmniej octan 2-metoksy-1-metyloetylowy		
ex 3707 90 90	80	Powłoka przeciwodblaskowa, składająca się albo z polimeru siloksanowego albo polimeru organicznego, w którym fenolowa grupa wodorotlenowa została zmodyfikowana grupą chromoforową, w postaci roztworu rozpuszczalnika organicznego zawierającego albo 1-etoksy-2-propanol albo octan 2-metoksy-1-metyloetylu i nie więcej niż 10 % masy polimeru	0 %	1.1.2011-31.12.2015

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Okres obowiązywania
ex 3808 99 90	10	Oksamyl (ISO) w roztworze cykloheksanonu i wody	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 3812 30 80	40	Mieszanina: — 80 % (\pm 5 %) masy 2-etyloheksylu 10-etylo-4,4-dimetylo-7-okso-8-oksa-3,5-ditia-4-tetradodekianianu cyny, i — 20 % (\pm 5 %) masy 2-etyloheksylu 10-etylo-4-[[2-[(2-etyloheksylo)oksy]-2-oksoetylo]-tio]-4-metylo-7-okso-8-oksa-3,5-ditia-4-tetradodekianianu cyny	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 3824 90 97	24	Roztwór (chlorometylo)bis(4-fluorofenylo)metylosilanu o nominalnym stężeniu 65 % w toluenie	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 3824 90 97	27	Preparat składający się z mieszaniny 2,4,7,9-tetrametylodec-5-yno-4,7-diolu i propan-2-olu	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 3824 90 97	28	Preparat zawierający: — 85 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 95 % masy α -4-(2-cyjano-2-butoksykarbonylo)winylo-2-metoksyfenylo- ω -hydroksyheksa(oksyetylenu), i — 5 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 15 % masy polioksyetylenu (20) monopalitynian sorbitanu	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 3902 10 00	50	Polipropylen wysoko izotaktyczny (HIPP), nawet barwiony, przeznaczony do wytwarzania komponentów z tworzyw sztucznych do odświeżania powietrza o następujących właściwościach: — o gęstości 0,880 g/cm ³ lub większej, ale nie większej niż 0,913 g/cm ³ (określonej metodą ASTM D1505), — o wytrzymałości na rozciąganie pod działaniem siły 350 kg/cm ² , ale nie większej niż 390 kg/cm ² (określonej metodą ASTM D638) — o temperaturze ugięcia pod obciążeniem 135 °C lub większej pod ciśnieniem 0,45 MPa (określonej metodą ASTM 648) (1)	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 3903 90 90	50	Krystaliczny kopolimer styrenu i p-metylostyrenu: — o temperaturze topnienia 240 °C lub większej, ale nie większej niż 260 °C, — zawierający 5 % lub więcej, ale nie więcej niż 15 % masy p-metylostyrenu	0 %	1.1.2011-31.12.2015
*ex 3903 90 90	86	Mieszanina zawierająca: — 45 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 65 % masy polimerów styrenu — 35 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 45 % masy of poli(eteru fenylenu) — nie więcej niż 10 % masy innych dodatków	0 %	1.1.2011-31.12.2013

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Okres obowiązywania
		dająca jeden lub więcej z następujących barwnych efektów specjalnych: — metaliczny lub perłowy z kątowym wizualnym metameryzmem wywołanym przez co najmniej 0,3 % pigmentu płatkowego — fluorescencyjny, charakteryzujący się wysyłaniem światła podczas absorpcji promieniowania ultrafioletowego — jaskrawej bieli, charakteryzującej się L* nie mniejszą niż 92 i b* nie większą niż 2 oraz a* pomiędzy -5 i 7 w skali barw CIELab		
ex 3904 69 80	81	Poli(flourek winylidenu)	0 %	1.1.2011-31.12.2015
*ex 3904 69 80	93	Kopolimer etylenu z chlorotrifluoroetylenem w jednej z postaci wymienionych w uwadze 6 (b) do działu 39	0 %	1.1.2011-31.12.2013
*ex 3904 69 80	94	Kopolimer etylenu i tetrafluoroetyleny	0 %	1.1.2011-31.12.2013
*ex 3904 69 80	96	Poli(chlorotrifluoroetylen), w jednej z postaci wymienionych w uwadze 6 (a) oraz (b) do działu 39	0 %	1.1.2011-31.12.2013
*ex 3904 69 80	97	Kopolimer chlorotrifluoroetyleny i difluorku winylidenu	0 %	1.1.2011-31.12.2013
*ex 3905 99 90	92	Polimer winylopirolidonu i metakrylanu dimetyloaminoetylu, zawierający 97 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 99 % masy winylopirylidonu, w postaci roztworu w wodzie	0 %	1.1.2011-31.12.2013
ex 3906 90 90	40	Przezroczysty polimer akrylowy w opakowaniach nie większych niż 1 kg i nieprzeznaczony do sprzedaży detalicznej: — o lepkości nie większej niż 50 000 Pa w temperaturze 120 °C określonej metodą ASTM D 3835 — o wagowo średniej masie cząsteczkowej (Mw) większej niż 500 000, ale nie większej niż 1 200 000 zgodnie z testem chromatografii żelowo-permeacyjnej (GPC), — o resztkowej zawartości monomeru poniżej 1 %	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 3907 20 11	40	Glikol polietylenowy z łańcuchem tlenku etylenu o długości nie większej niż 30, z grupami końcowymi 2-cyjano 3-(4-hydroksyfenylo) akrylanu butylu, stosowane jako filtry UV w płynnych przedmieszkach (1)	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 3907 99 90	30	Poli(hydroksyalkanian), składający się głównie z poli(3-hydroksymaślanu)	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 3912 11 00	30	Triocetan celulozy	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 3912 11 00	40	Diocetan celulozy, proszek	0 %	1.1.2011-31.12.2015

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Okres obowiązywania
*ex 3919 10 80	21	Arkusz refleksyjny, składający się z:	0 %	1.1.2011-31.12.2013
*ex 3919 90 00	21	— warstwy poliwęglanu lub polimeru akrylowego całkowicie wytłaczanego z jednej strony w regularnie ukształtowany wzór,		
*ex 3920 61 00	20	— pokryty z obydwu stron jedną lub więcej warstwami materiału z tworzywa sztucznego, — nawet pokryty z jednej strony warstwą samoprzylepną oraz arkuszem rozdzielającym		
*ex 3919 10 80	50	Folia klejąca składająca się z bazy kopolimeru etylenu i octanu winylu (EVA) o grubości 70 µm lub większej	0 %	1.1.2011-31.12.2013
*ex 3919 90 00	41	oraz klejącej części taśmy akrylowej o grubości 5 µm lub większej, stosowana do polerowania i/lub przycinania		
*ex 3920 10 89	25	dysków krzemowych (1)		
*ex 3919 10 80	65	Samoprzylepny arkusz refleksyjny, nawet w oddzielnych częściach:	0 %	1.1.2011-31.12.2013
*ex 3919 90 00	57	— o regularnym wzorze, — z lub bez warstwy taśmy służącej do przytwierdzenia, — składający się kolejno z warstwy polimeru akrylowego i warstwy poli(metakrylanu metylu), zawierającej mikropryzmaty, — nawet zawierający dodatkową warstwę poliestru i — kleju z końcowym arkuszem rozdzielającym		
*ex 3919 90 00	35	Arkusz warstwowy odbłaskowy w rolkach o szerokości większej niż 20 cm, z wytłaczanym regularnym wzorem, składający się z folii z poli(chlorku winylu) powleczonej z jednej strony: — warstwą poliuretanu zawierającą szklane mikrokulki, — warstwą poli(octanu etylenowinyłu), — warstwą przylepną oraz — arkuszem rozdzielającym	0 %	1.1.2011-31.12.2013
*ex 3919 90 00	37	Folia pochłaniająca promieniowanie UV z poli(chlorku winylu): — o grubości 78 µm lub większej, — pokryta po jednej stronie warstwą kleju oraz arkuszem rozdzielającym, — o sile przylegania 1 764 mN/25 mm lub większej	0 %	1.1.2011-31.12.2014
ex 3919 90 00	60	Refleksyjna folia zawierająca: — warstwę poli(chlorku winylu), — warstwę poliuretanu, — warstwę kuleczek szklanych, — warstwę, która może zawierać zabezpieczenie i/lub znak urzędowy, której wygląd zmienia się w zależności od kąta, pod jakim się na nią patrzy, — warstwę z metalizowanego aluminium oraz — warstwę kleju, pokrytą z jednej strony warstwą rozdzielającą	0 %	1.1.2011-31.12.2015

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Okres obowiązywania
ex 3919 90 00	65	Folia samoprzylepna o grubości 40 µm lub większej, ale nie większej niż 400 µm, składająca się z jednej lub więcej warstw przezroczystego, metalizowanego lub barwionego poli(tereftalanu etylenu), pokryta z jednej strony warstwą odporną na ścieranie a z drugiej strony substancją klejącą wrażliwą na nacisk i silikonową warstwą rozdzielającą	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 3919 90 00	70	Samoprzylepne tarcze polerskie z mikroporowanego poliuretanu, nawet pokryte okładziną	0 %	1.1.2011-31.12.2015
*ex 3920 20 29	92	Folia zorientowana jednoosiowo o całkowitej grubości nie większej niż 75 µm, składająca się z dwóch lub trzech warstw, przy czym każda warstwa zawiera mieszaninę polipropylenu i polietylenu, a warstwa środkowa, nawet zawierająca ditlenek tytanu, charakteryzuje się: <ul style="list-style-type: none"> — wytrzymałością na rozciąganie w kierunku maszyny 140 MPa lub większą, ale nie większą niż 270 MPa oraz — wytrzymałością na rozciąganie w kierunku poprzecznym 20 MPa lub większą, ale nie większą niż 40 MPa określoną metodą ASTM D882/ISO 527-3 	0 %	1.1.2011-31.12.2013
ex 3920 62 19	47	Arkusze lub rolki z poli(tereftalanu etylenu):	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 3920 62 19	49	— powleczone z obu stron warstwą żywicy epoksy akrylowej, — o całkowitej grubości 37 µm (± 3 µm)		
*4106 31 00 *4106 32 00 4106 40 90 4106 92 00		Skóra wyprawiona z pozostałych zwierząt, odwłosiona, garbowana, dalej nieprzetworzona, inna niż skóra wyprawiona objęta pozycją 4114	0 %	1.1.2011-31.12.2013
ex 5402 47 00	20	Dwuskładnikowa przędza jednowłóknowa (monofilament), o masie liniowej nie większej niż 30 decytekstów, składająca się z: <ul style="list-style-type: none"> — rdzenia z poli(tereftalanu etylenu), i — zewnętrznej warstwy z kopolimeru poli(tereftalanu etylenu) i izoftalanu polietylenu, stosowana w produkcji tkanin filtrujących (1)	0 %	1.1.2011-31.12.2015
*ex 5603 12 90	70	Włókniny z polipropylenu:	0 %	1.1.2011-31.12.2013
*ex 5603 13 90	70	— z warstwą zgrzewalną, laminowane na każdej stronie włóknami ciągłymi typu spunbonded z polipropylenu,		
*ex 5603 92 90	40	— o grubości nie większej niż 550 µm,		
*ex 5603 93 90	10	— o masie powierzchniowej nie większej niż 150 g/m ² , — w kawałku, lub po prostu pocięte na prostokąty lub kwadraty, — nieimpregnowane		

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Okres obowiązywania	
ex 6805 10 00	10	Materiał ścierny w postaci identycznie ukształtowanych cząstek na podłożu	0 %	1.1.2011-31.12.2013	
ex 6805 20 00	10				
*ex 6805 30 00	10				
*ex 6909 19 00	20	Wałki lub kulki z azotku krzemu (Si_3N_4)	0 %	1.1.2011-31.12.2015	
ex 6909 19 00	50	Artykuły ceramiczne wykonane z włókien ciągłych z tlenków ceramicznych, zawierających:	0 %	1.1.2011-31.12.2013	
*ex 6914 90 00	20				— 2 % masy lub więcej tritlenku diboru, — 28 % masy lub mniej ditlenku krzemu oraz — 60 % masy lub więcej tritlenku diglinu
*ex 6914 90 00	30				Mikrokulki ceramiczne, przezroczyste, otrzymane z ditlenku krzemu i ditlenku cyrkonu, o średnicy większej niż 125 μm
*ex 7019 12 00	01	Niedoprzędz, o masie liniowej 2 600 teksów lub większej, ale nie większej niż 3 300 teksów oraz o stratach przy prażeniu 4 % masy lub większych, ale nie większych niż 8 % masy (określanych metodą ASTM D 2584-94)	0 %	1.1.2011-31.12.2013	
*ex 7019 12 00	21				
*ex 7019 12 00	02	Niedoprzędz, o masie liniowej 650 teksów lub większej, ale nie większej niż 2 500 teksów, pokryte warstwą poliuretanu nawet zmieszanego z innymi tworzywami	0 %	1.1.2011-31.12.2013	
*ex 7019 12 00	22				
*ex 7019 12 00	03	Niedoprzędz, o masie liniowej 392 teksów lub większej, ale nie większej niż 2 884 teksów, pokryte warstwą kopolimeru akrylowego	0 %	1.1.2011-31.12.2013	
*ex 7019 12 00	23				
*ex 7019 12 00	04	Niedoprzędz, o masie liniowej 417 teksów lub większej, ale nie większej niż 3 180 teksów, pokryte warstwą poli(akrylanu sodu) i poli(kwasu akrylowego)	0 %	1.1.2011-31.12.2013	
*ex 7019 12 00	24				
*ex 7019 19 10	41	Przędza o masie liniowej 33 teksów lub jej wielokrotności ($\pm 7,5$ %), otrzymana z włókien ciągłych szklanych o nominalnej średnicy 3,5 μm lub 4,5 μm , w której przeważają włókna ciągłe o średnicy 3 μm lub większej, ale nie większej niż 5,2 μm , inne niż te obrabiane w celu poprawy ich przyczepności do elastomerów	0 %	1.1.2011-31.12.2013	
*ex 7019 19 10	61				
*ex 7019 19 10	42	Przędza ze szkła „E”, o masie liniowej 22 teksów ($\pm 1,6$ teksów), otrzymana z włókien ciągłych szklanych o nominalnej średnicy 7 μm , w której przeważają włókna ciągłe o średnicy 6,35 μm lub większej, ale nie większej niż 7,61 μm	0 %	1.1.2011-31.12.2013	
*ex 7019 19 10	62				
*ex 7019 19 10	43	Wysokomodułowy sznurek szklany (typu K) impregnowany gumą, otrzymany ze skręconych wysokomodułowych przędz z włókien ciągłych szklanych, pokryty lateksem zawierającym żywicę rezocynowo-formaldehydową, z lub bez winylopirydyny i/lub uwodnionego kauczuku akrylonitrylowo-butadienowego (HNBR)	0 %	1.1.2011-31.12.2013	
*ex 7019 19 10	63				
ex 7019 90 99	30				

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Okres obowiązywania
*ex 7019 19 10	44	Sznurek szklany impregnowany gumą lub tworzywem sztucznym, otrzymany z przędzy ze skręconego włókna szklanego, pokryty lateksem zawierającym przynajmniej żywicę rezorcyno-formaldehydowo-winylopirydynową oraz kauczuk akrylonitrylowo-butadienowy (NBR)	0 %	1.1.2011-31.12.2013
*ex 7019 19 10	64	Sznurek szklany impregnowany gumą lub tworzywem sztucznym, otrzymany z przędz ze skręconych włókien szklanych pokryty lateksem zawierającym przynajmniej żywicę rezorcynowo-formaldehydową i polietylen chlorosulfonowany	0 %	1.1.2011-31.12.2013
ex 7019 90 99	20			
*ex 7019 19 10	45	Sznurek szklany impregnowany gumą lub tworzywem sztucznym, otrzymywany z włókien ciągłych szklanych typu K lub U, wykonany z:	0 %	1.1.2011-31.12.2014
*ex 7019 19 10	65			
ex 7019 90 99	10			
*ex 7019 19 10	46	— 9 % lub więcej, ale nie więcej niż 16 % tlenku magnezu, — 19 % lub więcej, ale nie więcej niż 25 % tlenku glinu, — 0 % lub więcej, ale nie więcej niż 2 % tlenku boru, — bez tlenku wapnia, powleczony lateksem zawierającym przynajmniej żywicę rezorcynowo-formaldehydową i polietylen chlorosulfonowany	0 %	1.1.2011-31.12.2015
*ex 7019 19 10	66			
ex 7202 99 80	10	Stop żelazo-dysproz, zawierający: — 78 % masy lub więcej dysprozu oraz — 18 %, masy lub więcej ale nie więcej niż 22 % masy żelaza	0 %	1.1.2011-31.12.2015
*ex 7606 12 92	20	Taśma ze stopu glinu i magnezu zawierająca: — 93,3 % masy lub więcej glinu — 2,2 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 5 % masy magnezu, oraz — nie więcej niż 1,8 % masy innych pierwiastków, w rolkach, o grubości 0,14 mm lub większej, ale nie większej niż 0,40 mm, i szerokości 12,5 mm lub większej, ale nie większej niż 89 mm, o wytrzymałości na rozciąganie 285 N/mm ² lub większej oraz o wydłużeniu przy rozrywaniu wynoszącym 1,0 % lub większym	0 %	1.1.2011-31.12.2012
ex 7607 11 90	20			
*ex 7607 20 90	10	Folia powlekana aluminium o grubości całkowitej nie większej niż 0,123 mm, składająca się z warstwy aluminium o grubości nie większej niż 0,040 mm, podłoża z folii poliamidowych i polipropylenowych oraz powłoki ochronnej zabezpieczającej przed korozją powodowaną przez kwas fluorowodorowy, stosowana w produkcji baterii litowo-polimerowych (1)	0 %	1.1.2011-31.12.2012
ex 8108 90 30	30	Drut ze stopu tytano-aluminio-wanadowego (TiAl6V4), zgodny z normami AMS 4928 i 4967	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 8413 70 35	20	Jednofazowa pompa odśrodkowa: — o wydajności co najmniej 400 cm ³ płynu na minutę — o poziomie hałasu ograniczonym do 6 dBA,	0 %	1.1.2011-31.12.2015

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Okres obowiązywania
		— o wewnętrznej średnicy otworu ssawnego i wylotowego nieprzekraczającej 15 mm, i — działająca w temperaturze otoczenia do -10 °C		
ex 8414 59 20	40	Wentylator osiowy z silnikiem elektrycznym, o mocy wyjściowej nie większej niż 2 W, do stosowania w produkcji produktów objętych pozycją 8528 (1)	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 8501 33 00	30	Napęd elektryczny do pojazdów silnikowych, o mocy wyjściowej nie większej niż 100 kW, z: — silnikiem prądu stałego z przekładnią, — elektroniką napędu połączoną kablem	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 8504 50 95	40	Cewka dławikowa o: — indukcji 4,7 µH (± 20 %), — rezystancji przy prądzie stałym nie większej niż 0,1 Ohm, — rezystancji izolacji 100 MOhm lub większej przy 500 V (prąd stały) do stosowania w produkcji płytek zasilających do modułów LCD i LED (1)	0 %	1.1.2011-31.12.2015
*ex 8505 90 20	91	Cewka cylindryczna (solenoid) z rdzeniem ruchomym, działająca przy nominalnym napięciu zasilania 24 V, przy nominalnych prądzie stałym 0,08 A, stosowana w produkcji produktów objętych pozycją 8517 (1)	0 %	1.1.2011-31.12.2013
ex 8507 80 30	60	Baterie litowo-jonowe wielokrotnego ładowania o: — długości 1 213 mm, — szerokości 245 mm, — wysokości 755 mm, — masie 265 kg, — pojemności nominalnej 66,6 Ah, — w pakietach zawierających 48 modułów	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 8507 80 30	70	Prostokątne moduły do zamontowania w bateriach litowo-jonowych wielokrotnego ładowania o: — długości 350 mm lub 312 mm, — szerokości 79,8 mm lub 225 mm, — wysokości 168 mm lub 35 mm, — masie 6,2 kg lub 3,95 kg, — pojemności 129 Ah lub 66,6 Ah	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 8507 80 30	80	Akumulator litowo-jonowy prostokątny o: — metalowej obudowie, — długości 171 mm (± 3 mm), — szerokości 45,5 mm (± 1 mm), — wysokości 115 mm (± 1 mm), — napięciu znamionowym 3,75 V i — pojemności znamionowej 50 Ah do stosowania w produkcji akumulatorów wielokrotnego ładowania dla pojazdów samochodowych (1)	0 %	1.1.2011-31.12.2015

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Okres obowiązywania
*ex 8518 40 80	91	Podzespół obwodu drukowanego zawierający funkcje dekodowania cyfrowego sygnału dźwiękowego, przetwarzania i wzmacniania sygnału dźwiękowego z funkcjonalnością dwóch i/lub więcej kanałów	0 %	1.1.2011-31.12.2014
ex 8518 40 80	92	Podzespół obwodu drukowanego zawierający zasilacz, czynny obwód wyrównawczy i obwody wzmacniacza mocy	0 %	1.1.2011-31.12.2015
*ex 8521 90 00	20	Urządzenie do cyfrowego zapisu obrazu: — bez napędu dysku twardego, — z napędem DVD-RW lub bez, — albo z wykrywaniem ruchu albo z funkcjonalnością wykrywania ruchu przez dołączalność IP za pomocą złącza LAN — z portem szeregowym USB lub bez, do stosowania w produkcji systemów nadzoru telewizji przemysłowej (CCTV) (1)	0 %	1.1.2011-31.12.2014
*ex 8522 90 80	84	Mechanizm napędu Blu-ray, nawet z funkcją zapisu, do stosowania z dyskami Blu-ray, DVD i CD, składający się co najmniej z: — czytnika optycznego z diodami laserowymi działającymi na trzech różnych długościach fali, — silnika wrzecionowego, — silnika krokowego	0 %	1.1.2011-31.12.2013
ex 8525 80 19	31	Kamery telewizji przemysłowej (CCTV), nawet zawarte w obudowie: — o masie nie większej niż 960 g, — albo z pojedynczym czujnikiem analizatora obrazu CCD (Charge-Couple Device), albo z czujnikiem typu CMOS (Complementary Metal-Oxide-Semiconductor), — o efektywnej liczbie pikseli nie większej niż 440 000	0 %	1.1.2011-31.12.2013
*ex 8528 59 40	20	Kolorowy ciekłokrystaliczny monitor wideo, zasilany prądem stałym o napięciu wejściowym 7 V lub większym, ale nie większym niż 30 V, o wymiarze przekątnej ekranu 33,2 cm lub mniejszym, nadający się do wbudowania w produkty objęte działami od 84 do 90 oraz 94	0 %	1.1.2011-31.12.2013
ex 8529 90 65	55	Płytki LED oświetlenia otoczenia do wbudowania w produkty objęte pozycją 8528 (1)	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 8529 90 65	65	Płytki obwodu drukowanego do rozprowadzania napięcia zasilania i sygnałów sterujących bezpośrednio do obwodu sterującego szklanego panelu TFT modułu LCD	0 %	1.1.2011-31.12.2015
*ex 8529 90 65	75	Moduły zawierające co najmniej chipy półprzewodnikowe do: — generowania sygnałów sterujących do adresowania pikseli, lub — sterowania adresowaniem pikseli	0 %	1.1.2011-31.12.2012

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Okres obowiązywania
ex 8529 90 92	25	Moduły LCD, niemające właściwości użytkowych ekranów dotykowych (touch screen), składające się wyłącznie z: — jednej lub więcej komórek TFT ze szkła lub tworzywa sztucznego, — radiatora odlewane ciśnieniowo, — elementów podświetlających, — jednej płytki obwodu drukowanego z mikrosterownikiem oraz — interfejsu LVDS (niskonapięciowy sygnał różnicowy), do stosowania w produkcji radiodbiorników do pojazdów silnikowych (1)	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 8535 90 00	30	Włącznik modułu półprzewodnikowego w obudowie:	0 %	1.1.2011-31.12.2015
ex 8536 50 80	83	— składający się z chipa tranzystora bipolarnego z izolowaną bramką (IGBT) i chipa diody na jednej lub więcej ramek wyprowadzeniowych, — dla napięcia 600 V lub 1 200 V		
*ex 8540 11 00	91	Lampa elektronopromieniowa kolorowa z maską szczelną, wyposażona w wyrzutnię elektronową oraz zespół cewek odchyłających, o stosunku szerokości do wysokości ekranu wynoszącym 4/3 i wymiarze przekątnej ekranu nie większej niż 42 cm	0 %	1.1.2011-31.12.2011
*ex 8540 11 00	92	Lampa kineskopowa kolorowa z całkowicie zakrzywionym prostokątnym ekranem, wyposażona w wyrzutnię elektronową, zespół cewek odchyłających o stosunku szerokości do wysokości 4/3 i wymiarze przekątnej ekranu 68 cm (± 2 mm)	0 %	1.1.2011-31.12.2011
*ex 8540 11 00	93	Lampa elektronopromieniowa kolorowa, wyposażona w wyrzutnie elektronów umieszczone obok siebie (technologia in-line) o wymiarze przekątnej ekranu 79 cm lub większej	0 %	1.1.2011-31.12.2011
*ex 8540 11 00	94	Lampa elektronopromieniowa kolorowa wyposażona w wyrzutnię elektronową, zespół cewek odchyłających o stosunku szerokości do wysokości ekranu wynoszącym 4/3, o wymiarze przekątnej ekranu większej niż 72 cm	0 %	1.1.2011-31.12.2013
*ex 8540 11 00	95	Lampa elektronopromieniowa kolorowa o stosunku szerokości do wysokości ekranu wynoszącym 16/9 oraz o wymiarze przekątnej ekranu 39,8 cm ($\pm 0,3$ cm)	0 %	1.1.2011-31.12.2013
ex 8543 70 90	40	Wzmacniacz wielkiej częstotliwości, zawierający na metalowym kołnierzu jeden lub więcej układów scalonych i dyskretnych chipów kondensatorowych w obudowie	0 %	1.1.2011-31.12.2015
*ex 8544 42 90	10	Kabel do transmisji danych o przepustowości 600 Mbit/s lub większej: — o napięciu 1,25 V ($\pm 0,25$ V) — ze złączami zamocowanymi na jednym lub obu końcach, z których przynajmniej jedno zawiera styki o rozstawie 0,5 mm, — z zewnętrznym ekranowaniem, stosowany wyłącznie do komunikacji pomiędzy panelem LCD lub PDP a elektronicznymi obwodami przetwarzającymi sygnał wizyjny	0 %	1.1.2011-31.12.2013
*ex 8545 19 00	20	Elektrody węglowe, do stosowania w produkcji baterii cynkowo-węglowych (1)	0 %	1.1.2011-31.12.2013
*ex 8547 10 00	10	Izolowane mocowania ceramiczne, zawierające 90 % masy lub więcej tlenku glinu, metalizowane, w postaci wydrążonego cylindrycznego korpusu o średnicy zewnętrznej 20 mm lub większej, ale nie większej niż 250 mm, do produkcji bezpieczników próżniowych (1)	0 %	1.1.2011-31.12.2013

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Okres obowiązywania
ex 9001 90 00	85	Panel LGP wykonany z poli(metakrylanu metylu), — nawet pocięty, — nawet zadrukowany, do stosowania w produkcji elementów podświetlających do płaskoekranowych odbiorników telewizyjnych (1)	0 %	1.1.2011- 31.12.2015
*ex 9022 90 00	10	Panele do urządzeń rentgenowskich (czujniki do płaskich paneli rentgenowskich/czujniki rentgenowskie) składające się z płyty szklanej z matrycą tranzystorów cienkowarstwowych, pokrytej cienką warstwą amorficznego krzemu, powleczonej warstwą scyntylacyjną jodku cezu i metalizowaną warstwą ochronną, o powierzchni aktywnej 409,6 mm ² × 409,6 mm ² i rozmiarze piksela 200 μm ² × 200 μm ²	0 %	1.1.2011- 31.12.2013
ex 9405 40 39	30	Elektryczny zespół oświetleniowy zawierający: — płytki obwodów drukowanych i — diody elektroluminescencyjne (LED) do stosowania w produkcji elementów podświetlających do płaskoekranowych odbiorników telewizyjnych (1)	0 %	1.1.2011- 31.12.2015
ex 9503 00 75	10	Miniaturowe modele wagoników kolejki linowej z tworzywa sztucznego nawet z silnikiem do kopiowania (1)	0 %	1.1.2011- 31.12.2015
ex 9503 00 95	10	(1)		

(*) Zawieszenie dotyczące produktu wymienionego w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1255/96, którego kod CN lub TARIC albo opis produktu uległ zmianie na mocy niniejszego rozporządzenia

ZAŁĄCZNIK II

Produkty, o których mowa w art. 1 ust. 2

Kod CN	TARIC
ex 2805 30 90	10
ex 2805 30 90	20
ex 2825 50 00	10
ex 2933 79 00	40
*ex 3208 90 19	60
*ex 3707 10 00	15
*ex 3707 10 00	35
*ex 3707 90 90	70
*ex 3903 90 90	86
*ex 3904 69 90	81
*ex 3904 69 90	93
*ex 3904 69 90	94
*ex 3904 69 90	96
*ex 3904 69 90	97
*ex 3905 99 90	94
ex 3908 90 00	20
*ex 3919 10 80	21
*ex 3919 10 80	50
*ex 3919 10 80	65
*ex 3919 90 00	21
*ex 3919 90 00	35
*ex 3919 90 00	37
*ex 3919 90 00	41
*ex 3919 90 00	57
*ex 3920 10 89	25
*ex 3920 20 29	92
*ex 3920 61 00	20
ex 3920 62 19	88

Kod CN	TARIC
*4106 31 10	
*4106 32 90	
*4106 40 90	
*4106 92 00	
*ex 5603 12 90	70
*ex 5603 13 90	70
*ex 5603 92 90	40
*ex 5603 93 90	10
*ex 6805 10 00	10
*ex 6805 20 00	10
*ex 6805 30 80	10
*ex 6909 19 00	20
*ex 6909 19 00	50
*ex 6914 90 90	20
*ex 6914 90 90	30
*ex 7019 12 00	10
*ex 7019 12 00	15
*ex 7019 12 00	50
*ex 7019 12 00	70
*ex 7019 19 10	10
*ex 7019 19 10	30
*ex 7019 19 10	55
*ex 7019 19 10	60
*ex 7019 19 10	70
*ex 7019 19 10	80
*ex 7019 90 99	10
*ex 7019 90 99	20
*ex 7019 90 99	30
*ex 7606 12 10	10
*ex 7607 11 90	20

Kod CN	TARIC
*ex 7607 20 99	10
*ex 8505 90 10	91
*ex 8518 40 89	91
*ex 8521 90 00	20
*ex 8522 90 80	84
ex 8525 80 19	30
*ex 8528 59 90	20
*ex 8529 90 65	75
*ex 8540 11 11	95
*ex 8540 11 15	20
*ex 8540 11 19	91
*ex 8540 11 19	93
*ex 8540 11 91	31
*ex 8544 42 90	10
*ex 8545 19 90	20
*ex 8547 10 10	10
*ex 9022 90 90	10

(*) Zawieszenie dotyczące produktu wymienionego w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1255/96, którego kod CN lub TARIC albo opis produktu uległ zmianie na mocy niniejszego rozporządzenia

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1266/2010**z dnia 22 grudnia 2010 r.****zmieniające dyrektywę 2007/68/WE w odniesieniu do wymogów w zakresie oznakowania win****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 21,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie Komisji 2007/68/WE ⁽²⁾ zmieniono wykaz z załącznika IIIa do dyrektywy 2000/13/WE zawierający składniki żywności, które należy umieszczać na etykietach środków spożywczych, ponieważ mogą one wywoływać negatywne skutki u osób wrażliwych; dyrektywa ta zawiera również wykaz pewnych pochodnych składników zawartych w załączniku IIIa, co do których stwierdzono naukowo, że jest mało prawdopodobne, by w określonych warunkach wywoływały negatywne skutki, i które w związku z tym zwolniono z wymogu w zakresie oznakowania. Ponadto dyrektywa ta uchyła dyrektywę Komisji 2005/26/WE z dnia 21 marca 2005 r. ustanawiającą listę składników żywności lub substancji wstępnie wyłączonej z załącznika IIIa do dyrektywy 2000/13/WE ⁽³⁾.
- (2) Ponieważ zmiany w przepisach dotyczących oznakowania mają wpływ na przemysł, w szczególności na małe i średnie przedsiębiorstwa, które potrzebują okresu przejściowego, aby sprawnie dostosować się do nowych wymogów w zakresie oznakowania, w dyrektywie 2007/68/WE przewidziano środki tymczasowe ułatwiające stosowanie nowych przepisów, zezwalając na obrót żywnością zgodną z przepisami dyrektywy 2005/26/WE, która została wprowadzona do obrotu lub oznakowana przed dniem 31 maja 2009 r., do wyczerpania zapasów.
- (3) Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 415/2009 ⁽⁴⁾ okres przejściowy przewidziany w ramach wspomnianych środków tymczasowych przedłużono w odniesieniu do win, zgodnie z definicją w załączniku IV do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 ⁽⁵⁾, do dnia 31 grudnia 2010 r.
- (4) W następstwie uchylecia rozporządzenia (WE) nr 479/2008 definicje win znajdują się obecnie

w załączniku XIb do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽⁶⁾. Należy zatem zamieścić odesłanie do tego załącznika.

- (5) Zgodnie z art. 6 ust. 11 akapit pierwszy dyrektywy 2000/13/WE wykaz w załączniku IIIa należy systematycznie analizować i w miarę potrzeb uaktualniać w oparciu o najświeższą wiedzę naukową.
- (6) W sektorze wina przeprowadzono nowe badania naukowe dotyczące możliwości wywołania reakcji alergicznej przez kazeinę zawartą w mleku i albuminę jaja, stosowane jako środki klarujące w wyrobieniu wina. Według wnioskodawcy badania te oparte są na nowych danych naukowych wskazujących, że wina klarowane z użyciem kazeiny i albuminy jaja zgodnie z dobrą praktyką wytwarzania prawdopodobnie nie wywołują negatywnych skutków u osób z alergią na mleko lub jaja.
- (7) W dniach 8 czerwca i 19 lipca 2010 r. Międzynarodowa Organizacja ds. Winorośli i Wina złożyła wnioski o zwolnienie z wymogu oznakowania w odniesieniu do kazeiny i albuminy jaja stosowanych do wyrobu wina jako środków pomocniczych w procesie klarowania.
- (8) W dniach 14 i 30 lipca 2010 r. Komisja przedłożyła EFSA wniosek o opinię naukową dotyczącą wymienionych substancji.
- (9) Aby uniknąć niepotrzebnego obciążenia podmiotów gospodarczych na skutek zmian w przepisach dotyczących oznakowania, należy odroczyć obowiązkowe stosowanie dyrektywy 2007/68/WE w sektorze wina do czasu dokonania oceny naukowej przez EFSA.
- (10) W związku z powyższym datę podaną w art. 3 akapit trzeci dyrektywy 2007/68/WE, która określa okres przejściowy, należy wyznaczyć na dzień 30 czerwca 2012 r. dla win wprowadzonych do obrotu lub oznakowanych przed tą datą, do wyczerpania zapasów, pod warunkiem że są one zgodne z wcześniej obowiązującymi przepisami, to znaczy przepisami dyrektywy 2005/26/WE.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2007/68/WE.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły wobec nich sprzeciwu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 109 z 6.5.2000, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 310 z 28.11.2007, s. 11.

⁽³⁾ Dz.U. L 75 z 22.3.2005, s. 33.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 125 z 21.5.2009, s. 52.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 148 z 6.6.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 3 dyrektywy 2007/68/WE akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie zezwalają na obrót winami, w rozumieniu załącznika XIb do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, które zostały wprowadzone do obrotu lub ozna-

kowane przed dniem 30 czerwca 2012 r. i są zgodne z przepisami dyrektywy 2005/26/WE, do wyczerpania zapasów.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI

z dnia 15 grudnia 2009 r.

w sprawie pomocy państwa C 21/05 (ex PL 45/04), którą Polska planuje wdrożyć na rzecz Poczty Polskiej w postaci rekompensaty za świadczenie powszechnych usług pocztowych

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9962)

(Jedynie tekst w języku polskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/815/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 108 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami ⁽²⁾ i uwzględniając otrzymane odpowiedzi,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

(1) Wiadomością przesłaną pocztą elektroniczną z dnia 30 kwietnia 2004 r. władze polskie zgłosiły dwa programy pomocy na rzecz polskiego operatora pocztowego państwowego przedsiębiorstwa użyteczności publicznej „Poczta Polska” (zwanego dalej „PP”) zgodnie z „procedurą w ramach mechanizmu przejściowego”, o której mowa w części 3 załącznika IV do Aktu przystąpienia stanowiącego część Traktatu dotyczącego przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej.

(2) Dwa wspomniane programy pomocy zarejestrowano pod następującymi numerami: PL 45/04: Rekompensata dla Poczty Polskiej za świadczenie powszechnych usług pocztowych oraz PL 49/04: Pomoc dla Poczty Polskiej na inwestycje związane ze świadczeniem powszechnych usług pocztowych.

⁽¹⁾ Ze skutkiem od dnia 1 grudnia 2009 r. art. 87 i 88 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską („Traktat WE”) stały się odpowiednio art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”). Treść tych dwóch grup postanowień jest zasadniczo identyczna. Do celów niniejszej decyzji odniesienia do art. 107 i 108 TFUE należy rozumieć tam gdzie to stosowne jako odniesienia do art. 87 i 88 Traktatu WE.

⁽²⁾ Dz.U. C 274 z 5.11.2005, s. 14.

(3) W dniach 26 lipca 2004 r., 26 listopada 2004 r. i 7 lutego 2005 r. Komisja zwróciła się z wnioskiem o dodatkowe informacje. Władze polskie przedstawiły dodatkowe informacje w pismach z dnia 10 września 2004 r., 27 października 2004 r., 3 grudnia 2004 r. i 29 marca 2005 r.

(4) W dniach 25 października 2004 r. i 31 stycznia 2005 r. odbyły się dwa spotkania władz polskich ze służbami Komisji. Dnia 20 czerwca 2005 r. Komisja otrzymała dodatkowe informacje od władz polskich.

(5) Pismem z dnia 29 czerwca 2005 r. Komisja powiadomiła Polskę o swojej decyzji o wszczęciu postępowania określonego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE w odniesieniu do obydwóch programów pomocy. Obydwa programy pomocy zarejestrowano pod następującymi numerami: C 21/05: Rekompensata dla Poczty Polskiej za świadczenie powszechnych usług pocztowych oraz C 22/05: Pomoc dla Poczty Polskiej na inwestycje związane ze świadczeniem powszechnych usług pocztowych.

(6) Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag.

(7) Komisja nie otrzymała żadnych uwag od innych zainteresowanych stron.

(8) Polska przedstawiła swoje uwagi w piśmie z dnia 9 sierpnia 2005 r. W dniu 10 stycznia 2006 r. odbyło się spotkanie władz polskich ze służbami Komisji. Pismem z dnia 24 stycznia 2006 r. Komisja zwróciła się o dodatkowe informacje.

⁽³⁾ Zob. przypis 2.

- (9) W piśmie z dnia 10 lutego 2006 r. władze polskie poinformowały Komisję o zamiarze wycofania zgłoszenia programu pomocy C 22/05: Pomoc dla Poczty Polskiej na inwestycje związane ze świadczeniem powszechnych usług pocztowych. W odpowiedzi na wniosek Komisji z dnia 27 lutego 2006 r. władze polskie poinformowały w piśmie z dnia 13 marca 2006 r., że nie przystąpią do realizacji projektu pomocy, którego dotyczyło wyżej wymienione zgłoszenie, oraz że zmieniły ramy prawne programu w celu wyeliminowania możliwości udzielenia pomocy inwestycyjnej⁽⁴⁾.
- (10) Decyzją z dnia 27 kwietnia 2006 r. Komisja zakończyła postępowanie na mocy art. 88 ust. 2 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy C 22/05: Pomoc dla Poczty Polskiej na inwestycje związane ze świadczeniem powszechnych usług pocztowych, ponieważ postępowanie to stało się bezprzedmiotowe⁽⁵⁾ ze względu na to, że odnośna pomoc nigdy nie została udzielona.
- (11) W piśmie z dnia 23 lutego 2006 r. władze polskie przesłały Komisji dodatkowe informacje w związku ze sprawą dotyczącą pomocy państwa C 21/05: Rekompensata dla Poczty Polskiej za świadczenie powszechnych usług pocztowych. Władze polskie stwierdziły jednak, że w latach 2004 i 2005 na rzecz Poczty Polskiej nie została przyznana żadna rekompensata z zasobów państwowych za wywiązywanie się z obowiązku świadczenia usług pocztowych. Odnośny program pomocy w żadnym przypadku nie był finansowany ani stosowany w latach 2004 i 2005.
- (12) W dniu 9 stycznia 2007 r. Komisja podjęła decyzję o częściowym zakończeniu postępowania na mocy art. 88 ust. 2 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy C 21/05: Pomoc dla Poczty Polskiej za świadczenie powszechnych usług pocztowych za lata 2004–2005, ponieważ stało się ono bezprzedmiotowe ze względu na to, że w latach 2004 i 2005 odnośna pomoc nie została udzielona. Postępowanie na mocy art. 88 ust. 2 Traktatu WE toczyło się dalej w odniesieniu do okresu rozpoczynającego się od dnia 1 stycznia 2006 r.⁽⁶⁾ Pismem z dnia 3 stycznia 2007 r. Komisja zwróciła się o udzielenie informacji dotyczących przedmiotowego programu pomocy za okres rozpoczynający się od 2006 r. Władze polskie odpowiedziały pismem z dnia 1 lutego 2007 r.
- (13) Poczta Polska posiadała status przedsiębiorstwa użyteczności publicznej i prowadziła działalność na podstawie ustawy z dnia 30 lipca 1997 r. o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska”. W decyzji z dnia 24 kwietnia 2007 r. dotyczącej pomocy państwa w sprawie nr E 12/05: Nieograniczona gwarancja Skarbu Państwa dla Poczty Polskiej Komisja uznała, że niemożność postawienia Poczty Polskiej
- w stan upadłości ze względu na jej status prawny zapewnia przedsiębiorstwu nieograniczoną gwarancję państwa⁽⁷⁾.
- (14) Zgodnie z planem przyjętym przez Radę Ministrów w dniu 11 kwietnia 2006 r. przekształcenie własnościowe Poczty Polskiej miało być przeprowadzone w dwóch etapach, tj. komercjalizacji i prywatyzacji. Dnia 25 czerwca 2008 r. Polska poinformowała Komisję o wejściu w życie z dniem 25 kwietnia 2008 r. nowej ustawy z dnia 11 kwietnia 2008 r. zmieniającej ustawę, na mocy której Poczta Polska nie podlegała zwykłym regułom postępowania upadłościowego. Na podstawie nowej ustawy Komisja nie uzyskała jednak jasności co do systemu prawnego, jaki stosuje się do PP, skoro, jak się wydawało, jej status prawny się nie zmienił.
- (15) Pierwszy etap przekształcenia zrealizowano na mocy ustawy z dnia 5 września 2008 r. o komercjalizacji przedsiębiorstwa użyteczności publicznej „Poczta Polska”⁽⁸⁾, i w jego wyniku PP została przekształcona z przedsiębiorstwa państwowego w spółkę akcyjną, w której Skarb Państwa posiada 100 % akcji. W związku z tym PP pozbawiono statusu prawnego, który uniemożliwiał postawienie jej w stan upadłości. Nieograniczona gwarancja państwa na rzecz PP została tym samym zniesiona i przedsiębiorstwo podlega teraz zwykłym regułom postępowania upadłościowego.
- (16) W dniach 27 czerwca 2007 r., 20 lipca 2007 r., 26 września 2007 r. i 25 lipca 2008 r. miały miejsce spotkania pomiędzy władzami polskimi a Komisją.
- (17) W wyniku tych spotkań władze polskie przekazały informacje uzupełniające, które zostały zarejestrowane przez Komisję w dniach 7 grudnia 2007 r. (A/40109/a), 8 lutego 2008 r. (A/2536), 15 kwietnia 2008 r. (A/7047), 28 kwietnia 2008 r. (A/8137), 18 czerwca 2008 r. (A/13261), 7 listopada 2008 r. (A/23609), 6 stycznia 2009 r. (A/191), 2 lutego 2009 r. (A/2483), 29 kwietnia 2009 r. (A/10409), 15 czerwca 2009 r. (A/14530), 4 września 2009 r. (A/19121), 14 września 2009 r. (A/19796), 25 września 2009 r. (A/20558), 1 października 2009 r. (A/20997) i 2 listopada 2009 r. (A/23309).

⁽⁴⁾ Artykuł 17 ustawy z dnia 30 lipca 1997 r. o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska” stanowiący, że „Poczta Polska otrzymuje z budżetu państwa dotacje [...] na finansowanie inwestycji” został uchylony. Nowy art. 52a Prawa pocztowego nie przewiduje możliwości przyznawania pomocy inwestycyjnej.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 223 z 16.9.2006, s. 11.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 33 z 15.2.2007, s. 9.

⁽⁷⁾ Gwarancja ta, która spełniała kryteria uznania za pomoc w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem, ponieważ obejmuje całą działalność PP, jest nieograniczona w czasie i zakresie oraz jest nieodpłatna. Ta pomoc państwa spełnia kryteria pomocy istniejącej w rozumieniu pkt 1 części 3 załącznika IV do traktatu o przystąpieniu. Dnia 25 kwietnia 2007 r. Komisja wydała zalecenie dla Polski, w którym proponuje się przyjęcie właściwych środków w odniesieniu do tej gwarancji w rozumieniu art. 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE. W związku z tym, że władze polskie rozpoczęły już proces legislacyjny mający na celu zlikwidowanie gwarancji państwa na rzecz PP wynikającej z niemożności postawienia Poczty Polskiej w stan upadłości i zobowiązały się do zniesienia jej najpóźniej do dnia 30 czerwca 2008 r., Komisja stwierdziła, że władze polskie uwzględniły zastrzeżenia Komisji w zakresie konkurencji i zakończyła tą samą decyzją toczące się postępowanie w sprawie pomocy państwa zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 (zob. Dz.U. C 284 z 27.11.2007).

⁽⁸⁾ Dziennik Ustaw nr 180, poz. 1109.

II. SZCZEGÓŁOWY OPIS ŚRODKA POMOCY

II.1. Beneficjent

- (18) Poczta Polska jest publicznym operatorem pocztowym, który został utworzony dnia 1 stycznia 1992 r. na mocy zarządzenia Ministra Łączności z dnia 4 grudnia 1991 r. i jest wynikiem przekształcenia państwowej jednostki organizacyjnej „Poczta Polska, Telegraf i Telefon” w dwa odrębne przedsiębiorstwa: „Telekomunikację Polską” oraz „Pocztę Polską”.
- (19) Na mocy ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. Prawo pocztowe (dalej zwanej „Prawem pocztowym”) ⁽⁹⁾ Poczcie Polskiej powierzono ⁽¹⁰⁾ obowiązek świadczenia powszechnych usług pocztowych na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
- (20) Poprzez wdrożenie Strategii Rozwoju Poczty Polskiej na lata 2004–2006, Poczta Polska została przekształcona w spółkę holdingową. W konsekwencji tych zmian w skład Grupy Poczta Polska, będącej własnością Skarbu Państwa, wchodzi następujące spółki zależne:
- Bank Pocztowy S.A. będący w 75 % własnością PP (zwany dalej „BP”),
 - Pocztylion-Arka Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA, fundusz emerytalny w 33 % będący własnością PP,
 - Poczta Agencja Usług Finansowych SA, spółka świadcząca usługi finansowe w 60 % będąca własnością PP (zwana dalej „PAUF”),
 - Post Media Serwis Sp. z o.o ⁽¹¹⁾, pierwotnie dostawca usług leasingowych, skupiający się obecnie na świadczeniu usług promocyjno-reklamowych i wydawniczych; będąca w całości własnością PP,
 - Postdata SA (dostawca systemów informatycznych, w 51 % będący własnością PP),
 - Poczta Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych, towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych będące w całości własnością PP (dalej zwane „PTUW”).
- (21) W 2007 r. Poczta Polska świadczyła swoje usługi za pośrednictwem 8 692 urzędów pocztowych, z których 53 % zlokalizowanych było na obszarach wiejskich, a 47 % na obszarach miejskich. PP jest największym pracodawcą w Polsce: w 2006 r. PP zatrudniała ponad 95 000 pracowników.
- (22) PP działa głównie w sektorze pocztowym. Oprócz powszechnych usług pocztowych (zastrzeżonych i niezastrzeżonych) spółka świadczy także usługi o charakterze niepowszechnym, takie jak ekspresowe doręczanie, filatelistyka i dystrybucja prasy oraz usługi marketingu bezpośredniego.
- (23) W wyniku kontynuacji tendencji spadkowej w ilości publicznych usług pocztowych, w szczególności na obszarach wiejskich, w celu maksymalnego wykorzystania infrastruktury i zasobów ludzkich przy przestrzeganiu obowiązkowych wymogów w zakresie dostępności, Poczta Polska od kilku lat rozwija usługi finansowe i inną działalność gospodarczą oraz współpracuje z niektórymi przedsiębiorstwami finansowymi lub zakładami ubezpieczeń. Niektóre przynoszące straty usługi w ramach działalności komercyjnej są obecnie eliminowane w ramach programu naprawczego rozpoczętego pod koniec 2008 r. Ponadto Poczta Polska zamierza w najbliższym czasie zwiększyć liczbę i skalę usług świadczonych przez Bank Pocztowy, PAUF i PTUW, co razem z trwającym procesem renegotjowania cen transferowych powinno, zgodnie z oczekiwaniami Polski, doprowadzić w ciągu kilku lat do zapewnienia grupie PP zadowolającego zwrotu z działalności prowadzonej w imieniu tych spółek zależnych.
- (24) Finansowa działalność PP obejmuje sprzedaż produktów należących do Banku Poczтового (spółka zależna PP oraz banku PKO BP), tj. pożyczek, rachunków i lokat, usług leasingowych (za pośrednictwem spółki zależnej PP Post Media Serwis), różnych usług finansowych, w tym przelewów pieniężnych na rachunki bankowe, doręczanie gotówki do domu adresata w postaci pocztowego zlecenia wypłaty gotówki, pobieranie abonamentu radiowo-telewizyjnego oraz realizację czeków bankowych wydanych przez różne banki, a także kredyty gotówkowe. PP prowadzi również działalność na rynku ubezpieczeń w zakresie dystrybucji produktów ubezpieczeniowych i finansowych pochodzących od przedsiębiorstw posiadających powiązania kapitałowe z Poczta Polską, tj. PAUF, OFE Pocztylion i TUW Poczta ⁽¹²⁾. PP zarządza także funduszem emerytalnym o nazwie Pocztylion – Arka PTE S.A.
- (25) Ponadto PP świadczy również usługi informatyczne, poprzez swoją spółkę zależną – PostData oraz usługi handlu elektronicznego.
- (26) Z organizacyjnego punktu widzenia PP składa się z ⁽¹³⁾:
- 4 jednostek operacyjnych (centrów zysku): Centrum Usług Pocztowych, Centrum Usług Koncesjonowanych, Centrum Logistyki oraz Centrum Sieci Pocztovej,
 - 5 jednostek wspierających: Centrum Informatyki, Centrum Infrastruktury, Centrum Obsługi Finansowej, Centrum Zarządzania Bezpieczeństwem i Centrum Rachunkowości,
 - Dyrekcji Generalnej Poczty Polskiej.

⁽⁹⁾ Dziennik Ustaw z 2003 r. nr 130, poz. 1188 z późn. zm.

⁽¹⁰⁾ Artykuł 46 ust. 2 „Powierza się Poczcie Polskiej SA obowiązek wykonywania zadań operatora publicznego określonych w ustawie”.

⁽¹¹⁾ Obecnie pod nazwą POST-TEL Sp. z o.o. świadcząca dodatkowo usługi informatyczne.

⁽¹²⁾ Poczta Agencja Usług Finansowych SA (PAUF), Otwarty Fundusz Emerytalny Pocztylion (OFE Pocztylion) i Poczta Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych (PTUW).

⁽¹³⁾ Powyższa struktura niedawno przeszła kilkakrotną reorganizację. Większość wymienionych centrów posiada oddziały regionalne.

- działalności socjalnej (świadczenie usług dla pracowników w zakresie m.in. mieszkalnictwa, żywienia, ochrony zdrowia i kształcenia ⁽¹⁶⁾).
- (29) W 2006 r. 99 % obrotów PP generowane było w oparciu o działalność podstawową, która obejmuje: (i) powszechne usługi pocztowe (zastrzeżone i niezastrzeżone); (ii) usługi umowne (w szczególności inne usługi pocztowe nieobjęte zakresem powszechnych usług pocztowych, usługi finansowe, takie jak płatności gotówkowe na rachunki bankowe, zarządzanie pożyczkami i depozytami Banku Poczтового, zarządzanie abonamentem radiowo-telewizyjnym i pośrednictwo ubezpieczeniowe); oraz (iii) usługi handlowe (w szczególności sprzedaż towarów, filatelistyka, sprzedaż wysyłkowa książek, obrót walutami obcymi itp.).
- II.2. Powierzenie Poczcie Polskiej świadczenia powszechnych usług pocztowych**
- (30) Na mocy art. 46 ust. 2 Prawa pocztowego z dnia 12 lipca 2003 r. ⁽¹⁷⁾ PP powierzono obowiązek wykonywania powszechnych usług pocztowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
- (31) Artykuł 3 pkt 25 Prawa pocztowego jako powszechne usługi pocztowe definiuje usługi pocztowe polegające na:
- przyjmowaniu, przemieszczaniu i doręczaniu:
 - przesyłek listowych do 2 000 g, w tym przesyłek poleconych i przesyłek z zadeklarowaną wartością,
 - paczek pocztowych do 10 000 g, w tym z zadeklarowaną wartością,
 - przesyłek dla ociemniałych,
 - doręczaniu nadesłanych z zagranicy paczek pocztowych do 20 000 g,
 - realizowaniu przekazów pocztowych,
- świadczone w obrocie krajowym i zagranicznym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w sposób jednolity w porównywalnych warunkach i po przystępnych cenach, z zachowaniem wymaganej prawem jakości oraz z zapewnieniem co najmniej jednego opróżnienia nadawczej skrzynki pocztowej i doręczania przesyłek co najmniej w każdy dzień roboczy i nie mniej niż przez 5 dni w tygodniu.
- (32) Warunki wykonywania powszechnych usług pocztowych określa rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 9 stycznia 2004 r. w sprawie warunków wykonywania powszechnych usług pocztowych ⁽¹⁸⁾.
- (33) Terminowość doręczania przesyłek określono w następujący sposób:
- przesyłki listowe najszybszej kategorii: D + 1 82 %, D + 2 90 %, D + 3 94 %,
 - przesyłki listowe niebędące przesyłkami listowymi najszybszej kategorii: D + 3 85 %, D + 5 97 %,
 - paczki pocztowe najszybszej kategorii: D + 1 80 %,
 - paczki pocztowe niebędące paczkami pocztowymi najszybszej kategorii: D + 3 90 %.
- (34) Jedna placówka operatora powinna przypadać na:
- każde 7 000 mieszkańców na terenie miast,
 - każde 65 km² powierzchni na obszarach wiejskich.
- (35) Ponadto w każdej gminie liczącej powyżej 2 500 mieszkańców powinna być uruchomiona co najmniej jedna placówka pocztowa. W przypadku gminy liczącej poniżej 2 500 mieszkańców możliwe jest objęcie takiej gminy obszarem działalności placówki operatora, która znajduje się na terenie sąsiedniej gminy lub placówki ruchomej, pod warunkiem że zapewnia ona lepszą jakość usług lub uzyskała uprzednią zgodę władz lokalnych. Placówki operatora powinny być czynne co najmniej 5 dni w tygodniu.
- (36) Artykuł 47 Prawa pocztowego określa usługi, które są zastrzeżone dla Poczty Polskiej. Usługi te polegają na:
- przyjmowaniu, przemieszczaniu i doręczaniu w obrocie krajowym:
 - przesyłek z korespondencją (obecnie o masie nieprzekraczającej 50 gramów),
 - przesyłek reklamowych (obecnie o masie nieprzekraczającej 50 gramów),
 - przesyłek innych, niż wymienione powyżej, nadanych w sposób uniemożliwiający sprawdzenie ich zawartości (obecnie o masie nieprzekraczającej 50 gramów),
 - przyjmowaniu, przemieszczaniu i doręczaniu w obrocie zagranicznym przesyłek (obecnie o masie nieprzekraczającej 50 gram).
- (37) Na mocy art. 50 Prawa pocztowego opłaty za świadczenie powszechnych usług pocztowych powinny być ustalone z uwzględnieniem kosztów ich świadczenia, powinny być jednolite na całym terytorium kraju, przejrzyste i niedyskryminujące.
- (38) Ponadto ta sama ustawa wyraźnie zabrania subsydiowania powszechnych usług pocztowych, które nie są zastrzeżone, z przychodów z usług zastrzeżonych.

⁽¹⁶⁾ W przypadku gdy zdolności produkcyjne przekraczają potrzeby wewnętrzne, usługi takie jak usługi medyczne, gastronomiczne, wynajem pokoi gościnnych lub obiektów szkoleniowych, mogą być świadczone na zasadach komercyjnych na rzecz osób trzecich.

⁽¹⁷⁾ „Powierza się Poczcie Polskiej SA obowiązek wykonywania zadań operatora publicznego określonych w ustawie”.

⁽¹⁸⁾ Dziennik Ustaw nr 5, poz. 34 z późn. zm.

- (39) Zgodnie z art. 12 ustawy z dnia 30 lipca 1997 r. o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska” Poczta Polska prowadzi działalność na podstawie własnych planów, zgodnie z zasadą racjonalizacji kosztów i efektywności ekonomicznej.
- (40) Na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r. zmieniającej dyrektywę 97/67/WE w odniesieniu do pełnego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty Polska zamierza znieść monopol prawny na usługi pocztowe najpóźniej do dnia 31 grudnia 2012 r.

II.3. Środek podlegający ocenie

- (41) Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 30 lipca 1997 r. o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska”⁽¹⁹⁾, na podstawie Prawa pocztowego oraz rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 9 stycznia 2004 r. w sprawie warunków wykonywania powszechnych usług pocztowych i rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2003 r. w sprawie sposobu podziału kosztów operatora świadczącego powszechne usługi pocztowe władze polskie zamierzają udzielić dotacji na rzecz Poczty Polskiej w celu zrekompensowania potencjalnych strat poniesionych w związku ze świadczeniem powszechnych usług pocztowych.
- (42) Dotacje te będą przyznawane *ex post* na podstawie ewentualnych odnotowanych strat za dany rok obrotowy, jeśli takie zaistnieją. Kwota dotacji będzie ograniczona do wysokości poniesionych strat.
- (43) Zakres szczegółowej oceny programu przeprowadzonej przez Komisję dotyczył w szczególności tego, czy środek spełnia warunki zgodności określone we Wspólnotowych ramach dotyczących pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych. W ramach oceny skupiono się głównie na uzyskaniu wystarczającej pewności, że państwo nie będzie nadmiernie rekompensować dodatkowych kosztów netto⁽²⁰⁾, które poniesie Poczta Polska w wyniku wywiązywania się z obowiązku świadczenia powszechnych usług publicznych.

III. UWAGI INNYCH ZAINTERESOWANYCH STRON

- (44) Nie otrzymano żadnych uwag od innych zainteresowanych stron.

⁽¹⁹⁾ Ustawa z dnia 5 września 2008 r. o komercjalizacji państwowego przedsiębiorstwa użyteczności publicznej „Poczta Polska” uchyliła częściowo ustawę z dnia 30 lipca 1997 r. o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska”. Treść art. 17 w sprawie dotacji dla PP na świadczenie powszechnych usług pocztowych została przeniesiona do nowo przyjętego art. 52a w istniejącej ustawie z dnia 12 czerwca 2003 r.

⁽²⁰⁾ Komisja uważa, że dodatkowy koszt netto obowiązku świadczenia usług publicznych stanowi koszt poniesiony w wyniku wywiązywania się z obowiązku świadczenia usług publicznych, przy uwzględnieniu odpowiednich przychodów i rozsądnego zysku z wywiązywania się z tych obowiązków.

IV. UWAGI POLSKI

- (45) Polska przedstawiła swoje uwagi w toku postępowania wyjaśniającego (zob. motyw 17 powyżej).

IV.1. Przedstawione informacje

- (46) Polska przedstawiła informacje na temat struktury organizacyjnej i działalności PP, rynków właściwych, na których spółka prowadzi działalność (zob. sekcja II.1), właściwych przepisów, odnośnych zasad i metod rachunkowości, różne odpowiednie dane i sprawozdania krajowego organu regulacyjnego dotyczące zgodności systemu ewidencji kosztów z art. 52 Prawa pocztowego i rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2003 r. (zwanym dalej „rozporządzeniem”).
- (47) W szczególności Polska udostępniła Komisji właściwe przepisy, takie jak ustawę z dnia 30 lipca 1997 r. o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska”, ustawę Prawo pocztowe z dnia 12 lipca 2003 r. z późniejszymi zmianami, rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2003 r. oraz ustawę z dnia 5 września 2008 r. o komercjalizacji państwowego przedsiębiorstwa użyteczności publicznej „Poczta Polska”.
- (48) Polska przedstawiła szczegółowe informacje na temat zasad rozdzielności księgowej i metod podziału kosztów przyjętych przez operatora pocztowego w celu określenia kosztów⁽²¹⁾ powszechnych usług pocztowych.
- (49) Polska dostarczyła dane na temat różnych kategorii kosztów i przychodów, wyniki według obszaru działalności⁽²²⁾, szczegółowe wyniki dla poszczególnych usług, sprawozdania finansowe i innego rodzaju dane finansowe.
- (50) Udostępniono Komisji wszystkie dotychczasowe sprawozdania⁽²³⁾ publikowane corocznie przez krajowy organ regulacyjny.

IV.2. System księgowy PP

- (51) Władze polskie wskazały, że wewnętrzny system księgowy PP funkcjonuje w oparciu o konsekwentnie stosowane i obiektywne uzasadnione zasady dotyczące księgowania kosztów, zgodnie z przepisami Prawa pocztowego transponującego do polskiego prawodawstwa art. 14 ust. 2 dyrektywy 97/67/WE wprowadzający obowiązek prowadzenia odrębnych rachunków w wewnętrznych systemach rachunkowości operatorów świadczących usługi powszechne.

⁽²¹⁾ Zob. „Zakładowa instrukcja kosztowa”, która określa zasady ewidencjonowania i podziału kosztów, metodę i częstotliwość obliczania kluczy, etapy regulowania kosztów na koniec okresu obrachunkowego oraz zasady ustalania kosztu świadczenia usługi. Instrukcja określa także zakres odpowiedzialności jednostek organizacyjnych.

⁽²²⁾ Obszar działalności pocztowej: zastrzeżone usługi powszechne (UP), niezastrzeżone usługi powszechne i usługi nienależące do powszechnych; obszar usług finansowych i pozostałe usługi.

⁽²³⁾ Streszczenia lub pełne wersje sprawozdań z lat 2004–2007.

(52) Zgodnie z art. 52 ust. 1⁽²⁴⁾ i art. 52 ust. 2⁽²⁵⁾ polskiego Prawa pocztowego PP musi prowadzić księgi rachunkowe w sposób (i) umożliwiający kalkulację kosztów odrębnie dla każdej z usług z obszaru zastrzeżonego i zbiorczo dla usług niezastrzeżonych (usługi powszechne i nienależące do powszechnych); oraz (ii) umożliwiający wyliczenie kosztów jednostkowych. Zgodnie z Prawem pocztowym w dniu 24 grudnia 2003 r. Minister Finansów wydał rozporządzenie w sprawie sposobu podziału kosztów operatora świadczącego powszechne usługi pocztowe⁽²⁶⁾. Powyższe rozporządzenie⁽²⁷⁾, które weszło w życie dnia 1 stycznia 2004 r., wdraża art. 14 ust. 3 dyrektywy 97/67/WE.

(53) Poczta Polska dzieli swój zintegrowany system księgowy na trzy główne kategorie:

- a) system finansowo-księgowy – wydatki i dochody są ewidencjonowane według rodzaju;
- b) analityczny system księgowy – koszty są przyporządkowywane jednostkom organizacyjnym PP według centrów kosztów;
- c) system bezpośredniego lub pośredniego podziału kosztów na produkty.

IV.2.1. System podziału kosztów

(54) W ramach systemu finansowo-księgowego a) wydatki są ewidencjonowane według rodzaju⁽²⁸⁾.

(55) W ramach księgowości analitycznej b) ewidencja księgowa kosztów i przychodów obejmuje:

- ośrodki odpowiedzialności – tj. jednostki organizacyjne odpowiedzialne za świadczenie usług,
- kanały dystrybucji – tj. jednostki, które zrealizowały sprzedaż.

(56) W ramach systemu podziału kosztów na usługi c) koszty dzielą się na:

⁽²⁴⁾ „Operator świadczący powszechne usługi pocztowe jest obowiązany do prowadzenia ksiąg rachunkowych i rachunku kosztów w sposób umożliwiający kalkulację kosztów: 1) odrębnie dla każdej z usług z obszaru zastrzeżonego; 2) zbiorczo dla usług niezastrzeżonych z rozgraniczeniem na: a) powszechne usługi pocztowe; b) nienależące do powszechnych usług pocztowych”.

⁽²⁵⁾ „Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności, określi, w drodze rozporządzenia, sposób podziału kosztów, przyjmując jako zasadę, że powinien on umożliwiać wyliczenie kosztów jednostkowych, z uwzględnieniem ust. 1”.

⁽²⁶⁾ Dziennik Ustaw nr 232, poz. 2327.

⁽²⁷⁾ Zob. od § 2 ust. 1 pkt 1 do § 2 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2003 r.

⁽²⁸⁾ Pod następującymi pozycjami: amortyzacja, zużycie materiałów, zużycie energii, usługi transportowe, usługi remontowe, usługi obce, wynagrodzenia, świadczenia na rzecz pracowników, reklama i reprezentacja, podatki i opłaty, usługi bankowe, podróże służbowe, pozostałe.

— koszty bezpośrednie: koszty te mogą być przypisane bezpośrednio do konkretnej usługi na podstawie bezpośredniego pomiaru lub dokumentów źródłowych. W 2006 r. stanowiły one [...] (*) ogółu kosztów PP. Koszty takie obejmują na przykład koszty druków eksploatacyjnych wykorzystywanych dla konkretnych usług, koszty opłat końcowych dla obcych administracji pocztowych lub koszty funkcjonowania komórek obsługi abonamentu RTV,

— koszty pośrednie: koszty, które nie mogą być bezpośrednio przyporządkowane usługom, ewidencjonuje się na kontach kosztów pośrednich, a następnie dzieli na usługi za pomocą określonych kluczy rozliczeniowych. W 2006 r. stanowiły one [...] ogółu kosztów PP. Głównymi kategoriami kosztów pośrednich⁽²⁹⁾ są:

a) koszty eksploatacyjne⁽³⁰⁾: w 2006 r. stanowiły one [...] ogółu kosztów PP. Koszty te dotyczą procesu technologicznego świadczenia usług, takich jak przyjmowanie, sortowanie i doręczanie przesyłek pocztowych. W procesie tym zatrudnionych jest najwięcej pracowników PP, co powoduje, że ponoszone koszty są wysokie. Ponadto do kosztów eksploatacyjnych należą także koszty amortyzacji i utrzymania maszyn wykorzystywanych w procesie technologicznym, takich jak maszyny sortujące, taśmociągi, wagi itp. Koszty eksploatacyjne są rozliczane pomiędzy usługi za pomocą kluczy opartych na czasochłonności wykonywania usług. Poszczególne operacje wykonywane w urzędach pocztowych, węzłach i rejonach doręczeń są znormalizowane⁽³¹⁾. W Poczcie Polskiej w 2006 r. zarejestrowano około 600 znormalizowanych czynności, które są regularnie aktualizowane. W 2006 r. badanie objęło 5 577 urzędów pocztowych, 242 węzły i 23 800 rejonów doręczeń;

b) koszty przewozu⁽³²⁾: w 2006 r. stanowiły one [...] ogółu kosztów PP. Koszty te obejmują koszty przewozu ładunków pocztowych przez Centrum Logistyki oraz koszty przewozu ładunków

(*) Informacje poufne.

⁽²⁹⁾ Koszty związane z koncesjonowanymi usługami nie są wyjaśnione w tekście w bardziej szczegółowy sposób z uwagi na ich mniejsze znaczenie (stanowią [...] ogółu kosztów PP).

⁽³⁰⁾ Konto 511 i 515: Koszty wynagrodzeń i narzutów na wynagrodzenia; amortyzacja komputerów i programów komputerowych; usługi telekomunikacyjne, zużycie materiałów i druków eksploatacyjnych; remonty i konserwacje urządzeń pocztowych.

⁽³¹⁾ Proces świadczenia poszczególnych usług w Poczcie Polskiej został podzielony na szczegółowe operacje. Każdej operacji przypisano normę czasu pracy, która określa, ile czasu potrzeba na wykonanie jednej czynności. Następnie raz do roku przeprowadza się badanie dotyczące obciążenia pracą, podczas którego rejestruje się liczbę wykonanych czynności. Na następnym etapie szacuje się standardowy czas pracy zużyty na świadczenie danej usługi.

⁽³²⁾ Konto 512: koszty związane z eksploatacją wagonów pocztowych; koszty wynagrodzeń wraz z narzutami konwojentów – dotyczące przewozu przesyłek pocztowych; koszty osobowe pracowników obsługujących pojazdy pocztowe, koszty osobowe pracowników wydziału gospodarki wagonami.

pocztowych przez obcych przewoźników. Koszty przewozu podlegają podziałowi na usługi za pomocą kluczy opartych głównie na wadze ⁽³³⁾ przewożonej przesyłki pocztowej;

c) koszty utrzymania sieci ⁽³⁴⁾: w 2006 r. stanowiły one [...] ogółu kosztów PP. Są to koszty utrzymania urzędów pocztowych, np. koszty czynszów, energii, urządzeń, konserwacji i napraw budynków, podatki i opłaty. Według władz polskich koszty te są dzielone na wszystkie rodzaje usług, a nie tylko na publiczne usługi pocztowe, dla których sieć ta została zbudowana i jest utrzymywana. Są one przypisywane do usług za pomocą funkcji sumy – (i) koszty bezpośrednie; plus (ii) pośrednie koszty eksploatacyjne; plus (iii) pośrednie koszty przewozu już odniesione do usług;

d) pozostałe koszty pośrednie ⁽³⁵⁾: w 2006 r. stanowiły one [...] ogółu kosztów PP. Koszty te obejmują w szczególności koszty Centrum Logistyki związane z doręczaniem paczek i przesyłek pobraniowych, doręczaniem i odbiorem przesyłek ekspresowych, telegramów pocztowych, koszty usług obcych w zakresie opróżniania skrzynek, doręczania przesyłek, druków bezadresowych oraz wykonywania czynności ekspedycyjno-rozdzielczych, koszty transportu lotniczego krajowego i usług obcych. Koszty doręczenia takich przesyłek są dzielone na usługi za pomocą kluczy opartych na rejestrach liczby doręczonych przesyłek,

— pozostałe koszty (lub „koszty ogólne” ⁽³⁶⁾): takie koszty są dzielone na usługi w oparciu o ogólny wskaźnik alokacji, tj. są dzielone proporcjonalnie, według procentu narzutu uprzednio przypisanych kosztów. Główne kategorie powyższych kosztów to:

a) koszty ogólne, administracyjne i prac rozwojowych (ogólnozakładowe) ⁽³⁷⁾: w 2006 r. stanowiły [...] kosztów wszystkich usług. Koszty te dotyczą w szczególności wydatków na cele administracji ogólnej, rachunkowości i finansów oraz prac rozwojowych. Do kosztów tych zalicza się: amortyzację budynków, obiektów i pomieszczeń oraz maszyn i urządzeń zarówno ogólnego zastosowania, jak i stanowiących wyposażenie stanowisk

pracy służb administracyjnych; koszty eksploatacji i utrzymania obiektów administracyjnych i ich wyposażenia; wynagrodzenie z narzutami pracowników; materiały kancelaryjno-biurowe zużyte przez pracowników administracyjnych; koszty projektów rozwojowych i wdrożeniowych oraz innych przedsięwzięć realizowanych na szczeblu centralnym. Są one przypisywane do produktu metodą „koszt do kosztu” ⁽³⁸⁾;

b) koszty sprzedaży i koszty handlowe: w 2006 r. stanowiły [...] kosztów wszystkich usług

— koszty sprzedaży ⁽³⁹⁾: to koszty związane ze sprzedażą usług, do których zalicza się między innymi koszty związane z utrzymaniem sprzedaży, koszty marketingu i koszty reklamy. Są one przypisywane do produktu za pomocą metody „koszt do kosztu”,

— koszty handlowe ⁽⁴⁰⁾: są to koszty poniesione w związku z prowadzeniem działalności handlowej obejmującej marketing i dystrybucję towarów handlowych w urzędach pocztowych, na stacjach paliw, w bufetach oraz sprzedaż filatelistyczną. Są to głównie koszty utrzymania magazynów towarów handlowych oraz koszty osobowe i rzeczowe związane z tą działalnością. Koszty te są przypisywane do kosztu zakupu sprzedanych towarów i materiałów;

c) koszty finansowe: są to koszty związane z odsetkami, różnicami kursowymi, leasingiem środków transportu i innymi środkami trwałymi, włączone do kalkulacji kosztów usług. W 2006 r. stanowiły one [...] kosztów wszystkich usług PP.

(57) Księgowość analityczna PP jest prowadzona w ramach księgowości ogólnej.

(58) Znaczną część kosztów Poczty Polskiej stanowią koszty pośrednie, w przypadku których istnieje możliwość określenia nośników kosztów i ich pomiarów. „Pozostałe koszty”, których nie można zaklasyfikować jako bezpośrednie lub pośrednie, są dzielone na usługi na etapie kalkulacji kosztów jednostkowych, proporcjonalnie do kosztów przypisanych uprzednio do poszczególnych usług ⁽⁴¹⁾.

⁽³³⁾ Rejestry liczby przesyłek pomnożonej przez średnią wagę przesyłki zgodnie z badaniem statystycznym.

⁽³⁴⁾ Konto 510: koszty amortyzacji budynków, budowli, maszyn i urządzeń ogólnego zastosowania; koszty czynszów, podatków od nieruchomości, opłat za używanie gruntów; usług komunalnych; remontów i konserwacji budynków i budowli; energii i wody; utrzymania straży pocztowej w urzędach; koszty sprzątnięcia.

⁽³⁵⁾ Konto 514: koszty usług zewnętrznych związanych z doręczaniem paczek i przesyłek pobraniowych, przesyłek ekspresowych, koszty związane z opróżnieniem skrzynek, koszty utrzymania Działu Operacji i Nadzoru Technicznego, koszty usług związanych z doręczaniem.

⁽³⁶⁾ „Pozostałe koszty” to koszty o charakterze ogólnym, które nie mogą być zaklasyfikowane jako koszty bezpośrednie lub pośrednie.

⁽³⁷⁾ Konto 551.

⁽³⁸⁾ Koszty są dzielone proporcjonalnie do kosztów uprzednio przypisanych do kont usług.

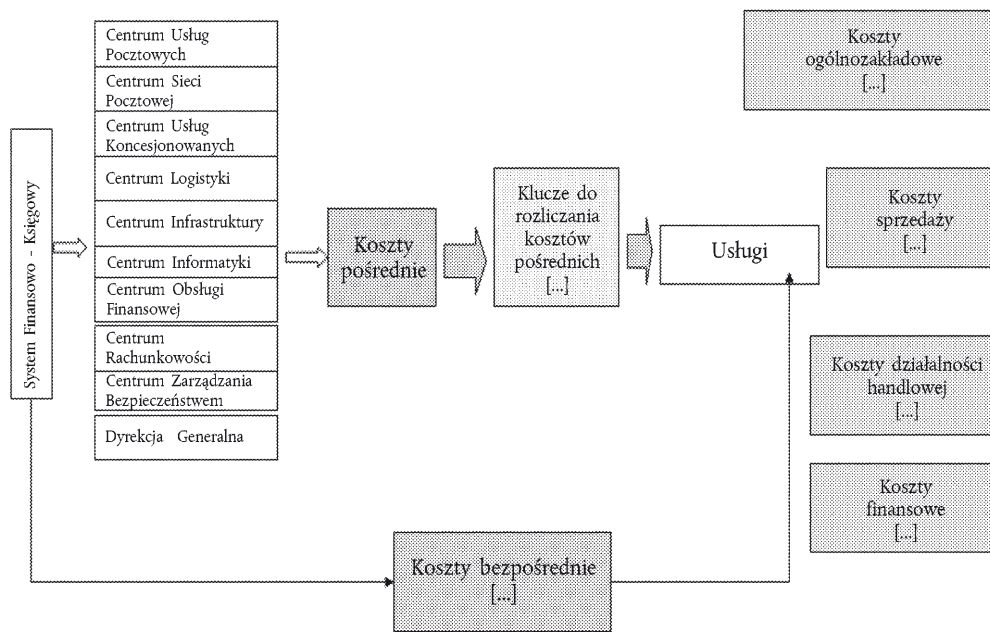
⁽³⁹⁾ Konto 527.

⁽⁴⁰⁾ Konto 513.

⁽⁴¹⁾ Poczta Polska planuje dokonać w najbliższym czasie kalkulacji kosztów stosując model ABC. Wszystkie koszty są ewidencjonowane na kontach grupy obejmującej numery rozpoczynające się cyfrą 5: 500–509 to konta usług, na których ewidencjonowane są koszty wykonania poszczególnych usług; 510, 511, 512, 514 to konta, na których ewidencjonowane są koszty pośrednie; 527 i 551 to konta, na których ewidencjonowane są pozostałe koszty. Następnie koszty ujęte na kontach grupy obejmującej numery rozpoczynające się od cyfry 5 są przenoszone na konta 710–719.

- (59) Do metody kalkulacji kosztów jednostkowych wprowadzono zmiany, np. zmieniony został porządek podziału „pozostałych kosztów” oparty na procencie narzutu, proporcjonalnie do uprzednio przypisyanych kosztów bezpośrednich i pośrednich⁽⁴²⁾. Kalkulację kosztów jednostkowych w Poczcie Polskiej przeprowadza Centrum Rachunkowości.

Model księgowy Poczty Polskiej

IV.2.2. System podziału przychodów

- (60) Przychody ze sprzedaży pochodzą z działalności pocztowej, finansowej i innej działalności⁽⁴³⁾ prowadzonej przez PP. Przychody finansowe obejmują głównie przychody uzyskane z dywidend i odsetek (np. od depozytów, należności handlowych). W skład pozostałych przychodów operacyjnych wchodzi głównie przychody uzyskiwane ze sprzedaży niefinansowych środków trwałych, odszkodowań, kwot odpisanych z tytułu zaległych należności, rozwiązywania niewykorzystanych rezerw i przychody z działalności socjalnej.
- (61) Przychody ze sprzedaży zazwyczaj bezpośrednio dzieli się na usługi. Przychody finansowe i pozostałe przychody operacyjne, które można bezpośrednio przyporządkować do danej grupy usług, zostały podzielone w następujący sposób:
- przychody finansowe z różnic kursowych: [...] tych przychodów, pochodzących z dodatnich różnic kursowych wynikających z rozliczeń między administracjami za przesyłki w obrocie zagranicznym, przypisano do grupy (powszechnych i nienależących do powszechnych) usług pocztowych, a pozostałe [...] przychodów bezpośrednio związanych ze sprzedażą walut przypisano do trzeciej grupy usług „pozostałych”⁽⁴⁴⁾,
 - pozostałe przychody operacyjne z subsydiowania usług podlegających ustawowemu zwolnieniu od opłat: zostały w całości przypisane do powszechnych usług objętych zwolnieniami.

⁽⁴²⁾ W 2007 r. najpierw rozdziela się „koszty finansowe”, a następnie dokonuje kalkulacji narzutu „kosztów sprzedaży i kosztów handlowych” i „kosztów ogólnych, administracyjnych i prac rozwojowych (ogólnozakładowych)”. W 2006 r. dokonano jednoczesnego podziału wszystkich trzech rodzajów „pozostałych kosztów”, stosując wspólny narzut.

⁽⁴³⁾ Na przykład ze sprzedaży towarów handlowych zakupionych w celu ich sprzedaży w nieprzetworzonej formie, po cenach detalicznych i hurtowych, usług ekspedycyjnych, sprzedaży praw do usług transportu miejskiego, reklam, sprzedaży usług transportowych i innych usług pomocniczych, kiedy zdolności produkcyjne przekraczają potrzeby wewnętrzne itd.

⁽⁴⁴⁾ Sprzedaż towarów i materiałów.

- (62) Przychody finansowe i pozostałe przychody operacyjne, które nie mogły zostać przypisane bezpośrednio do usług, zostały przypisane do grup usług w proporcjach stosowanych w przypadku podziału kosztów finansowych i pozostałych kosztów operacyjnych na takie grupy usług.

IV.2.3. Dane na temat kosztów i przychodów dotyczące trzech kategorii usług Poczty Polskiej

- (63) Poczta Polska oferuje 151 usług, które dzielą się na 3 makrokategorie: usługi pocztowe, usługi finansowe i pozostałe usługi. Dla każdej z usług prowadzone jest oddzielne konto. Zestawienie kosztów i przychodów za 2006 r. według trzech głównych kategorii usług PP przedstawiono w załączniku 1.

IV.3. Dodatkowe zapewnienie adekwatności systemu księgowego

- (64) Prawo pocztowe⁽⁴⁵⁾ z jednej strony przewiduje, że krajowy organ regulacyjny w odpowiedni sposób zapewnia prowadzenie ewidencji księgowej przez Poczta Polską zgodnie z przepisami Prawa pocztowego i rozporządzenia z dnia 23 grudnia 2003 r., a z drugiej strony przewiduje, że firma audytowa odpowiedzialna za zbadanie ksiąg rachunkowych dostawcy usług powszechnych musi także sprawdzić, czy księgi te są prowadzone zgodnie ze wspomnianymi wyżej przepisami dotyczącymi oddzielnego księgowania.
- (65) Zdaniem Polski krajowy organ regulacyjny (UKE) dokonał między innymi skutecznej oceny stopnia, w jakim Poczta Polska spełniła wymogi wynikające z art. 52 Prawa pocztowego i rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2003 r. Po przeprowadzeniu takiego badania za każdym razem stwierdzano, że: (i) kalkulacji kosztów jednostkowych dokonuje się dla każdej usługi z obszaru zastrzeżonego; oraz że (ii) w procedurach kalkulacji kosztów zostały odrębnie ujęte niezastrzeżone powszechne usługi pocztowe i usługi nienależące do powszechnych usług pocztowych, co oznacza, że PP prowadziła swoje księgi rachunkowe i sporządzała zestawienia kosztów w sposób zgodny z wymogami określonymi w art. 52 ust. 1 Prawa pocztowego. Ponadto audytorzy uzyskiwali co roku uzasadnioną pewność, że PP dokonała podziału kosztów na usługi w sposób pośredni i bezpośredni oraz że podział ten był zgodny z metodą określoną w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2003 r. w sprawie sposobu podziału kosztów operatora świadczącego powszechne usługi pocztowe.
- (66) Na podstawie corocznej weryfikacji przeprowadzonej przez krajowy organ regulacyjny w sprawozdaniu zaproponowano zestaw zaleceń. Według Polski w ostatnich latach wprowadzono procedury i wytyczne w celu poprawy jakości lub wdrażania stosowanych kluczy rozliczeniowych, na przykład wprowadzono procedurę

kontroli kosztów bezpośrednich w Poczcie Polskiej, w ramach której przewiduje się wykonanie takich zadań, jak: a) ponowna ocena, czy określony rodzaj kosztów bezpośrednich może wystąpić w ramach świadczenia określonej usługi; b) kontrola poprawności podziału kosztów bezpośrednich na usługi, np. usługi zastrzeżone i niezastrzeżone, usługi biznesowe i priorytetowe; c) monitorowanie jednolitej metody ewidencjonowania kosztów bezpośrednich usług w każdym z Regionalnych Oddziałów Centrum Rachunkowości; oraz d) okresowe przeglądy kosztów ogólnych w celu określenia wszelkich kosztów niezwiązanych ze świadczeniem usług pocztowych.

IV.4. Kwota rekompensaty z tytułu obowiązku świadczenia usług powszechnych

- (67) Zgodnie z art. 52a ust. 1⁽⁴⁶⁾ Prawa pocztowego Poczta Polska ma prawo do otrzymania rekompensaty za straty poniesione w wyniku świadczenia usług powszechnych, ale kwota takiej rekompensaty nie może przekroczyć różnicy pomiędzy kosztami świadczenia powszechnych usług pocztowych a przychodami z tego tytułu (zob. art. 52a ust. 2⁽⁴⁷⁾).
- (68) Zgodnie z art. 52a ust. 4 i 5 „Dotacja za rok, w którym powstała strata, jest przyznawana w terminie do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, którego dotyczy dotacja, na podstawie przedłożonej przez Prezesa UKE, w terminie do dnia 30 listopada roku następującego po roku, którego dotyczy dotacja, ministrowi właściwemu do spraw łączności: 1) kopii zbadanego przez biegłego rewidenta sprawozdania finansowego operatora publicznego, o którym mowa w art. 52 ust. 6; 2) informacji o spełnieniu przez operatora wymogów dotyczących świadczenia powszechnych usług pocztowych, o których mowa w ustawie; 3) informacji o dokonaniu weryfikacji wymagań w zakresie prowadzenia przez operatora publicznego ksiąg rachunkowych i rachunku kosztów, o których mowa w art. 52 ust. 1 i 2. Do dotacji, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 33a”.
- (69) Władze polskie zauważyły, że w latach 1998–2008 nie zostały poniesione żadne straty z tytułu świadczenia powszechnych usług pocztowych. W związku z tym w powyższym okresie nie została wypłacona rekompensata ze strony państwa.
- (70) Bardziej szczegółowe zestawienie wyników na usługach pocztowych za 2006 r. znajduje się w załączniku 2.

⁽⁴⁵⁾ Zob. art. 52 (ust. 4, ust. 5 i ust. 6).

⁽⁴⁶⁾ Operator publiczny obowiązany do świadczenia powszechnych usług pocztowych otrzymuje z budżetu państwa dotację podmiotową do działalności polegającej na świadczeniu powszechnych usług pocztowych, jeżeli ich świadczenie przynosi stratę.

⁽⁴⁷⁾ Wysokość dotacji określa ustawa budżetowa, przy czym kwota dotacji nie może przekroczyć różnicy pomiędzy kosztami świadczenia powszechnych usług pocztowych a przychodami z tego tytułu.

- (71) Zgodnie z prognozowanymi danymi liczbowymi na lata 2009–2011 przewiduje się, że zostanie odnotowana nadwyżka netto w obszarze powszechnych usług pocztowych. W związku z powyższym w całym okresie programu pomocy, tj. w latach 2006–2011, Poczta Polska nie otrzyma prawdopodobnie żadnej rekompensaty za wywiązywanie się z obowiązku świadczenia usług powszechnych (zob. bardziej szczegółowe informacje na temat poniesionych i prognozowanych kosztów oraz osiągniętych i prognozowanych przychodów w obszarze powszechnych usług pocztowych w załączniku 3).

Tabela 1

(w mln PLN)

Powszechne usługi pocztowe	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Przychody (A)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Koszty (B)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Nadwyżka za powszechne usługi pocztowe (A)-(B) (*)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

(*) po pełnym podziale wyników (z uwzględnieniem wyników finansowych oraz pozostałych wyników operacyjnych) z wyjątkiem wyników nadzwyczajnych.

IV.5 Wniosek

- (72) Polska określiła ilościowo koszty i przychody dotyczące powszechnych usług pocztowych w oparciu o przedstawioną powyżej metodykę rozdzielności księgowej i podziału kosztów i przychodów
- (73) Władze polskie zauważyły, że uwzględniając (i) udzielone przez nie informacje na temat metodyki księgowania kosztów i powiązanych procedur, (ii) przekazane dane, (iii) obowiązujące przepisy dotyczące rekompensaty i (iv) niewłączenie rozsądnego zysku do podstawy kalkulacji kwoty rekompensaty, nie jest możliwe, aby w ramach programu pomocy PP otrzymała nadmierną rekompensatę z tytułu obowiązku świadczenia usługi powszechnej.

V. OCENA

V.1. Kwalifikacja środka jako pomocy państwa

- (74) Zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE „z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w niniejszym Traktacie, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi”.

V.1.1. Istnienie zasobów państwowych

- (75) Aby korzyści można było uznać za pomoc państwa musi istnieć możliwość przypisania ich państwu i muszą

zostać przyznane bezpośrednio lub pośrednio przy użyciu zasobów państwowych.

- (76) W tym konkretnym przypadku rekompensata, która zostanie przyznana PP za wykonywania obowiązku świadczenia powszechnych usług pocztowych, będzie wypłacona z budżetu państwa. Podstawę prawną przyznania tej rekompensaty stanowią instrumenty prawne, takie jak ustawa z dnia 30 lipca 1997 r. o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska”, Prawo pocztowe, rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 9 stycznia 2004 r. w sprawie warunków wykonywania powszechnych usług pocztowych oraz rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2003 r. w sprawie sposobu podziału kosztów operatora świadczącego powszechne usługi pocztowe.

- (77) W związku z tym oba wyżej wymienione warunki są spełnione w niniejszym przypadku.

V.1.2. Selektywność

- (78) Ponadto art. 107 ust. 1 TFUE zakazuje pomocy, która „sprzyja niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów”, to znaczy pomocy selektywnej.
- (79) Przedmiotowa rekompensata zostanie przyznana jedynie PP, co oznacza, że jest selektywna.

V.1.3. Korzyść

- (80) Aby stanowić pomoc państwa, środek musi wiązać się z przyznaniem odbiorcom korzyści.
- (81) Jak wynika z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, rekompensata z tytułu świadczenia usług publicznych nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, jeżeli spełnia pewne warunki⁽⁴⁸⁾. Jeżeli natomiast rekompensata z tytułu świadczenia usług publicznych nie spełnia tych warunków i jeżeli ogólne kryteria stosowania art. 107 ust. 1 TFUE są spełnione, to rekompensata taka stanowi pomoc państwa.
- (82) W swoim wyroku w sprawie Altmark Trybunał określił warunki, przy spełnieniu których rekompensata z tytułu świadczenia usług publicznych nie stanowi pomocy państwa w następujący sposób:

— „[...] Po pierwsze, przedsiębiorstwo będące beneficjentem pomocy musi faktycznie wywiązywać się z obowiązków z tytułu świadczenia usług publicznych, a obowiązki te muszą być jasno zdefiniowane [...]”.

— „[...] Po drugie, podstawowe parametry, na podstawie których wyliczana jest rekompensata, muszą zostać wcześniej ustanowione w obiektywny i przejrzysty sposób [...]”.

— „[...] Po trzecie, rekompensata nie może przekraczać kwoty niezbędnej do pokrycia całości lub części kosztów poniesionych w trakcie wywiązywania się z obowiązku świadczenia usług publicznych, przy uwzględnieniu odpowiednich wpływów i rozsądnego zysku [...]”.

⁽⁴⁸⁾ Wyroki w sprawie C-280/00 *Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg* przeciwko *Nahverkehrsgesellschaft Altmark*, Rec. [2003], s. I-7747 i w sprawach połączonych C-34/01 i C-38/01 *Enirisorse* przeciwko *Ministero delle Finanze*, Rec. [2003], s. I-14243.

- [...] Po czwarte, w przypadku gdy przedsiębiorstwo, które ma się wywiązać z obowiązku świadczenia usług publicznych, w konkretnym przypadku nie jest wybrane na podstawie procedury zamówień publicznych, która pozwoliłaby na wybór oferenta świadczącego te usługi za cenę najkorzystniejszą dla danej społeczności, poziom rekompensaty należy określić na podstawie analizy kosztów, jakie typowe, dobrze zarządzane przedsiębiorstwo działające w tym samym sektorze dysponujące odpowiednimi środkami poniosłoby wywiązując się z tych obowiązków, przy uwzględnieniu odpowiednich wpływów i osiągniętego zysku z wywiązywania się z tych obowiązków”.
- (83) Jeżeli te cztery warunki są spełnione łącznie, rekompensata z tytułu świadczenia usług publicznych nie stanowi pomocy państwa, ponieważ nie zapewnia ona korzyści gospodarczych, a art. 107 ust. 1 i 108 TFUE nie mają zastosowania. Jeżeli państwa członkowskie nie przestrzegają tych kryteriów i jeżeli ogólne kryteria stosowania art. 107 ust. 1 TFUE są spełnione, to rekompensata z tytułu świadczenia usług publicznych stanowi pomoc państwa, która musi być zgłoszona zgodnie z art. 108 ust. 3 TFUE.
- (84) W omawianym przypadku Komisja uważa, że czwarte kryterium nie jest spełnione.
- (85) Po pierwsze, świadczenie usług publicznych nie zostało przyznane w wyniku otwartej procedury zamówień publicznych.
- (86) Po drugie, ani władze polskie nie stwierdziły, że PP otrzymuje rekompensatę według kosztów typowego przedsiębiorstwa w danym sektorze, ani Komisja nie może stwierdzić, że koszty PP są kosztami typowego dobrze zarządzanego przedsiębiorstwa. Ponadto przewidywane dotacje odnoszą się do poniesionych strat. Tak więc można stwierdzić, że przedmiotowy selektywny środek powinien być traktowany jako przyznanie korzyści dla PP, która może być zakwalifikowana jako korzyść gospodarcza w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.
- V.1.4. Wpływ na wymianę handlową i zakłócanie konkurencji
- (87) Artykuł 107 ust. 1 TFUE zabrania także pomocy, która ma wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi i która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji.
- (88) W swojej ocenie tych dwóch warunków Komisja nie jest zobowiązana do ustalenia, że pomoc ma rzeczywisty wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi oraz że dochodzi do rzeczywistego zakłócenia konkurencji, a ma jedynie zbadać, czy pomoc może mieć wpływ na taką wymianę handlową i czy może spowodować zakłócenie konkurencji⁽⁴⁹⁾. Jeżeli pomoc przyznawana przez państwo członkowskie umacnia pozycję przedsiębiorstwa w porównaniu z innymi przedsiębiorstwami konkurującymi w wewnątrzunijnej wymianie handlowej, te ostatnie muszą być uznane za dotknięte skutkami udzielonej pomocy.
- (89) Nie jest konieczne, aby sama PP uczestniczyła w wewnątrzunijnej wymianie handlowej. Pomoc przyznawana przedsiębiorstwu przez państwo członkowskie może przyczynić się do utrzymania lub zwiększenia krajowej działalności, co może spowodować, że przedsiębiorstwa mające siedzibę w innych państwach członkowskich będą miały mniejsze szanse penetracji rynku danego państwa członkowskiego. Ponadto wzmocnienie przedsiębiorstwa, które do tej pory nie było zaangażowane w wewnątrzunijną wymianę handlową, może zapewnić mu pozycję, która umożliwi mu penetrację rynku innego państwa członkowskiego.
- (90) Jeżeli chodzi o segment listów spoza obszaru zastrzeżonego, trzy podmioty posiadają zezwolenia na świadczenie tych usług Podmioty te to: PP, „Dystrybucja Polska Sp. z o.o.” i „Indesys Dominik Steinhaus”. Według władz polskich aktualna pozycja Poczty Polskiej w tym segmencie nadal jest silna, ponieważ jeden z konkurentów („Dystrybucja Polska Sp. z o.o.”) koncentruje się na dystrybucji druków reklamowych, a drugi ogranicza swoją działalność do regionu Mazowsza.
- (91) Polski segment paczek oraz usług kurierskich jest bardzo konkurencyjny. Udział PP w rynku w segmencie paczek wynosi [...], a w segmencie usług kurierskich [...]⁽⁵⁰⁾. Podmioty działające na tym rynku są przedsiębiorstwami zapewniającymi usługi wysokiej jakości po wysokiej cenie (DHL, TNT, UPS) lub przedsiębiorstwami świadczącymi usługi podstawowe (np. General Logistic Systems, Opek, Schenker, X-Press Kurierzy, Błyskawica).
- (92) Udział PP w segmencie dostawy reklam wynosi ok. [...], podczas gdy w segmencie druków bezadresowych ok. [...]⁽⁵¹⁾. Pomimo [...] udziału PP w rynku, obserwuje się agresywną politykę rosnącej liczby konkurentów.
- (93) W odniesieniu do usług finansowych Komisja przypomina, że sektor bankowy jest otwarty na konkurencję od wielu lat. Postępująca liberalizacja zwiększyła konkurencję, co mogło być już efektem swobodnego przepływu kapitału przewidzianego w TFUE.
- (94) Działalność finansowa PP obejmuje sprzedaż produktów należących do Banku Poczтового (spółka zależna banku PKO BP), to znaczy pożyczek, rachunków i lokat, usługi leasingowe (za pośrednictwem spółki zależnej PP – Post Media Serwis), różne usługi finansowe, w tym przelewy pieniężne na rachunku bankowe, doręczanie gotówki do domu adresata w postaci pocztowego zlecenia wypłaty gotówkowej, pobieranie abonamentu radiowo-telewizyjnego oraz realizację czeków bankowych wydanych przez różne banki, a także kredyty gotówkowe. Poczta Polska prowadzi również działalność na rynku ubezpieczeń w zakresie dystrybucji produktów ubezpieczeniowych i finansowych pochodzących od przedsiębiorstw posiadających powiązania kapitałowe z Poczta Polska, tj. PAUF, OFE Pocztylion oraz TUW Pocztove. Poczta Polska zarządza także funduszem emerytalnym o nazwie Pocztylion – Arka PTE S.A.

⁽⁴⁹⁾ Zob. przykładowo wyrok Trybunału w sprawie C-372/97 Włochy przeciwko Komisji, Rec. [2004], s. I-3679, pkt 44.

⁽⁵⁰⁾ Dane za 2006 r.

⁽⁵¹⁾ Dane za 2006 r.

(95) Ze względu na to, że PP prowadzi dystrybucję produktów ubezpieczeniowych i finansowych ze spółki zależnej lub spółek powiązanych, konkuruje ona z innymi bankami, zakładami ubezpieczeń i brokerami. Ponadto w ciągu ostatnich lat PP znacznie poszerzyła zakres swoich usług płatniczych oferowanych klientom, dodając do tradycyjnych instrumentów pocztowych szereg instrumentów, które były dawniej typowe dla oferty banków (karty debetowe i kredytowe, polecenia przelewu, polecenia zapłaty rachunków za media). Zmiany te zwiększyły substytucyjność usług finansowych oferowanych przez PP względem usług oferowanych przez banki.

(96) Instytucje finansowe z różnych państw członkowskich działają w Polsce bezpośrednio w oparciu o sieć oddziałów lub przedstawicielstw lub też pośrednio, kontrolując banki i instytucje finansowe mające siedzibę w Polsce.

(97) Podsumowując, należy stwierdzić, że istnieje konkurencja pomiędzy przedsiębiorstwami z różnych państw członkowskich w sektorach usług pocztowych i finansowych. Rekompensata z tytułu świadczenia usług publicznych, która może być przyznana PP, umocniłaby pozycję PP względem przedsiębiorstw pocztowych i finansowych mających siedzibę w Polsce lub w innych państwach członkowskich, które w rezultacie mogłyby mieć większe trudności z wejściem na polski rynek. W związku z tym środek ten może zakłócać konkurencję i wpłynąć na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

V.1.5. Wniosek

(98) Każda rekompensata przyznana PP w ramach obecnego systemu stanowiłaby pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

V.2. Ocena zgodności pomocy

(99) Jak zaznaczono w sekcji I powyżej, w następstwie decyzji z dnia 9 stycznia 2007 r., postępowanie na mocy art. 108 ust. 2 TFUE toczy się nadal w odniesieniu do okresu począwszy od dnia 1 stycznia 2006 r.

(100) Punkt 25 Wspólnotowych ram dotyczących pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych⁽⁵²⁾ (zwanym dalej „ramami wspólnotowymi”) stanowi, że „Niniejsze ramy stosuje się przez okres 6 lat od daty ich opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*”. Punkt 26 ram wspólnotowych wskazuje, że „Komisja stosuje przepisy niniejszych ram do wszystkich zgłoszonych do niej projektów pomocy i podejmuje decyzje w sprawie planowanych projektów pomocy po opublikowaniu niniejszych ram w *Dzienniku Urzędowym*, nawet jeśli zostały one zgłoszone przez datą publikacji”.

(101) Władze polskie zgłosiły przedmiotowy program pomocy w ramach procedury mechanizmu przejściowego (zob. decyzja o wszczęciu postępowania określonego w art. 88 ust. 2 z dnia 25 czerwca 2005 r.). W związku z powyższym w odniesieniu do oceny zgodności programu w okresie obejmującym lata 2006–2011

mają zastosowanie Wspólnotowe ramy dotyczące pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych.

(102) Komisja uważa, że na obecnym etapie rozwoju rynku wewnętrznego rekompensata z tytułu świadczenia usług publicznych, która stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, może zostać uznana za zgodną z Traktatem w rozumieniu art. 106 ust. 2, jeżeli jest ona potrzebna do świadczenia usług w ogólnym interesie gospodarczym oraz nie wpływa na rozwój handlu w sposób pozostający w sprzeczności z interesem Unii.

(103) W celu osiągnięcia takiej równowagi Komisja stosuje przepisy ram wspólnotowych przy ocenie zgodności omawianej pomocy z rynkiem wewnętrznym. Ramy wspólnotowe określają trzy podstawowe kryteria zgodności: (i) przedmiotowa usługa jest faktycznie usługą publiczną (tj. uznanie jej za usługę świadczoną w ogólnym interesie gospodarczym nie jest rażącym błędem); (ii) usługę powierzono przedsiębiorstwu na mocy aktu prawnego, który zawiera elementy określone w sekcji 2.3 wyżej wymienionych ram wspólnotowych; oraz (iii) nie dochodzi do przyznania przedsiębiorstwu nadmiernej rekompensaty za świadczenie usługi publicznej (przy uwzględnieniu rozsądnego zysku).

V.2.1. Usługa faktycznie świadczona w ogólnym interesie gospodarczym

(104) Jak wskazano w ramach wspólnotowych państwom członkowskim przysługuje szeroki margines swobody w określaniu charakteru usług, które można zdefiniować jako usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym. Zadanie Komisji polega na zapewnieniu stosowania marginesu swobody bez popełniania rażących błędów w odniesieniu do definicji usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym.

(105) Obowiązkiem z tytułu świadczenia usług publicznych powierzonym PP jest świadczenie powszechnych usług pocztowych zgodnie z dyrektywą pocztową (zob. sekcja II.2 powyżej). Świadczenie powszechnych usług pocztowych na terytorium Polski w celu oferowania ludności Polski takich samych usług podstawowych po tych samych kosztach jest klasycznym przypadkiem usługi świadczonej w ogólnym interesie gospodarczym.

(106) W związku z tym powszechne usługi pocztowe powierzone PP można uznać za usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym w rozumieniu art. 106 TFUE.

V.2.2. Potrzeba instrumentu określającego obowiązek z tytułu świadczenia usług publicznych oraz metody obliczania rekompensaty (Powierzenie)

(107) Jak wskazano w ramach wspólnotowych pojęcie usługi świadczonej w ogólnym interesie gospodarczym w rozumieniu art. 106 TFUE oznacza, że zainteresowanemu przedsiębiorstwu zostało powierzone szczególne zadanie. Odpowiedzialność za usługę świadczoną w ogólnym interesie gospodarczym należy powierzyć odpowiedniemu przedsiębiorstwu na mocy jednego lub więcej oficjalnych aktów prawnych.

⁽⁵²⁾ Dz.U. C 297 z 29.11.2005.

- (108) W omawianym przypadku Prawo pocztowe i rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 9 stycznia 2004 r. w sprawie warunków wykonywania powszechnych usług pocztowych stanowią instrumenty prawne, które określają i powierzają PP usługę świadczoną w ogólnym interesie gospodarczym reprezentowaną przez powszechne usługi pocztowe (zob. sekcje II.2, II.3 i IV.4 powyżej).
- (109) Zgodnie z sekcją 2.3 wyżej wymienionych ram wspólnotowych przedmiotowe akty określają w szczególności:
- dokładny charakter obowiązku z tytułu świadczenia usług publicznych (świadczenie powszechnych usług pocztowych) (art. 3 pkt 25 Prawa pocztowego),
 - zainteresowane przedsiębiorstwo (PP) i terytorium (terytorium całego kraju), których dotyczy obowiązek (art. 3 pkt 25 Prawa pocztowego),
 - rodzaj wyłącznych praw przyznanych PP (art. 46 ust. 2 Prawa pocztowego).
- (110) Jakkolwiek art. 52 i 52.a Prawa pocztowego i rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2003 r. określają pewne zasady rekompensaty⁽⁵³⁾, to są one niewystarczające do uznania wymogu ustalonego w pkt 12 lit. d) i pkt 12 lit. e) ram wspólnotowych za całkowicie spełniony.
- (111) Obecnie, zgodnie z § 2 ust. 2 rozporządzenia rodzaj wyników dzielonych na usługi ogranicza się do „kosztów wytworzenia” „kosztów sprzedaży” „kosztów ogólnego zarządu” oraz „kosztów obsługi zobowiązań zaciągniętych w celu finansowania określonej usługi pocztowej lub grupy usług pocztowych i związanych z nimi różnic kursowych”. Dlatego Komisja uważa, że nie wszystkie parametry istotne do obliczenia rekompensaty zostały określone w aktach krajowych. W związku z faktem, że niektóre koszty i przychody⁽⁵⁴⁾ całkowicie pominięto w wykazie pozycji dzielonych na usługi znajdującym się w aktach krajowych, pominięto również ich późniejsze kontrolowanie i przegląd (zob. sekcja V.2.3.3 poniżej).
- (112) Artykuł 52a ust. 4 Prawa pocztowego ustanawia kilka wymogów nałożonych na UKE w celu zatwierdzenia dotacji stanowiącej rekompensatę dla operatora pocztowego za wywiązywanie się z obowiązku świadczenia usług powszechnych, tj. uprzednie przedłożenie: 1) zbadanego przez biegłego rewidenta sprawozdania finansowego operatora publicznego; 2) informacji o spełnieniu przez operatora wymogów dotyczących świadczenia powszechnych usług pocztowych i 3) informacji
- o dokonaniu weryfikacji wymagań w zakresie prowadzenia przez operatora publicznego ksiąg rachunkowych i rachunku kosztów, o których mowa w art. 52 ust. 1 i 2 ustawy. Z powodów wyjaśnionych powyżej, zważywszy że art. 52 ust. 2 ustawy odwołuje się bezpośrednio do rozporządzenia, a ono z kolei określa podział niektórych kosztów na usługi, Komisja uważa, że w stosownym akcie krajowym (stosownych aktach krajowych) nie uwzględniono wszystkich parametrów istotnych dla obliczania rekompensaty. W rezultacie nie można również uznać, że wymóg dotyczący specyfikacji w stosownych aktach krajowych ustalenia dotyczącego unikania nadmiernej rekompensaty został całkowicie spełniony, jeśli nie uwzględniono wszystkich parametrów istotnych dla obliczania rekompensaty. Ograniczony zakres przeprowadzanych corocznie rocznych weryfikacji potwierdza to stwierdzenie (zob. dalsze wyjaśnienia w sekcji V.2.3.5 niniejszej decyzji). Analogicznie zbadane przez Komisję przepisy nie wydają się zawierać jakichkolwiek ustaleń dotyczących zwrotu wszelkiej ewentualnej nadmiernej rekompensaty.
- (113) Dlatego Komisja uznaje, że wymogi odnoszące się do określenia w stosownych aktach krajowych (i) parametrów obliczania, kontrolowania i przeglądu rekompensat (pkt 12 lit. d) ram wspólnotowych) oraz (ii) ustaleń dotyczących unikania i zwrotów nadwyżek rekompensat (pkt 12 lit. e) ram wspólnotowych) nie są całkowicie spełnione. Ponadto z wyżej wyjaśnionych powodów, Komisja uważa, że odpowiednie będzie wyraźne określenie w stosownym akcie krajowym celu corocznej weryfikacji, jakim jest zapewnienie niewystępowania nadmiernej rekompensaty.
- (114) Podsumowując, powierzenie nie zawiera wszystkich elementów wymaganych przez ramy dotyczące pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, mianowicie elementów wymienionych w pkt 12 lit. d) i pkt 12 lit. e) ram wspólnotowych. W rezultacie drugie kryterium można uznać jedynie za częściowo spełnione i należy przyjąć odpowiednie działania naprawcze w celu uwzględnienia kosztów i przychodów, o których mowa w motywie 128 ppkt (i) niniejszej decyzji, w celu oceny, czy przyznanie rekompensaty PP zgodnie z przedmiotowym środkiem jest niezbędne i zapewnienia zgodności tej rekompensaty.
- (115) Analiza wdrożenia programu w sekcji V.2.3 niniejszej decyzji pozwoli jaśniej zobrazować praktyczne skutki niepełnej definicji parametrów i ustaleń służących unikaniu nadwyżki rekompensaty.
- V.2.3. Brak nadmiernej rekompensaty
- (116) Zgodnie z pkt 14 ram wspólnotowych „(...) kwota rekompensaty nie może przekraczać kwoty niezbędnej do pokrycia kosztów wynikających z wywiązywania się ze zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych, przy uwzględnieniu odpowiednich wpływów i rozsądnego zysku z wywiązywania się z tych zobowiązań.” Ramy wspólnotowe wskazują również, że „(...) koszty, które należy uwzględnić, obejmują wszystkie koszty poniesione w związku ze świadczeniem danej usługi w ogólnym interesie gospodarczym. (...)”

⁽⁵³⁾ Np. Całkowita kwota rekompensaty nie może przekraczać różnicy między kosztami świadczenia powszechnych usług pocztowych i przychodami otrzymywanymi z tych usług. Zob. dodatkowe wyjaśnienia w sekcjach II.2, II.3, IV.4 i V.3.3 niniejszej decyzji.

⁽⁵⁴⁾ Korzystając z tej samej terminologii, jaką zastosowano w rachunku zysków i strat, w rozporządzeniu pominięto następujące wyniki: tj. „przychody netto ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów”, „pozostałe przychody operacyjne”, „pozostałe koszty operacyjne”, „przychody finansowe”, „koszty finansowe” i „wyniki zdarzeń nadzwyczajnych” (które odpowiadają pozycjom A, G, H, J, K i M w rachunku zysków i strat).

W przypadku, kiedy przedsiębiorstwo oprócz świadczenia usług w ogólnym interesie gospodarczym prowadzi także inną działalność, jedynie koszty związane ze świadczeniem usługi w ogólnym interesie gospodarczym mogą być wzięte pod uwagę (...).

- (117) Działalność PP nie ogranicza się do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym (zob. sekcja II.1 niniejszej decyzji).
- (118) Aby stwierdzić, że dane kryterium jest spełnione, konieczne jest w tym przypadku obliczenie kosztów obowiązku świadczenia usługi publicznej (powszechnej usługi pocztowej) nałożonego na PP przez akty zobowiązujące do wykonywania tego obowiązku, a następnie porównanie ich z korzyściami, które państwo przyzna PP.
- (119) Artykuł 52a Prawa pocztowego jasno zakazuje przyznawania nadmiernych rekompensat: „1. Operator publiczny obowiązany do świadczenia powszechnych usług pocztowych otrzymuje z budżetu państwa dotację podmiotową do działalności polegającej na świadczeniu powszechnych usług pocztowych, jeżeli ich świadczenie przynosi stratę. 2. Wysokość dotacji określa ustawa budżetowa, przy czym kwota dotacji nie może przekroczyć różnicy pomiędzy kosztami świadczenia powszechnych usług pocztowych a przychodami z tego tytułu”.

V.2.3.1. Rzeczywiste wyniki

- (120) Komisja stwierdziła, że sumy niektórych kategorii przychodów i kosztów wykazanych w księgowości analitycznej ujęto także w sprawozdaniach finansowych. Z uwagi na fakt, że księgowość analityczna prowadzona jest w ramach księgowości finansowej⁽⁵⁵⁾ i podlega co roku niezależnemu audytowi, który nie przyniósł żadnych istotnych uwag, Komisja nie ma powodu wątpić, że przedstawione wewnętrzne przychody i koszty faktycznie wystąpiły.

V.2.3.2. Odpowiednie prowadzenie odrębnych rachunków w celu wyliczenia wyniku netto z działalności związanej z wykonywaniem obowiązku świadczenia usługi powszechnej

- (121) W związku z tym, że PP świadczy nie tylko usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym, ale także inne usługi komercyjne, art. 14 ust. 2 dyrektywy 97/67/WE nakłada na przedsiębiorstwo obowiązek prowadzenia odrębnych rachunków w swoich wewnętrznych systemach rachunkowości.
- (122) Na podstawie art. 52 ust. 1 Prawa pocztowego PP jest obowiązana do prowadzenia rachunków w sposób umożliwiający kalkulację kosztów odrębnie dla każdej z usług z obszaru zastrzeżonego i zbiorczo dla usług

niezastrzeżonych z rozgraniczeniem na powszechne usługi pocztowe i usługi nienależące do powszechnych usług pocztowych.

- (123) Komisja sprawdziła, że wewnętrzny system rachunkowości wyraźnie rozróżnia konta usług powszechnych (rozgraniczonych na zastrzeżone i niezastrzeżone) i nienależących do powszechnych. Polska przedłożyła dowody prowadzenia odrębnych rachunków pokazując wyniki według indywidualnych kont usług i zbiorcze wyniki według grup usług.
- (124) Jak wskazują informacje dostarczone Komisji i coroczne badanie przeprowadzone przez krajowy organ regulacyjny, wyniki PP obliczane są odrębnie dla każdej z obszaru zastrzeżonego⁽⁵⁶⁾ i zbiorczo dla każdej z następujących grup: (i) niezastrzeżone powszechne usługi pocztowe; i (ii) inne usługi komercyjne (nienależące do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym) zgodnie z wymogami przewidzianymi w art. 52 ust. 1 Prawa pocztowego.
- (125) W szczególności za lata 2006 i 2007 sprawozdania krajowego organu regulacyjnego wskazują, że PP, jako operator publiczny świadczący powszechne usługi pocztowe, prowadził księgi rachunkowe i rachunek kosztów w sposób umożliwiający wyodrębnienie kosztów dla każdej usługi zastrzeżonej i zbiorczo dla usług niezastrzeżonych z rozgraniczeniem na usługi pocztowe powszechne i nienależące do powszechnych zgodnie z wymogami przewidzianymi w art. 52 ust. 1 Prawa pocztowego.

- (126) Na podstawie wysłanych przez Polskę informacji na temat prowadzenia odrębnych rachunków przez PP, w oparciu o wnioski płynące z zewnętrznej weryfikacji przeprowadzonej w odniesieniu do właściwego rozdziału rachunkowości na usługi powszechne i nienależące do powszechnych oraz kontrole przeprowadzone przez Komisję, można w sposób racjonalny stwierdzić, że rachunkowy podział na działalność komercyjną i działalność prowadzoną przez PP w ramach obowiązków z tytułu świadczenia usług publicznych jest odpowiedni. Komisja uważa zatem, że PP odpowiednio rozdziela swoje rachunki w sposób, który umożliwia odrębną kalkulację kosztów dla każdej usługi z obszaru zastrzeżonego i zbiorczo dla usług niezastrzeżonych z rozgraniczeniem na usługi pocztowe powszechne i nienależące do powszechnych w sposób określony w art. 14 ust. 2 dyrektywy 97/67/WE.

V.2.3.3. Pełny podział kosztów i przychodów na usługi

- (127) W ramach analizy Komisja przeprowadziła badanie kompletności danych finansowych uzyskanych poprzez uzgodnienie zagregowanych danych z rachunkowości analitycznej PP z rachunkiem zysków i strat.

⁽⁵⁵⁾ Sporządzanej na podstawie ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 r.

⁽⁵⁶⁾ Z wyjątkiem „pozostałych wyników operacyjnych”, „wyników zdarzeń nadzwyczajnych” i niektórych „wyników finansowych”, które przypisano grupie usług dopiero na wniosek Komisji.

- (128) Komisja stwierdziła, że: (i) koszty i przychody z określonych kategorii, tj. „pozostałe wyniki operacyjne”⁽⁵⁷⁾, „wynik zdarzeń nadzwyczajnych” i niektóre „wyniki finansowe” nie zostały przypisane do usług; oraz że (ii) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2003 r. ogranicza rodzaje kosztów dzielonych na usługi do „kosztów wytworzenia” „kosztów sprzedaży”, „kosztów ogólnego zarządu” oraz „kosztów obsługi zobowiązań zaciągniętych w celu finansowania określonej usług pocztowej lub grupy usług pocztowych i związanych z nimi różnic kursowych”. Względne znaczenie tych kosztów i przychodów, dla których nie przewidziano podziału w przepisach krajowych, wyniosło odpowiednio 2,5 % i 1,5 % ich sum w 2006 r. Mimo że koszty i przychody, które nie zostały podzielone na usługi, można ze względu na ich względne znaczenie uważać za marginalne w przeszłości, ich znaczenie może stać się istotne w przyszłości.
- (129) W odniesieniu do sytuacji w przeszłości Polska przedstawiła jednak nowe informacje, zgodnie z którymi takie „niepodzielone wyniki” zostały przypisane *ex post* do usług powszechnych (zastrzeżonych i niezastrzeżonych) oraz nienależących do powszechnych (w podziale na usługi pocztowe, finansowe oraz inne usługi). Ponadto Polska przedstawiła wyjaśnienie metodyki stosowanej w celu ich podziału na usługi. Wszystko to wskazuje na to, że PP przedstawiła rozsądną metodykę podziału tych wyników.
- (130) Pozostałe kategorie wewnętrznych kosztów i przychodów⁽⁵⁸⁾ mogły być uzgodnione z rachunkiem zysków i strat.
- (131) W związku z tym Komisja uważa, że konieczne jest systematyczne przypisywanie do usług wszystkich przychodów i kosztów, o których mowa w motywie 128 ppkt (i) niniejszej decyzji, zgodnie z zasadą pełnego podziału wyników oraz z warunkami określonymi w ramach wspólnotowych.
- V.2.3.4. Właściwa metoda podziału kosztów i jej odpowiednie wdrożenie
- (132) Jak stwierdzono powyżej, art. 52 ust. 2 Prawa pocztowego stanowi, że „Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności, określi, w drodze rozporządzenia, sposób podziału kosztów, przyjmując jako zasadę, że powinien on umożliwiać wyliczenie kosztów jednostkowych, z uwzględnieniem ust. 1”.
- (133) Zgodnie z wymienionym wyżej art. 52 ust. 2 dnia 24 grudnia 2003 r. Minister Finansów wydał rozporządzenie w sprawie sposobu podziału kosztów operatora świadczącego powszechne usługi pocztowe, które wdraża art. 14 ust. 3 dyrektywy.
- (134) Sprawozdania krajowego organu regulacyjnego wskazują, że Poczta Polska przypisała koszty bezpośrednio lub pośrednio do kosztów świadczonych usług i wykonała przedmiotowy podział zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2003 r. w sprawie podziału kosztów operatora świadczącego powszechne usługi pocztowe. Krajowy organ regulacyjny corocznie potwierdzał, że koszty PP były dzielone w następujący sposób:
- (i) koszty związane wyłącznie z jedną usługą lub grupą usług przyporządkowuje się bezpośrednio do tej usługi lub grupy usług na podstawie dowodów księgowych;
 - (ii) koszty związane bezpośrednio z kilkoma usługami przyporządkowuje się do każdej z usług lub grupy usług na podstawie analizy wartości czynników powodujących powstanie kosztów w ramach określonej usługi lub grupy usług;
 - (iii) w przypadku gdy przyporządkowanie w sposób bezpośredni nie jest możliwe, koszty związane z kilkoma usługami przyporządkowuje się do każdej z usług lub grupy usług na podstawie ich związku z określoną grupą kosztów bezpośrednio związanych z tą usługą lub grupą usług;
 - (iv) w przypadku gdy przyporządkowanie w sposób bezpośredni lub pośredni nie jest możliwe, pozostałe koszty przyporządkowuje się do każdej z usług na podstawie ogólnego wskaźnika, obliczonego jako stosunek kosztów przyporządkowanych bezpośrednio i pośrednio do danej usługi lub grupy usług do łącznych kosztów przyporządkowanych do wszystkich usług i grup usług.
- (135) Mimo że w 2006 r. jedynie [...] kosztów uznano za koszty bezpośrednie, Komisja nie znalazła żadnego powodu, by kwestionować prawidłowość podziału kosztów na koszty bezpośrednie i pośrednie. W wyniku kontroli przeprowadzonych przez krajowy organ regulacyjny i audytorów stwierdzono ponadto że „kontrola kosztów bezpośrednich została wdrożona i funkcjonuje w sposób efektywny”.
- (136) W odniesieniu do kosztów pośrednich (zob. sekcja „IV.2.1 System podziału kosztów” powyżej) Komisja uważa, że chociaż liczba kluczy zastosowanych do przypisywania poszczególnych głównych kategorii kosztów pośrednich (tj. kosztów eksploatacyjnych, kosztów przewozu, kosztów utrzymania sieci oraz pozostałych kosztów pośrednich) do usług była wprawdzie ograniczona, to klucze te były mimo to uzasadnione.
- (137) Przykładowo, wydaje się uzasadnione, że kluczem stosowanym w celu przypisywania „kosztów eksploatacyjnych” jest „czas pracy w minutach poświęconych na wykonanie poszczególnej usługi”⁽⁵⁹⁾ z uwagi na
- ⁽⁵⁷⁾ Np. PP ewidencjonuje pozostałe koszty operacyjne związane z działalnością, takie jak straty ze sprzedaży niefinansowych aktywów trwałych, koszty zaprzestania produkcji, świadczenie bezpłatnych usług, opłacenie kar, grzywien i odszkodowań, rezerwy ustanawiane na potrzeby potencjalnych strat i uzasadnionego ryzyka w zakresie działalności gospodarczej oraz koszty działalności socjalnej. W 2006 r. PP odnotowała w ramach pozostałych kosztów operacyjnych kwotę w wysokości 147 mln PLN.
- ⁽⁵⁸⁾ Zob. poszczególne oświadczenia dotyczące wyników zagregowanych pod tytułem „Wyniki na usługach i działalnościach Poczty Polskiej”.
- ⁽⁵⁹⁾ Np. w węzłach dystrybucji, w Centrum Sieci Pocztovej i Centrum Usług Pocztoowych.

- trudności w precyzyjnym przypisywaniu do kont usług kosztów przyjmowania przesyłek od nadawców, czynności ekspedycyjno-rozdzielczych oraz doręczania w związku ze świadczeniem poszczególnych usług. Komisja zdaje sobie sprawę, że do systemu rachunkowości PP wprowadzono ostatnio udoskonalony podział kosztów eksploatacyjnych wraz ze zwiększoną liczbą kluczy rozliczeniowych, które powinny zwiększyć dokładność informacji księgowych.
- (138) Podobnie klucz „struktury masy (wagi) przewożonych przesyłek pocztowych” wydaje się rozsądnym rozwiązaniem dla przypisywania „kosztów przewozu”. Do celów przypisywania kosztów przewozu do usług Komisja uznaje zatem założenie leżące u podstaw stosowanego klucza, zgodnie z którym każdy kilogram dowolnej usługi wykorzystuje element kosztowy, jakim jest „transport”, w taki sam sposób.
- (139) Aby Poczta Polska mogła dokonać przypisania „pozostałych kosztów pośrednich” do usług, musi zgromadzić dane dotyczące: (i) wagi przewożonych przesyłek pocztowych; (ii) objętości/liczby przewożonych przesyłek pocztowych; oraz (iii) czasu pracy koniecznego do wykonania poszczególnych działań. Te dane statystyczne są gromadzone za pomocą odpowiednio: „wyników badania statystycznego”⁽⁶⁰⁾, „wielkości wolumenów usług”⁽⁶¹⁾ i „badań obciążenia pracą”⁽⁶²⁾. Badanie obciążenia pracą jest prowadzone raz w roku w ciągu jednego miesiąca i obejmuje wszystkie urzędy pocztowe, węzły dystrybucji oraz rejony doręczeń. Proces świadczenia poszczególnych usług dzieli się na bardzo szczegółowe operacje wykonywane przez pracowników PP, które stanowią podstawę oszacowania normatywu czasu pracy pracowników PP. Komisja nie ma powodu wątpić w prawidłowość częstotliwości gromadzonych danych.
- (140) Przypisanie „kosztów utrzymania sieci” do usług za pomocą funkcji sumy: (i) kosztów bezpośrednich: plus (ii) pośrednich kosztów eksploatacyjnych plus (iii) pośrednich kosztów przewozu przypisanych wcześniej do usług, jest dopuszczalne, jednak wydaje się, że jego związek przyczynowy jest znacznie mniejszy niż wymienionego powyżej podziału kosztów.
- (60) W celu oszacowania wagi lub rodzaju przesyłek pocztowych na podstawie badań statycznych oblicza się następujące elementy: 1) średnie masy przesyłek listowych i reklamowych w obrocie krajowym i zagranicznym (ruch wychodzący) w podziale na obszary zastrzeżone i niezastrzeżone; 2) średnie masy paczek pocztowych w obrocie krajowym i zagranicznym (ruch wychodzący) w podziale na usługi powszechne i umowne; 3) średnie masy przesyłek listowych i paczek w obrocie zagranicznym (ruch przychodzący); 4) wskaźniki udziału przesyłek listowych i przesyłek reklamowych w obszarze zastrzeżonym i niezastrzeżonym i 5) strukturę asortymentową przesyłek służbowych (podział na ekonomiczne i priorytetowe) oraz ich strukturę asortymentową według zawartości.
- (61) W celu oszacowania liczby przewożonych przesyłek pocztowych/rodzaju usługi lub grup usług.
- (62) W celu oszacowania czasu pracy/rodzaju operacji.
- (141) Z uwagi na charakter większości przychodów uzyskiwanych przez Poczta Polska, można je bezpośrednio podzielić na usługi. Komisja nie podaje zatem w wątpliwość prawidłowości podziału „przychodów ze sprzedaży” na usługi.
- (142) Władze polskie miały obowiązek dostarczyć Komisji na jej wniosek⁽⁶³⁾ podział wszystkich wyników według kategorii usług (usługi powszechne z podziałem na zastrzeżone i niezastrzeżone oraz usługi niepowszechne z podziałem na usługi pocztowe, finansowe i pozostałe) oraz objaśnienie metod zastosowanych do ich podzielenia na usługi. Fakt dostarczenia wymaganych informacji świadczy o tym, że przedmiotowe wewnętrzne informacje księgowe mogą być zapewnione na wymaganym poziomie szczegółowości. Komisja nie stwierdziła żadnych ewidentnych błędów w metodach zastosowanych w celu alokacji „pozostałych wyników operacyjnych”⁽⁶⁴⁾, „wyniku zdarzeń nadzwyczajnych”⁽⁶⁵⁾ i „wyników finansowych”⁽⁶⁶⁾ na grupę usług.
- (143) Komisja zauważa również, że znaczna część kosztów PP jest przypisywana do usług przy użyciu metody proporcjonalności (około [...] wszystkich kosztów przypisano na usługi proporcjonalnie do wcześniej przypisanych kosztów, w szczególności kosztów należących do kategorii „pozostałe koszty”, tj. „koszty ogólnozakładowe”, „koszty sprzedaży” i „niektóre koszty finansowe”⁽⁶⁷⁾). Należy w związku z tym dołożyć starań, aby możliwie jak najbardziej ograniczyć znaczenie metody proporcjonalności w metodzie obliczania kosztów PP w celu lepszego wykazania związku między kosztami a usługami. Podsumowując, metoda podziału jest dopuszczalna, może jednak zostać usprawniona, jeśli stosowane klucze rozliczeniowe ukażą najlepiej jak to możliwe związek pomiędzy kosztem użytych zasobów a usługą dzięki nim wygenerowaną.
- (144) W tym względzie Poczta Polska poinformowała Komisję o regularnym wprowadzaniu szczegółowych przepisów
- (63) Oryginalne oświadczenia dotyczące wyników nie rozdzielały niektórych wyników (tj. „pozostałych wyników operacyjnych”, „wyników finansowych” i „wyników zdarzeń nadzwyczajnych”) na usługi. Na wniosek Komisji władze polskie dostarczyły dane zagregowane z rozdzieleniem wszystkich wyników na główne kategorie usług.
- (64) „Pozostałe koszty operacyjne” są dzielone proporcjonalnie do przypisanego już kosztu usług. „Pozostałe przychody operacyjne z dotacji na usługi podlegające ustawowemu wyłączeniu z opłat” zostały w pełni przypisane do grupy usług powszechnych. Reszta „Pozostałych przychodów operacyjnych” jest dzielona proporcjonalnie do przypisanych pozostałych kosztów operacyjnych.
- (65) W 2008 r. „Koszty zdarzeń nadzwyczajnych” (powiązane ze stratami poniesionymi przez urzędy pocztowe w związku z klęskami żywiołowymi) oraz „wynik zdarzeń nadzwyczajnych” (związany z odszkodowaniami otrzymanymi po klęskach żywiołowych) zostały podzielone na grupę usług w taki sam sposób jak koszty sieci pocztowej.
- (66) Wyniki finansowe (z wyłączeniem wyników, które mogły zostać bezpośrednio przypisane do grupy usług) zostały podzielone na grupy usług w proporcjach stosowanych w przypadku podziału kosztów finansowych.
- (67) Koszty finansowe związane z odsetkami, różnicami kursowymi i leasingiem środków transportu oraz innymi środkami trwałymi.

i procedur⁽⁶⁸⁾ oraz udoskonalonych kluczy rozliczeniowych w celu lepszego odzwierciedlenia związków przyczynowo-skutkowych między rodzajami kosztów poniesionych i ich podziału na usługi, aby zwiększyć dokładność wewnętrznego systemu rachunkowości. W tym samym celu Poczta Polska dokłada starań, aby w pełni wprowadzić rachunek kosztów działań (ABC) do rachunkowości zarządczej, co zdecydowanie poprawiłoby identyfikowalność kosztów wykonywania działań w ramach usług.

- (145) Podobnie szczegółowe zasady podziału kosztów na bezpośrednie i pośrednie oraz zasady kalkulacji kluczy rozliczeniowych są regularnie aktualizowane: np. w 2007 r. przeprowadzono procedurę kontroli kosztów bezpośrednich⁽⁶⁹⁾ w celu wprowadzenia bardziej jednolitych zasad kontroli kosztów bezpośrednich prostych oraz kosztów bezpośrednich wspólnych zapisywanych na rachunkach usług⁽⁷⁰⁾. Fakt określania kluczy rozliczeniowych dla kosztów pośrednich na szczeblu centralnym⁽⁷¹⁾ powinien dodatkowo przyczynić się do zapewnienia bardziej jednorodnego stosowania danych kluczy w całym przedsiębiorstwie. Co więcej, od dnia 1 stycznia 2007 r. jednostki organizacyjne Poczty Polskiej, które kalkulują klucze rozliczeniowe, zostały zobowiązane do przekazania kluczy do Centrum Rachunkowości. W tym względzie Komisja uznaje postępy poczynione w odniesieniu do środowiska kontroli w PP, w szczególności w odniesieniu do procedur kontroli dotyczących księgowania kosztów bezpośrednich i pośrednich.

⁽⁶⁸⁾ Np. w 2006 r. Poczta Polska wprowadziła Zakładową Instrukcję Kosztową, która ujednocila i opisuje metodę porządkowania kluczy do księgowania kosztów pośrednich oraz opisuje metodę przypisywania kosztów do usług. Zakładowa Instrukcja Kosztowa jest regularnie aktualizowana. Co więcej, zgodnie z procedurą kontroli kosztów bezpośrednich, wprowadzoną w Poczcie Polskiej w 2007 r., systematycznie realizowane są następujące czynności: (i) ocena, czy określony rodzaj kosztu bezpośredniego może mieć miejsce w przypadku określonej usługi; (ii) kontrola prawidłowości podziału kosztów bezpośrednich między usługami oraz (iii) monitorowanie jednolitego podejścia do księgowania kosztów usług w każdym z Oddziałów Regionalnych Centrum Rachunkowości. Wytyczne te zawierają również procedurę, zgodnie z którą należy postępować w przypadku wystąpienia jakichkolwiek nieprawidłowości.

⁽⁶⁹⁾ Po otrzymaniu bilansowej wyceny aktywów z księgi głównej w związku z bezpośrednimi kosztami usług w rozbiciu na Oddziały Regionalne, Sekcja Kalkulacji Kosztów przy Centrum Rachunkowości ocenia możliwość istnienia określonego rodzaju kosztu w odniesieniu do danej usługi, kontroluje poprawność podziału kosztów bezpośrednich między usługi i weryfikuje, czy podejście do księgowania kosztów bezpośrednich jest spójne w poszczególnych Oddziałach Regionalnych. W przypadku wątpliwości związanych z podziałem kosztów według rodzaju na usługi pracownicy Sekcji Kalkulacji Kosztów zwraca się do Oddziału Regionalnego z prośbą o wyjaśnienia. Jednostka regionalna ma obowiązek przeprowadzenia ponownej kontroli opisu dokumentu źródłowego, na podstawie którego wprowadzono koszt do ksiąg i dokonano oceny prawidłowości klasyfikacji kosztu. Jeżeli weryfikacja wykaże, że koszt został zidentyfikowany prawidłowo, Sekcja Kalkulacji Kosztów przy Centrum Rachunkowości zostanie o tym poinformowana. Jeżeli bezpośredni koszt został nieprawidłowo podzielony na usługi, wpis zostanie poprawiony a stosowne informacje zostaną przekazane Sekcji Kalkulacji Kosztów.

⁽⁷⁰⁾ Zob. Sprawozdanie na rok 2007 krajowego organu regulacyjnego.

⁽⁷¹⁾ Przez Sekcję Kalkulacji Kosztów przy Centrum Rachunkowości.

- (146) Ponadto krajowy organ regulacyjny wydaje również zalecenia w celu wyeliminowania innych słabych stron⁽⁷²⁾ wykrytych w trakcie corocznych weryfikacji. Władze polskie są zdania, że szereg zaleceń wydanych w ramach weryfikacji w 2005 i 2006 r. już zostało wdrożonych⁽⁷³⁾ lub wkrótce będzie wdrożonych. Komisja twierdzi, że jest niezwykle istotne, aby wszystkie otwarte zalecenia zostały jak najszybciej wprowadzone w życie w celu uzyskania dokładniejszego wewnętrznego systemu informacji rachunkowych.

- (147) W rezultacie na podstawie informacji przekazanych przez Polskę, dotyczących zastosowanej metody podziału kosztów, Komisja uważa, że Poczta Polska stosuje klucze rozliczeniowe z zachowaniem uzasadnionego związku przyczynowego między kosztem przypisanym do usługi a źródłem danego kosztu. Ponadto Komisja uznaje wysiłki poczynione przez PP w celu (i) wzmocnienia środowiska kontroli związanego z informacjami nt. zarządzania oraz (ii) ulepszenia metod podziału kosztów, które stanowią podstawę przyszłej kalkulacji rekompensaty.

- (148) Jak już jednak wspomniano w sekcji V.2.3.3 niniejszej decyzji, aby prawidłowo obliczyć wyniki netto z tytułu wywiązywania się z obowiązku świadczenia powszechnych usług pocztowych oraz wyników niezwiązanych ze świadczeniem tych usług, należy zadbać, aby żadne koszty i przychody nie pozostały bez podziału oraz aby wszystkie wyniki⁽⁷⁴⁾ (przychody i koszty) były odpowiednio podzielone na każdą z zastrzeżonych i niezastzeżonych usług w ramach powszechnej usługi pocztowej oraz na usługi nienależące do powszechnych usług pocztowych.

V.2.3.5. Roczna niezależna weryfikacja

- (149) Zgodnie z art. 52 ust. 3 Prawa pocztowego „operator świadczący powszechne usługi pocztowe przedkłada Prezesowi UKE, corocznie, w terminie do dnia 31 marca każdego roku za rok poprzedni, oświadczenie co do spełniania wymagań, o których mowa w ust. 1”. Ponadto zgodnie z art. 52 ust. 4 Prezes UKE jest zobowiązany do przeprowadzenia weryfikacji realizacji wymagań, o których mowa w ust. 1 i 2 tej ustawy.

⁽⁷²⁾ Np. słabe strony środowiska kontroli wewnętrznej, takie jak brak procedur do konsekwentnego stosowania kluczy rozliczeniowych lub kontroli jakości danych wejściowych, nadmierne uproszczenie metod alokacji kosztów.

⁽⁷³⁾ Np. w 2006 r. Poczta Polska wprowadziła Zakładową Instrukcję Kosztową, która ujednocila i opisuje metodę strukturyzacji kluczy do księgowania kosztów pośrednich oraz opisuje metodę przypisywania kosztów na usługi. Zakładowa Instrukcja Kosztowa jest regularnie aktualizowana. Co więcej, zgodnie z procedurą kontroli kosztów bezpośrednich, wprowadzoną w Poczcie Polskiej w 2007 r., systematycznie realizowane są następujące czynności: (i) ocena, czy określony rodzaj kosztu bezpośredniego może mieć miejsce w przypadku określonej usługi; (ii) kontrola prawidłowości podziału kosztów bezpośrednich między usługami oraz (iii) monitorowanie jednolitego podejścia do księgowania kosztów usług w każdym z Oddziałów Regionalnych Centrum Rachunkowości. Wytyczne te zawierają również procedurę, zgodnie z którą należy postępować w przypadku wystąpienia jakichkolwiek nieprawidłowości.

⁽⁷⁴⁾ „Pozostałe wyniki operacyjne”, „wyniki finansowe” i „wynik zdarzeń nadzwyczajnych” również powinny być podzielone na usługi.

- (150) Ponadto zgodnie z art. 52 ust. 6 Prawa pocztowego „Operator publiczny jest obowiązany do przedkładania Prezesowi UKE, nie później niż do dnia 31 lipca każdego roku za rok poprzedni, zbadanego przez biegłego rewidenta, sprawozdania finansowego, w zakresie zgodnym z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. z 2002 r. nr 76, poz. 694 i Dz.U. z 2003 r. nr 60, poz. 535) oraz z ust. 1 i 2”.
- (151) Na skutek zastosowania powyżej przywołanych przepisów Prawa pocztowego Komisja otrzymała szczegółowe sprawozdania dotyczące spełnienia wymagań w zakresie rozdzielenia rachunków i podziału kosztów, przygotowywane corocznie przez krajowy organ regulacyjny (UKE) we współpracy z niezależnym biegłym rewidentem. W sprawozdaniach tych stwierdzono, że wewnętrzne księgi rachunkowe PP opierają się na ogólnie przyjętych zasadach rachunkowości, przez co są właściwe do ilościowego określenia dodatkowych kosztów powierzonych PP powszechnych usług pocztowych zgodnie z art. 14 ust. 3 dyrektywy pocztowej.
- (152) W związku z tym, że rachunkowość analityczna prowadzona jest w ramach rachunkowości ogólnej, istotne jest, aby poddać kontroli także rachunkowość ogólną. Każdego roku sprawozdania finansowe PP podlegają niezależnemu audytowi (zob. sekcja V.2.3.1 niniejszej decyzji). Ponadto biegły rewident będzie także nadzorował zgodność ewidencji księgowej ze szczegółowymi wymogami Prawa pocztowego (jej art. 52).
- (153) Ze względu jednak na to, że w sprawozdaniach rocznych sporządzonych przez UKE we współpracy z niezależną firmą audytorską zawsze stwierdzano, że zakres niezależnej rocznej weryfikacji ogranicza się do oceny zakresu, w jakim operator publiczny spełnił wymogi określone w art. 52 Prawa pocztowego i w rozporządzeniu i ogranicza się tylko do analizowania określonych rodzajów kosztów⁽⁷⁵⁾, uznaje się, że poczynione już ustalenia mające na celu unikanie nadwyżki rekompensaty nie są wystarczające, jeżeli nie wprowadzi się środków, o których mowa w sekcji V.2.3.3 niniejszej decyzji. Komisja uważa, że zakres tej weryfikacji jest zbyt ograniczony, aby gwarantował we właściwy sposób osiągnięcie celu weryfikacji, tj. dawał pewność, że nie dojdzie do nadwyżki rekompensaty (zob. pkt 20 ram wspólnotowych i art. 52a Prawa pocztowego⁽⁷⁶⁾).
- (154) Dlatego też zgodnie z sekcją V.2.2 niniejszej decyzji Komisja uważa za niezbędne uwzględnienie w corocznej weryfikacji „pozostałych przychodów operacyjnych”, „pozostałych kosztów operacyjnych”, „przychodów finansowych”, „kosztów finansowych” i „wyników zdarzeń nadzwyczajnych”, a także „przychodów ze sprzedaży”.

⁽⁷⁵⁾ Tj. „koszty wytworzenia”, „koszty sprzedaży”, „koszty ogólnego zarządu” oraz „koszty obsługi zobowiązań zaciągniętych w celu finansowania określonej usługi pocztowej lub grupy usług pocztowych i związanych z nimi różnic kursowych, pomniejszone o przychody z tytułu tych różnic kursowych” (zob. § 2 ust. 2 rozporządzenia).

⁽⁷⁶⁾ „[...] uwzględniając zasadę, że całkowita kwota rekompensaty nie może przekroczyć różnicy pomiędzy kosztami świadczenia powszechnych usług pocztowych a przychodami z tego tytułu”.

- (155) Komisja uważa zatem, że należy rozszerzyć zasięg weryfikacji rachunków w celu zapewnienia uwzględnienia wszystkich kategorii kosztów i przychodów istotnych do obliczenia kwoty rekompensaty.

V.2.3.6. W latach 2009–2011 nie oczekuje się nadmiernej rekompensaty

- (156) Zgodnie z prognozą spółki (zob. dane poniżej) oczekuje się, że w nadchodzących latach funkcjonowania programu PP również nie poniesie strat netto wynikających z wywiązywania się z obowiązku świadczenia usługi publicznej (zob. bardziej szczegółowe informacje w załączniku 3). W konsekwencji w latach 2009–2011 w przedmiotowym programie nie przewiduje się żadnej rekompensaty.

Tabela 2

(000 PLN)

	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Przychody wynikające z obowiązku świadczenia usługi publicznej	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Koszty związane z wywiązywaniem się z obowiązku świadczenia usługi publicznej	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Nadwyżka netto (*)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Marża w procentach (nadwyżka netto/przychody wynikające z obowiązku świadczenia usługi publicznej)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

(*) Po pełnym podziale wyników (z uwzględnieniem wyników finansowych oraz pozostałych wyników operacyjnych) z wyjątkiem wyniku zdarzeń nadzwyczajnych

- (157) Jak wykazano powyżej, nadwyżka netto PP, wypracowana w związku ze świadczeniem powszechnej usługi pocztowej, z roku na rok ulega ciągłemu zmniejszeniu. Pomimo tej obecnej tendencji PP prognozuje ciągłą poprawę wyniku finansowego w nadchodzących latach programu. Powody zmiany tendencji są związane z wprowadzeniem programu optymalizacji kosztów uruchomionego pod koniec 2008 r., który powinien zapewnić oszczędność kosztów, a w konsekwencji stopniową poprawę wyników finansowych PP. Program ten był ukierunkowany nie tylko na obszar usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, lecz również na obszar działalności gospodarczej PP niezwiązany z tymi usługami, np. w przyszłości nie będą oferowane niektóre usługi świadczone w ramach przynoszącej straty działalności pomocniczej. Dodatkowo opracowano pewne środki mające na celu zwiększenie przychodów zarówno w obszarze usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, jak i poza nimi, np. sprzedaż niepotrzebnych nieruchomości, modernizacja niektórych usług finansowych w celu zwiększenia konkurencyjności PP itp.

(158) Główne założenia przyjęte do obliczenia prognozowanych danych opierają się na takich parametrach jak: przewidywany stopień zmiany w strukturze organizacyjnej, poziom cen różnych usług pocztowych, wahania kosztów pracy i innych kosztów, liczba pracowników lub wskaźniki makroekonomiczne (wzrost PKB, stopa bezrobocia, stopa inflacji, kurs wymiany EUR/PLN i USD/PLN).

(159) Ponadto jak stwierdzono powyżej, mimo iż zgodnie z ramami wspólnotowymi PP mogłyby „osiągnąć rozsądny zysk”, władze polskie powiadomiły Komisję, że zgodnie z obowiązującym prawodawstwem krajowym PP otrzyma rekompensatę wyłącznie za straty poniesione w związku ze świadczeniem powszechnych usług pocztowych. W konsekwencji kwota rekompensaty nie pokryje rozsądnego zysku, co stanowi dodatkowe zabezpieczenie na przyszłość, że nie dojdzie do nadmiernej rekompensaty.

(160) Komisja nie ma powodu poddawać w wątpliwość założeń przyjętych do kalkulacji kosztów i przychodów w pozostałych latach programu. Ponadto usprawnienia, które są regularnie wprowadzane w środowisku kontroli PP oraz w jej wewnętrznym systemie księgowym zapewniają dodatkowe zabezpieczenie poprawnego podziału wyników na usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym i pozostałe usługi.

(161) Ponieważ PP planuje wprowadzenie w najbliższym czasie nowego modelu kalkulacji kosztów opartego na rachunku kosztów działań (ABC), Komisja zwraca się o powiadomienie jej w terminie trzech miesięcy od wprowadzenia go lub jakichkolwiek innych znaczących zmian w wewnętrznym systemie księgowym PP.

VI. RAMY CZASOWE ZEZWOLENIA

(162) Początkowo Polska zwróciła się do Komisji o rozszerzenie zakresu postępowania o okres do 2012 r. Mając jednak na uwadze fakt, iż obecne zasady oceny zgodności rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, tj. „Wspólnotowe ramy dotyczące pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych”, stracą ważność w 2011 r., polskie władze akceptują zatwierdzenie programu do 2011 r.

(163) Na podstawie powyższego Komisja stwierdza, że jeśli w latach 2006–2011 byłaby wypłacana w ramach badanego programu rekompensata za wywiązywanie się z obowiązku świadczenia usługi publicznej, stanowiłaby ona pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, która byłaby zgodna z prawem na mocy art. 106 ust. 2 TFUE o ile spełnione zostaną wymienione niżej warunki.

VII. WNIOSEK

(164) Z powyższego wynika, że program spełnia wymogi określone w ramach wspólnotowych, co pozwala Komisji na uznanie zgodności systemu z prawem o ile spełnione zostaną następujące warunki: 1) Polska powinna poprawić definicję parametrów obliczania, kontrolowania i przeglądu rekompensat, aby zagwarantować przypisanie wszystkich wyników usługom z zastosowaniem zaakceptowanej metodyki; 2) Polska powinna poprawić ustalenia dotyczące unikania i zwrotów nadwyżek rekompensat, aby zapewnić uwzględnienie wszystkich wyników mających znaczenie dla obliczenia rekompensaty oraz zastosowanie odpowiednich ustaleń dotyczących zwrotu nadwyżek rekompensat; oraz 3) Polska zapewni zgodność nowej metody podziału kosztów z zasadami art. 14 dyrektywy 97/67/WE i będzie w związku z tym informować Komisję w terminie trzech miesięcy od wprowadzenia jakichkolwiek znaczących zmian w wewnętrznym systemie księgowym PP,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Środek, który Polska wprowadziła, aby przyznać Poczcie Polskiej rekompensatę z tytułu kosztów netto poniesionych w związku z wywiązywaniem się ze spoczywającego na niej obowiązku świadczenia usługi pocztowej w latach 2006–2011, uznaje się za zgodny z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 106 ust. 2 TFUE, o ile spełnione zostaną warunki określone w art. 2.

Artykuł 2

Polska musi wprowadzić niezbędne przepisy w celu:

- 1) poprawienia definicji parametrów obliczania, kontrolowania i przeglądu rekompensat, aby zagwarantować przypisanie wszystkich wyników usługom z zastosowaniem zaakceptowanej metodyki;
- 2) poprawienia ustaleń dotyczących unikania i zwrotów nadwyżek rekompensat, aby zapewnić uwzględnienie wszystkich wyników mających znaczenie dla obliczenia rekompensaty oraz zastosowanie odpowiednich ustaleń dotyczących zwrotu nadwyżek rekompensat;
- 3) zapewnienia zgodności nowej metody podziału kosztów z zasadami art. 14 dyrektywy 97/67/WE i informowania w związku z tym Komisji w terminie trzech miesięcy od wprowadzenia jakichkolwiek znaczących zmian w wewnętrznym systemie księgowym Poczty Polskiej.

Artykuł 3

W terminie dwóch miesięcy od notyfikacji niniejszej decyzji Polska powiadamia Komisję o środkach podjętych w celu zastosowania się do niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja jest skierowana do Rzeczypospolitej Polskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2009 r.

W imieniu Komisji
Neelie KROES
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK 1

A. Koszty za rok 2006

(w mln PLN)

		Usługi pocztowe	Usługi finansowe	Pozostałe	Razem
1.	koszty bezpośrednie	[...]	[...]	[...]	[...]
2.	koszty pośrednie	[...]	[...]	[...]	[...]
2a	— koszty operacyjne	[...]	[...]	[...]	[...]
2b	— koszty przewozu	[...]	[...]	[...]	[...]
2c	— koszty utrzymania sieci	[...]	[...]	[...]	[...]
2d	— pozostałe koszty pośrednie	[...]	[...]	[...]	[...]
3 = 1 + 2	KOSZT WYTWORZENIA USŁUGI	[...]	[...]	[...]	[...]
4.	koszty ogólnego zarządu:	[...]	[...]	[...]	[...]
5.	koszty sprzedaży i handlowe	[...]	[...]	[...]	[...]
6.	koszty finansowe	[...]	[...]	[...]	[...]
7.	Pozostałe koszty operacyjne	[...]	[...]	[...]	[...]
8 = 3 do 7	KOSZTY OGÓŁEM	[...]	[...]	[...]	[...]

(%)

		Usługi pocztowe	Usługi finansowe	Pozostałe	Razem
1.	koszty bezpośrednie	[...]	[...]	[...]	[...]
2.	koszty pośrednie	[...]	[...]	[...]	[...]
2a	— koszty operacyjne	[...]	[...]	[...]	[...]
2b	— koszty przewozu	[...]	[...]	[...]	[...]
2d	— koszty utrzymania sieci	[...]	[...]	[...]	[...]
2c	— pozostałe koszty pośrednie	[...]	[...]	[...]	[...]
3 = 1 + 2	KOSZT WYTWORZENIA USŁUGI	[...]	[...]	[...]	[...]
4.	koszty ogólnego zarządu:	[...]	[...]	[...]	[...]
5.	koszty sprzedaży i handlowe	[...]	[...]	[...]	[...]
6.	koszty finansowe	[...]	[...]	[...]	[...]
7.	Pozostałe koszty operacyjne	[...]	[...]	[...]	[...]
8 = 3 do 7	KOSZTY OGÓŁEM	100,0	100,0	100,0	100,0

B. Przychody za rok 2006

(w mln PLN)

		Usługi pocztowe	Usługi finansowe	Pozostałe	Razem
1.	Przychody ze sprzedaży	[...]	[...]	[...]	[...]
2.	Przychody finansowe	[...]	[...]	[...]	[...]
3.	Pozostałe przychody operacyjne	[...]	[...]	[...]	[...]
4 = 1 do 3	PRZYCHODY OGÓŁEM	[...]	[...]	[...]	[...]

(%)

		Usługi pocztowe	Usługi finansowe	Pozostałe	Razem
1.	Przychody ze sprzedaży	[...]	[...]	[...]	[...]
2.	Przychody finansowe	[...]	[...]	[...]	[...]
3.	Pozostałe przychody operacyjne	[...]	[...]	[...]	[...]
4 = 1 do 3	PRZYCHODY OGÓŁEM	100,0	100,0	100,0	100,0

ZAŁĄCZNIK 2

Wyniki w dziedzinie usług pocztowych – rok 2006

(w tys. PLN)

Wyszczególnienie		Usługi pocztowe				
		Powszechne		Powszechne razem	Usługi nienależące do powszechnych	Usługi pocztowe razem
		Zastrzeżone	Niezastrzeżone			
		1	2	3 = 1 + 2	4	5 = 3 + 4
1	Przychody ze sprzedaży	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
2	Przychody finansowe	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
3	Pozostałe przychody operacyjne	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
A	Przychody ogółem (A = 1 + 2 + 3)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
4	Koszty bezpośrednie	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
5	Koszty pośrednie (5 = 5a + 5b + 5c + 5d)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
5a	Koszty eksploatacji (technologiczne usług)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
5b	Koszty przewozu przesyłek pocztowych	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
5c	Koszty stałe utrzymania sieci pocztowej	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
5d	Pozostałe koszty pośrednie	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
6	Koszty ogólnozakładowe	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
7	Koszty sprzedaży	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
8	Koszty finansowe	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
9	Pozostałe koszty operacyjne	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
B	Koszty ogółem B = 4 + 5 + 6 + 7 + 8 + 9	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
C	Wynik C = A - B	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

ZAŁĄCZNIK 3

Wyniki z tytułu świadczenia powszechnej usługi pocztowej – 2006–2011

Przychody ze świadczenia powszechnej usługi pocztowej

(000 PLN)

	2006	2007	2008	2009 (*)	2010 (*)	2011 (*)
Przychody wynikające z obowiązku świadczenia usługi publicznej (**)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

(*) Dane prognozowane.

(**) Nie uwzględniono wyniku zdarzeń nadzwyczajnych.

Koszty świadczenia powszechnej usługi pocztowej

(000 PLN)

	2006	2007	2008	2009 (*)	2010 (*)	2011 (*)
Koszty związane z wywiązaniem się z obowiązku świadczenia usługi publicznej (**)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Koszty bezpośrednie	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Koszty pośrednie	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Koszty eksploatacji (technologiczne usług)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Koszt przewozu przesyłek pocztowych	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Koszty stałe utrzymania sieci pocztowej	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Pozostałe koszty pośrednie	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Koszty ogólne (koszty ogólnozakładowe)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Koszty sprzedaży	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Koszty finansowe	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Pozostałe koszty operacyjne	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

(*) Dane prognozowane.

(**) Nie uwzględniono kosztów zdarzeń nadzwyczajnych.

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

**DECYZJA NR 2/2010 WSPÓLNEGO KOMITETU DS. TRANSPORTU LOTNICZEGO
WSPÓLNOTA/SZWAJCARIA USTANOWIONEGO NA MOCY UMOWY MIĘDZY WSPÓLNOTĄ
EUROPEJSKĄ A KONFEDERACJĄ SZWAJCARSKĄ W SPRAWIE TRANSPORTU LOTNICZEGO**

z dnia 26 listopada 2010 r.

**zastępująca załącznik do umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską
w sprawie transportu lotniczego**

(2010/816/UE)

KOMITET DS. TRANSPORTU LOTNICZEGO WSPÓLNOTA/SZWAJCARIA,

uwzględniając umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego, zwaną dalej „umową”, w szczególności jej art. 23 ust. 4,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Załącznik do niniejszej decyzji zastępuje załącznik do umowy.

Sporządzono w Genewie dnia 26 listopada 2010 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu

Daniel CALLEJA CRESPO
Przewodniczący Delegacji Unii Europejskiej

Peter MÜLLER
Przewodniczący Delegacji Szwajcarii

ZAŁĄCZNIK

Do celów niniejszej umowy:

- na mocy Traktatu z Lizbony, który wszedł w życie dnia 1 grudnia 2009 r., Unia Europejska zastępuje Wspólnotę Europejską i jest jej następcą prawnym;
- wszędzie tam, gdzie w aktach prawnych wymienionych w niniejszym załączniku znajdują się odniesienia do państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej, zastąpionej Unią Europejską, lub wymóg nawiązania do nich, do celów umowy odniesienia te należy rozumieć jako stosujące się jednakowo do Szwajcarii lub do wymogu nawiązania do Szwajcarii;
- odniesienia do rozporządzeń Rady (EWG) nr 2407/92 i nr 2408/92 dokonane w art. 4, 15, 18, 27 i 35 umowy należy rozumieć jako odniesienia do rozporządzenia (WE) nr 1008/2008;
- bez uszczerbku dla postanowień art. 15 niniejszej umowy, termin „wspólnotowy przewoźnik lotniczy”, stosowany w podanych poniżej dyrektywach i rozporządzeniach wspólnotowych, oznacza również przewoźnika lotniczego, który uzyskał koncesję i którego główne miejsce prowadzenia działalności oraz siedziba statutowa, jeżeli takowa istnieje, znajduje się w Szwajcarii, zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008. Wszelkie odniesienia do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2407/92 należy rozumieć jako odniesienia do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008;
- każde zawarte w poniższych aktach prawnych odesłanie do art. 81 i 82 Traktatu lub do art. 101 i 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy rozumieć jako odesłanie do art. 8 i 9 niniejszej umowy.

1. Liberalizacja lotnictwa i inne przepisy dotyczące lotnictwa cywilnego

Nr 1008/2008

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty

Nr 2000/79

Dyrektywa Rady z dnia 27 listopada 2000 r. dotycząca Europejskiego porozumienia w sprawie organizacji czasu pracy personelu pokładowego w lotnictwie cywilnym, zawartego przez Stowarzyszenie Europejskich Linii Lotniczych (AEA), Europejską Federację Pracowników Transportu (ETF), Europejskie Stowarzyszenie Cockpit (ECA), Stowarzyszenie Linii Lotniczych Regionów Europy (ERA) i Międzynarodowe Stowarzyszenie Przewoźników Lotniczych (IACA)

Nr 93/104

Dyrektywa Rady z dnia 23 listopada 1993 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy, zmieniona:

— dyrektywą 2000/34/WE

Nr 437/2003

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie sprawozdań statystycznych w odniesieniu do przewozu lotniczego pasażerów, frachtu i poczty

Nr 1358/2003

Rozporządzenie Komisji z dnia 31 lipca 2003 r. wykonujące rozporządzenie (WE) nr 437/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie sprawozdań statystycznych w odniesieniu do przewozu lotniczego pasażerów, frachtu i poczty oraz zmieniające jego załączniki I i II

Nr 785/2004

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wymogów w zakresie ubezpieczenia w odniesieniu do przewoźników lotniczych i operatorów statków powietrznych, zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (UE) nr 285/2010

Nr 95/93

Rozporządzenie Rady z dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty (art. 1–12), zmienione:

— rozporządzeniem (WE) nr 793/2004

Nr 2009/12

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie opłat lotniskowych (będzie stosowana przez Szwajcarię od dnia 1 lipca 2011 r.)

Nr 96/67

Dyrektywa Rady z dnia 15 października 1996 r. w sprawie dostępu do rynku usług obsługi naziemnej w portach lotniczych Wspólnoty

(artykuły 1–9, 11–23, 25)

Nr 80/2009

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 stycznia 2009 r. w sprawie kodeksu postępowania dla komputerowych systemów rezerwacji i uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2299/89

2. Przepisy dotyczące konkurencji

Nr 3975/87

Rozporządzenie Rady z dnia 14 grudnia 1987 r. ustanawiające procedurę stosowania reguł konkurencji do przedsiębiorstw w sektorze transportu lotniczego (art. 6 ust. 3), ostatnio zmienione:

— rozporządzeniem Rady (WE) nr 1/2003 (art. 1–13, 15–45)

Nr 1/2003

Rozporządzenie Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (art. 1–13, 15–45)

(W zakresie, w jakim to rozporządzenie jest istotne dla stosowania niniejszej umowy. Dodanie tego rozporządzenia nie narusza podziału zadań według niniejszej umowy.)

Rozporządzenie nr 17/62 zostało uchylone rozporządzeniem nr 1/2003 z wyjątkiem art. 8 ust. 3, który nadal ma zastosowanie do decyzji przyjętych na mocy art. 81 ust. 3 Traktatu przed dniem stosowania tego rozporządzenia aż do wygaśnięcia tych decyzji.

Nr 773/2004

Rozporządzenie Komisji z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE, zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1792/2006

Nr 139/2004

Rozporządzenie Rady z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw)

(artykuły 1–18, art. 19 ust. 1–2, art. 20–23)

W odniesieniu do art. 4 ust. 5 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, w stosunkach między Wspólnotą Europejską a Szwajcarią stosuje się, co następuje:

1. W przypadku koncentracji określonej w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 139/2004, która nie ma wymiaru wspólnotowego w rozumieniu art. 1 tego rozporządzenia i która może być rozpatrzona w ramach krajowego prawa konkurencji przynajmniej trzech państw członkowskich WE i Konfederacji Szwajcarskiej, osoby lub przedsiębiorstwa określone w art. 4 ust. 2 tego rozporządzenia mogą, przed zawiadomieniem właściwych organów, poinformować Komisję Europejską w drodze uzasadnionego wniosku, że koncentracja powinna zostać zbadana przez Komisję.
2. Komisja Europejska bezzwłocznie przekazuje Konfederacji Szwajcarskiej wszystkie wnioski złożone zgodnie z art. 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 oraz zgodnie z poprzednim ustępem.
3. Jeżeli Konfederacja Szwajcarska wyraziła sprzeciw co do wniosku o przekazanie sprawy, właściwe szwajcarskie organy ochrony konkurencji zachowują swoją kompetencję w sprawie i nie zostaje ona przekazana przez Konfederację Szwajcarską zgodnie z niniejszym ustępem.

W odniesieniu do terminów, o których mowa w art. 4 ust. 4 i 5, art. 9 ust. 2 i 6 oraz art. 22 ust. 2 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw:

1. Komisja Europejska bezzwłocznie przekazuje właściwym szwajcarskim organom ochrony konkurencji wszystkie odnośne dokumenty zgodnie z art. 4 ust. 4 i 5, art. 9 ust. 2 i 6 oraz art. 22 ust. 2.
2. Bieg terminów, o których mowa w art. 4 ust. 4 i 5, art. 9 ust. 2 i 6 oraz art. 22 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 139/2004, rozpoczyna się w odniesieniu do Konfederacji Szwajcarskiej wraz z otrzymaniem odnośnych dokumentów przez właściwe szwajcarskie organy ochrony konkurencji.

Nr 802/2004

Rozporządzenie Komisji z dnia 7 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (art. 1–24), ostatnio zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1792/2006

Nr 2006/111

Dyrektywa Komisji z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między państwami członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi, a także w sprawie przejrzystości finansowej wewnątrz określonych przedsiębiorstw

Nr 487/2009

Rozporządzenie Rady (WE) nr 487/2009 z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu do pewnych kategorii porozumień i uzgodnionych praktyk w sektorze transportu lotniczego (wersja ujednolicona)

3. Bezpieczeństwo lotnicze

Nr 216/2008

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE, zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 690/2009,

— rozporządzeniem (WE) nr 1108/2009

Agencja korzysta z uprawnień nadanych jej na mocy przepisów rozporządzenia również w Szwajcarii.

Komisja korzysta również w Szwajcarii z nadanych jej uprawnień w zakresie decyzji podejmowanych na podstawie art. 11 ust. 2, art. 14 ust. 5 i 7, art. 24 ust. 5, art. 25 ust. 1, art. 38 ust. 3 lit. i), art. 39 ust. 1, art. 40 ust. 3, art. 41 ust. 3 i 5, art. 42 ust. 4, art. 54 ust. 1 i art. 61 ust. 3.

Niezależnie od dostosowania horyzontalnego zawartego w tiret drugim załącznika do umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego, odniesień do „państw członkowskich” w art. 65 rozporządzenia lub w przepisach decyzji 1999/468/WE, o której mowa w tym artykule, nie należy rozumieć jako stosujących się do Szwajcarii.

Żadnego z przepisów rozporządzenia nie interpretuje się jako upoważniającego EASA do działania w imieniu Szwajcarii w ramach umów międzynarodowych w celach innych niż wsparcie Szwajcarii w wypełnianiu jej zobowiązań nałożonych takimi umowami.

Do celów umowy przepisy rozporządzenia należy czytać z następującymi dostosowaniami:

a) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) w ust. 1, po słowie „Wspólnotą” dodaje się słowa „lub Szwajcarią”;
- (ii) w ust. 2 lit. a), po słowie „Wspólnotę” dodaje się słowa „lub Szwajcarię”;
- (iii) w ust. 2 skreśla się lit. b) i c);
- (iv) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Prowadząc negocjacje z państwem trzecim w celu zawarcia umowy, zgodnie z którą państwo członkowskie lub Agencja będzie mogła wystawiać certyfikaty na podstawie certyfikatów wystawianych przez władze lotnicze danego państwa trzeciego, Wspólnota podejmuje każdorazowo starania w celu uzyskania dla Szwajcarii oferty zawarcia podobnej umowy z danym państwem trzecim. Z kolei Szwajcaria podejmuje starania w celu zawarcia z państwami trzecimi umów odpowiadających umowom zawartym przez Wspólnotę.”;

b) w art. 29 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. W drodze odstępstwa od art. 12 ust. 2 lit. a) warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich, obywatele Szwajcarii korzystający z pełni praw obywatelskich mogą zostać zatrudnieni przez Dyrektora Zarządzającego Agencji.”;

c) w art. 30 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Szwajcaria stosuje w odniesieniu do Agencji Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, stanowiący załącznik A do niniejszego załącznika, zgodnie z dodatkiem do załącznika A.”;

d) w art. 37 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Szwajcaria w pełni uczestniczy w zarządzie i ma w nim te same prawa i obowiązki co państwa członkowskie Unii Europejskiej, poza prawem głosu.”;

e) w art. 59 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„12. Szwajcaria wnosi wkład finansowy, o którym mowa w ust. 1 lit. b), według poniższego wzoru:

$$S (0,2/100) + S [1 - (a + b) 0,2/100] c/C$$

gdzie:

S = część budżetu Agencji niepokryta z opłat i należności wymienionych w ust. 1 lit. c) i d),

a = liczba państw stowarzyszonych,

b = liczba państw członkowskich UE,

c = wkład Szwajcarii do budżetu ICAO,

C = łączny wkład państw członkowskich UE i państw stowarzyszonych do budżetu ICAO.”;

f) w art. 61 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Postanowienia dotyczące finansowej kontroli sprawowanej przez Wspólnotę w Szwajcarii w odniesieniu do uczestników działań Agencji są przedstawione w załączniku B do niniejszego załącznika.”;

g) do załącznika II do rozporządzenia włącza się następujące statki powietrzne jako produkty objęte zakresem art. 2 ust. 3 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1702/2003 z dnia 24 września 2003 r. ustanawiającego zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i wyposażenia w zakresie zdolności do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących⁽¹⁾:

A/c - [HB-IDJ] – typ CL600-2B19

A/c - [HB-IKR, HB-IMY, HB-IWY] – typ Gulfstream G-IV

A/c - [HB-IM], HB-IVZ, HB-JES] – typ Gulfstream G-V

A/c - [HB-XJF, HB-ZCW, HB-ZDF] – typ MD900.

Nr 1108/2009

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 216/2008 w zakresie lotnisk, zarządzania ruchem lotniczym i służb żeglugi powietrznej oraz uchylające dyrektywę 2006/23/WE

Nr 91/670

Dyrektywa Rady z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie wzajemnego uznawania licencji personelu pełniącego określone funkcje w lotnictwie cywilnym

(art. 1–8)

Nr 3922/91

Rozporządzenie Rady z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego (art. 1–3, art. 4 ust. 2, art. 5–11 i art. 13), ostatnio zmienione:

— rozporządzeniem (WE) nr 1899/2006,

— rozporządzeniem (WE) nr 1900/2006,

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 8/2008,

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 859/2008

Nr 94/56

Dyrektywa Rady z dnia 21 listopada 1994 r. ustanawiająca podstawowe zasady regulujące postępowanie w dochodzeniu przyczyn wypadków i incydentów w lotnictwie cywilnym

(art. 1–13)

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 27.9.2003, s. 6.

Nr 2004/36

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa statków powietrznych państwa trzeciego korzystających z portów lotniczych Wspólnoty (art. 1–9 i 11–14), ostatnio zmieniona:

— dyrektywą Komisji 2008/49/WE

Nr 351/2008

Rozporządzenie Komisji z dnia 16 kwietnia 2008 r. wdrażające dyrektywę 2004/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie priorytetowego traktowania kontroli na ziemi statków powietrznych korzystających z portów lotniczych Wspólnoty

Nr 768/2006

Rozporządzenie Komisji z dnia 19 maja 2006 r. wprowadzające w życie dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/36/WE w zakresie zbierania i wymiany informacji na temat bezpieczeństwa statków powietrznych korzystających z portów lotniczych Wspólnoty oraz zarządzania systemem informacyjnym

Nr 2003/42

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 czerwca 2003 r. w sprawie zgłaszania zdarzeń w lotnictwie cywilnym (art. 1–12)

Nr 1321/2007

Rozporządzenie Komisji z dnia 12 listopada 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze w zakresie włączania do centralnego archiwum informacji o zdarzeniach w lotnictwie cywilnym, których wymiana odbywa się zgodnie z dyrektywą 2003/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

Nr 1330/2007

Rozporządzenie Komisji z dnia 24 września 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze w zakresie przekazywania zainteresowanym stronom informacji o zdarzeniach w lotnictwie cywilnym, o których mowa w art. 7 ust. 2 dyrektywy 2003/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

Nr 736/2006

Rozporządzenie Komisji z dnia 16 maja 2006 r. w sprawie metodyki prowadzenia inspekcji standaryzacyjnych przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego

Nr 1702/2003

Rozporządzenie Komisji z dnia 24 września 2003 r. ustanawiające zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i wyposażenia w zakresie zdolności do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących, zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 335/2007,

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 381/2005,

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 375/2007,

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 706/2006,

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 287/2008,

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1057/2008,

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1194/2009

Do celów umowy przepisy rozporządzenia należy czytać z następującym dostosowaniem:

w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

w ust. 3, 4, 6, 8, 10, 11, 13 i 14 dzień „28 września 2003 r.” zastępuje się dniem „wejścia w życie decyzji Komitetu ds. Transportu Lotniczego Wspólnota/Szwajcaria, która włącza rozporządzenie (WE) nr 216/2008 do załącznika do rozporządzenia.”

Nr 2042/2003

Rozporządzenie Komisji z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie nieprzerwanej zdatności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zezwoleń udzielanych instytucjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania, zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 707/2006,

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 376/2007,

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1056/2008,

— rozporządzeniem Komisji (UE) nr 127/2010

Nr 104/2004

Rozporządzenie Komisji z dnia 22 stycznia 2004 r. ustanawiające zasady w sprawie organizacji i składu komisji odwoławczej Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego

Nr 593/2007

Rozporządzenie Komisji z dnia 31 maja 2007 r. w sprawie opłat i honorariów pobieranych przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego, ostatnio zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1356/2008

Nr 2111/2005

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowego wykazu przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty i informowania pasażerów korzystających z transportu lotniczego o tożsamości przewoźnika lotniczego wykonującego przewóz oraz uchylające art. 9 dyrektywy 2004/36/WE

Nr 473/2006

Rozporządzenie Komisji z dnia 22 marca 2006 r. ustanawiające przepisy wykonawcze dotyczące wspólnotowego wykazu przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty określonego w rozdziale II rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady

Nr 474/2006

Rozporządzenie Komisji z dnia 22 marca 2006 r. ustanawiające wspólnotowy wykaz przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty określonego w rozdziale II rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady, ostatnio zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1071/2010 ⁽¹⁾

4. Ochrona lotnictwa

Nr 300/2008

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2320/2002

⁽¹⁾ Rozporządzenie to stosuje się w Szwajcarii tak długo, jak długo obowiązuje ono w UE.

Nr 272/2009

Rozporządzenie Komisji z dnia 2 kwietnia 2009 r. uzupełniające wspólne podstawowe normy ochrony lotnictwa cywilnego określone w załączniku do rozporządzenia (WE) 300/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady, ostatnio zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (UE) nr 297/2010

Nr 1254/2009

Rozporządzenie Komisji (UE) z dnia 18 grudnia 2009 r. ustanawiające kryteria pozwalające państwom członkowskim na odstępstwo od wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego i przyjęcie alternatywnych środków w zakresie ochrony

Nr 18/2010

Rozporządzenie Komisji z dnia 8 stycznia 2010 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 300/2008 w zakresie specyfikacji dla krajowych programów kontroli jakości w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego

Nr 72/2010

Rozporządzenie Komisji (UE) z dnia 26 stycznia 2010 r. ustanawiające procedury przeprowadzania inspekcji Komisji w zakresie ochrony lotnictwa

Nr 185/2010

Rozporządzenie Komisji (UE) z dnia 4 marca 2010 r. ustanawiające szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego, zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (UE) nr 357/2010,

— rozporządzeniem Komisji (UE) nr 358/2010,

— rozporządzeniem Komisji (UE) nr 573/2010,

— rozporządzeniem Komisji (UE) nr 983/2010

Nr 2010/774

Decyzja Komisji (UE) z dnia 13 kwietnia 2010 r. ustanawiająca szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego, zawierające informacje, o których mowa w art. 18 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 300/2008, zmieniona:

— decyzją Komisji 2010/2604/UE,

— decyzją Komisji 2010/3572/UE

5. Zarządzanie ruchem lotniczym

Nr 549/2004

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiające ramy tworzenia Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (rozporządzenie ramowe), zmienione:

— rozporządzeniem (WE) nr 1070/2009

Komisji przysługują w Szwajcarii uprawnienia przyznane jej zgodnie z art. 6, 8, 10, 11 i 12.

W art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

W ust. 2 słowa „na szczeblu wspólnotowym” zastępuje się słowami „na szczeblu wspólnotowym wraz z Szwajcarią”.

Niezależnie od dostosowania horyzontalnego zawartego w tiret drugim załącznika do umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego, odniesień do „państw członkowskich” w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 549/2004 lub w przepisach decyzji 1999/468/WE, o której mowa w tym artykule, nie należy rozumieć jako stosujących się do Szwajcarii.

Nr 550/2004

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie zapewniania służb żeglugi powietrznej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (Rozporządzenie w sprawie zapewniania służb), zmienione:

— rozporządzeniem (WE) nr 1070/2009

Komisji przysługują w Szwajcarii uprawnienia przyznane jej zgodnie z art. 9a, 9b, 15a, 16 i 17.

Do celów umowy przepisy rozporządzenia należy czytać z następującymi dostosowaniami:

a) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

w ust. 2, po słowie „Wspólnoty” dodaje się słowa „i Szwajcarii”;

b) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

w ust. 1 i 6, po słowie „Wspólnoty”, względnie „Wspólnocie”, dodaje się słowa „i Szwajcarii”;

c) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

w ust. 1, po słowie „Wspólnoty” dodaje się słowa „i Szwajcarii”;

d) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

w ust. 1, po słowie „Wspólnoty” dodaje się słowa „i Szwajcarii”;

e) art. 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja kieruje swoją decyzję do państw członkowskich i informuje o niej instytucję zapewniającą służby w zakresie, w jakim jej to prawnie dotyczy.”.

Nr 551/2004

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie organizacji i użytkowania przestrzeni powietrznej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (Rozporządzenie w sprawie przestrzeni powietrznej), zmienione:

— rozporządzeniem (WE) nr 1070/2009

Komisji przysługują w Szwajcarii uprawnienia przyznane jej zgodnie z art. 3a, 6 i 10.

Nr 552/2004

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie interoperacyjności Europejskiej Sieci Zarządzania Ruchem Lotniczym (Rozporządzenie w sprawie interoperacyjności), zmienione:

— rozporządzeniem (WE) nr 1070/2009

Komisji przysługują w Szwajcarii uprawnienia przyznane jej zgodnie z art. 4, 7 i art. 10 ust. 3.

Do celów umowy przepisy rozporządzenia należy czytać z następującymi dostosowaniami:

a) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

w ust. 2, po słowie „Wspólnocie” dodaje się słowa „lub Szwajcarii”;

b) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

w ust. 4, po słowie „Wspólnocie” dodaje się słowa „lub Szwajcarii”;

c) w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:

W sekcji 3 tiret drugie i ostatnie, po słowie „Wspólnocie” dodaje się słowa „lub Szwajcarii”.

Nr 2096/2005

Rozporządzenie Komisji z dnia 20 grudnia 2005 r. ustanawiające wspólne wymogi dotyczące zapewniania służb żeglugi powietrznej, zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1315/2007,

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 482/2008,

— rozporządzenie Komisji (WE) nr 668/2008.

Komisji przysługują w Szwajcarii uprawnienia przyznane jej zgodnie z art. 9.

Nr 2150/2005

Rozporządzenie Komisji z dnia 23 grudnia 2005 r. ustanawiające wspólne zasady elastycznego użytkowania przestrzeni powietrznej

Nr 1033/2006

Rozporządzenie Komisji z dnia 4 lipca 2006 r. ustanawiające wymogi dla procedur w zakresie przetwarzania planów lotu w fazie poprzedzającej lot dla Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej

Nr 1032/2006

Rozporządzenie Komisji z dnia 6 lipca 2006 r. ustanawiające wymagania dla automatycznych systemów wymiany danych lotniczych dla celów powiadamiania, koordynacji i przekazywania kontroli nad lotem pomiędzy organami kontroli ruchu lotniczego, ostatnio zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 30/2009

Nr 1794/2006

Rozporządzenie Komisji z dnia 6 grudnia 2006 r. ustanawiające wspólny schemat opłat za korzystanie ze służb żeglugi powietrznej (będzie stosowane przez Szwajcarię od momentu wejścia w życie odpowiednich przepisów szwajcarskich, lecz nie później niż od dnia 1 stycznia 2012 r.)

Nr 2006/23

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie wspólnotowej licencji kontrolera ruchu lotniczego

Nr 730/2006

Rozporządzenie Komisji z dnia 11 maja 2006 r. w sprawie klasyfikacji przestrzeni powietrznej i możliwości wykonywania lotów z widocznością w przestrzeni powietrznej powyżej poziomu lotu FL 195

Nr 219/2007

Rozporządzenie Rady z dnia 27 lutego 2007 r. w sprawie utworzenia wspólnego przedsięwzięcia w celu opracowania europejskiego systemu zarządzania ruchem lotniczym nowej generacji (SESAR), ostatnio zmienione:

— rozporządzeniem Rady (WE) nr 1361/2008

Nr 633/2007

Rozporządzenie Komisji z dnia 7 czerwca 2007 r. ustanawiające wymagania w zakresie stosowania protokołu przesyłania komunikatów lotniczych do celów powiadamiania, koordynowania i przekazywania lotów pomiędzy organami kontroli ruchu lotniczego

Nr 1265/2007

Rozporządzenie Komisji z dnia 26 października 2007 r. ustanawiające wymogi dotyczące separacji międzykanałowej w łączności powietrze–ziemia dla jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej

Nr 29/2009

Rozporządzenie Komisji z dnia 16 stycznia 2009 r. ustanawiające wymogi dla usług łącza danych w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej

Nr 262/2009

Rozporządzenie Komisji z dnia 30 marca 2009 r. ustanawiające wymogi w zakresie skoordynowanego przydziału i stosowania kodów interogatorów modu S dla jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej

Nr 73/2010

Rozporządzenie Komisji z dnia 26 stycznia 2010 r. ustanawiające wymagania dotyczące jakości danych i informacji lotniczych dla jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej

Nr 255/2010

Rozporządzenie Komisji z dnia 25 marca 2010 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania przepływem ruchu lotniczego

6. Środowisko naturalne i poziom hałasu

Nr 2002/30

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 marca 2002 r. w sprawie ustanowienia zasad i procedur w odniesieniu do wprowadzenia ograniczeń odnoszących się do poziomu hałasu w portach lotniczych Wspólnoty (art. 1–12, 14–18)

(Stosuje się zmiany w załączniku I wynikające z załącznika II, rozdział 8 (Polityka transportowa), sekcja G (Transport powietrzny) pkt 2 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej).

Nr 89/629

Dyrektywa Rady z dnia 4 grudnia 1989 r. w sprawie ograniczenia emisji hałasu z cywilnych poddźwiękowych samolotów odrzutowych

(art. 1–8)

Nr 2006/93/WE

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie określenia zasad wykonywania operacji przez samoloty objęte częścią II rozdział 3 tom 1 załącznika 16 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, wydanie 2 (1988 r.)

7. Ochrona konsumentów

Nr 90/314

Dyrektywa Rady z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek

(art. 1–10)

Nr 93/13

Dyrektywa Rady z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich

(art. 1–11)

Nr 2027/97

Rozporządzenie Rady z dnia 9 października 1997 r. w sprawie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych (art. 1–8), zmienione:

— rozporządzeniem (WE) nr 889/2002

Nr 261/2004

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91

(art. 1–18)

Nr 1107/2006

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie praw osób niepełnosprawnych oraz osób o ograniczonej sprawności ruchowej podróżujących drogą lotniczą

8. Różne

Nr 2003/96

Dyrektywa Rady z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej

(artykuł 14 ust. 1 lit. b) i art. 14 ust. 2)

9. Załączniki

A: Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej

B: Postanowienia w sprawie kontroli finansowej dotyczącej szwajcarskich uczestników działań Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego

ZAŁĄCZNIK A

PROTOKÓŁ W SPRAWIE PRZYWILEJÓW I IMMUNITETÓW UNII EUROPEJSKIEJ

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

MAJĄC NA UWADZE, że zgodnie z artykułem 343 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i artykułem 191 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, Unia Europejska i EWEA korzystają na terytoriach państw członkowskich z przywilejów i immunitetów niezbędnych do wykonywania ich zadań,

UZGODNIŁY następujące postanowienia, które są dołączone do Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej:

ROZDZIAŁ I

MIENIE, FUNDUSZE, AKTYWA I OPERACJE UNII EUROPEJSKIEJ*Artykuł 1*

Lokale i budynki Unii są nietykalne. Nie podlegają rewizjom, rekwizycjom, konfiskacie lub wywłaszczeniu. Mienie i aktywa Unii nie podlegają żadnym środkom przymusu administracyjnego lub sądowego bez upoważnienia Trybunału Sprawiedliwości.

Artykuł 2

Archiwa Unii są nietykalne.

Artykuł 3

Unia, jej aktywa, przychody i inne mienie są zwolnione ze wszelkich podatków bezpośrednich.

Rządy państw członkowskich, wszędzie tam, gdzie jest to możliwe, podejmują stosowne środki w celu umorzenia lub zwrotu kwoty podatków pośrednich lub podatków z tytułu sprzedaży wliczonych w cenę mienia ruchomego i nieruchomości, w przypadku gdy Unia dokonuje, do celów użytku służbowego, poważnych zakupów, których cena zawiera tego typu podatki. Jednakże stosowanie tych postanowień nie może spowodować zakłócenia konkurencji w obrębie Unii.

Zwolnień nie udziela się w stosunku do podatków i opłat, których wysokość stanowi jedynie wynagrodzenie za skorzystanie z usługi użyteczności publicznej.

Artykuł 4

Unia jest zwolniona z wszelkich ceł, zakazów i ograniczeń przywózowych i wywózowych w stosunku do produktów przeznaczonych do ich użytku służbowego: produkty przywiezione w ten sposób mogą zostać sprzedane, odpłatnie lub nieodpłatnie, na terytorium kraju, do którego zostały przywiezione, wyłącznie na warunkach określonych przez rząd tego kraju.

Unia jest także zwolniona z wszelkich ceł, zakazów i ograniczeń przywózowych i wywózowych w odniesieniu do swoich publikacji.

ROZDZIAŁ II

KOMUNIKACJA I LAISSEZ-PASSER*Artykuł 5*

W celu komunikacji służbowej i przekazywania wszelkich dokumentów, instytucje Unii korzystają na terytorium każdego państwa członkowskiego z przywilejów przyznawanych przez dane państwo placówkom dyplomatycznym.

Korespondencja służbowa i inne środki komunikacji służbowej instytucji Unii nie podlegają cenzurze.

Artykuł 6

Laissez-passer w postaci, która zostanie określona przez Radę stanowiącą zwykłą większością, a które władze państwa członkowskiego uznają za ważny dokument podróży, mogą być wystawiane członkom i pracownikom instytucji Unii przez szefów tych instytucji. Te *laissez-passer* wydawane są urzędnikom i innym pracownikom na warunkach określonych w regulaminie pracowniczym urzędników i warunkach zatrudnienia innych pracowników Unii.

Komisja może zawierać umowy umożliwiające uznawanie *laissez-passer* jako ważnych dokumentów podróży na terytorium państw trzecich.

ROZDZIAŁ III

CZŁONKOWIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

Artykuł 7

Swoboda przepływu członków Parlamentu Europejskiego podróżujących do lub z miejsca obrad Parlamentu Europejskiego nie podlega żadnym ograniczeniom administracyjnym lub innym.

Członkom Parlamentu Europejskiego, w zakresie kontroli celnej i walutowej, przyznaje się:

- a) ze strony własnego rządu — takie same udogodnienia jak przyznawane wyższym urzędnikom wyjeżdżającym za granicę na czasowe pobyty służbowe;
- b) ze strony rządów innych państw członkowskich — takie same udogodnienia jak przyznawane przedstawicielom obcych rządów w związku z czasowym pobytem służbowym.

Artykuł 8

Wobec członków Parlamentu Europejskiego nie można prowadzić dochodzenia, postępowania sądowego, ani też ich zatrzymywać z powodu ich opinii lub stanowiska zajętego przez nich w głosowaniu w czasie wykonywania przez nich obowiązków służbowych.

Artykuł 9

Podczas sesji Parlamentu Europejskiego jego członkowie korzystają:

- a) na terytorium swojego państwa — z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa;
- b) na terytorium innego państwa członkowskiego — z immunitetu chroniącego przed zatrzymaniem oraz immunitetu jurysdykcyjnego.

Immunitet chroni także członków podczas ich podróży do i z miejsca, gdzie odbywa się posiedzenie Parlamentu Europejskiego.

Nie można powoływać się na immunitet w przypadku, gdy członek został schwytany na gorącym uczynku i nie może on stanowić przeszkody w wykonywaniu przez Parlament Europejski prawa uchylecia immunitetu w odniesieniu do któregośkolwiek ze swoich członków.

ROZDZIAŁ IV

PRZEDSTAWICIELE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH BIORĄCY UDZIAŁ W PRACACH INSTYTUCJI UNII EUROPEJSKIEJ

Artykuł 10

Przedstawiciele państw członkowskich biorący udział w pracach instytucji Unii, ich doradcy i eksperci techniczni, korzystają w czasie wykonywania swoich funkcji i w czasie podróży do i z miejsca obrad, ze zwyczajowych przywilejów, immunitetów i udogodnień.

Niniejszy artykuł stosuje się również do członków organów doradczych Unii.

ROZDZIAŁ V

URZĘDNIICY I INNI PRACOWNICY UNII EUROPEJSKIEJ

Artykuł 11

Na terytorium każdego państwa członkowskiego i bez względu na ich przynależność państwową, urzędnicy i inni pracownicy Unii:

- a) z zastrzeżeniem postanowień Traktatów dotyczących z jednej strony reguł odpowiedzialności urzędników i innych pracowników w stosunku do Unii oraz, z drugiej strony, właściwości Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sporach między Unią a jej urzędnikami i innymi pracownikami, korzystają z immunitetu jurysdykcyjnego co do dokonanych przez nich czynności służbowych, a obejmującego również słowa wypowiedziane lub napisane. Korzystają oni z tego immunitetu również po zakończeniu pełnienia funkcji;
- b) nie podlegają ograniczeniom imigracyjnym i nie są objęci formalnościami dotyczącymi rejestracji cudzoziemców; dotyczy to również ich współmałżonków oraz członków rodziny pozostających na ich utrzymaniu;
- c) w zakresie przepisów walutowych, korzystają z takich samych udogodnień, które są zwyczajowo przyznawane pracownikom organizacji międzynarodowych;

- d) korzystają z prawa przywozu bez opłat swoich mebli i przedmiotów osobistego użytku przy podejmowaniu po raz pierwszy pracy w danym państwie, a także z prawa ponownego wywozu bez opłat swoich mebli i przedmiotów osobistego użytku po ustaniu funkcji w tym kraju, w obu przypadkach w stopniu uznanym przez rząd państwa, w którym prawo to jest wykonywane, za niezbędny;
- e) korzystają z prawa przywozu bez opłat samochodu do użytku osobistego, nabytego w kraju ostatniego miejsca zamieszkania lub w kraju, którego są obywatelami na zasadach rządzących rodzimym rynkiem tego kraju, a także z prawa ponownego wywozu bez opłat tego samochodu, w obu przypadkach w stopniu uznanym przez rząd danego państwa za niezbędny.

Artykuł 12

Urzednicy i inni pracownicy Unii objęci są podatkiem na rzecz Unii od dochodów, wynagrodzeń i dodatków wypłacanych im przez Unię, na warunkach i zgodnie z procedurą określonymi przez Parlament Europejski i Radę, stanowiące w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą i po konsultacji z zainteresowanymi instytucjami.

Są oni zwolnieni z krajowych podatków od dochodów, wynagrodzeń i dodatków wypłacanych przez Unię.

Artykuł 13

Przy stosowaniu podatku dochodowego, podatku majątkowego oraz podatku od spadku, a także stosując konwencje o unikaniu podwójnego opodatkowania zawarte między państwami członkowskimi Unii, uznaje się, że urzednicy i inni pracownicy Unii, którzy osiedlają się na terytorium państwa członkowskiego innego niż kraj ich miejsca zamieszkania dla celów podatkowych, w momencie dołączenia do służb Unii, i wyłącznie z tytułu wykonywania swoich obowiązków na rzecz Unii zarówno w kraju ich faktycznego zamieszkania i kraju zamieszkania dla celów podatkowych, zachowują miejsce zamieszkania w tym ostatnim, pod warunkiem że kraj ten należy do Unii. Niniejsze postanowienie stosuje się także do współmałżonka, w zakresie w jakim nie wykonuje on działalności zawodowej oraz do dzieci pozostających na utrzymaniu i pod opieką osób, o których jest mowa w niniejszym artykule.

Mienie ruchome należące do osób, o których mowa w pierwszym akapicie, znajdujące się na terytorium, w którym osoby te przebywają, jest zwolnione z podatku od spadku w tym państwie; w celu ustalenia takiego podatku, uznaje się za znajdujące się w kraju stałego zamieszkania, z zastrzeżeniem praw państw trzecich oraz ewentualnego stosowania postanowień międzynarodowych konwencji dotyczących podwójnego opodatkowania.

Miejsce zamieszkania uzyskane wyłącznie w związku z pełnieniem funkcji w innych organizacjach międzynarodowych nie jest brane pod uwagę przy stosowaniu postanowień niniejszego artykułu.

Artykuł 14

Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą i po konsultacji z zainteresowanymi instytucjami, określają system świadczeń socjalnych obejmujący urzedników i innych pracowników Unii.

Artykuł 15

Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą i po konsultacji z innymi zainteresowanymi instytucjami, określają kategorie urzedników i innych pracowników Unii, do których stosują się postanowienia artykułu 11, drugiego akapitu artykułu 12 i artykułu 13, częściowo lub w całości.

Nazwiska, stopnie służbowe i adresy urzedników i innych pracowników w poszczególnych kategoriach przekazywane są okresowo rządowi państw członkowskich.

ROZDZIAŁ VI

PRZYWILEJE I IMMUNITETY PLACÓWEK DYPLMATYCZNYCH PAŃSTW TRZECICH AKREDYTOWANYCH PRZY UNII EUROPEJSKIEJ

Artykuł 16

Państwo członkowskie, na którego terytorium znajduje się siedziba Unii, udziela zwyczajowych immunitetów dyplmatycznych i przywilejów placówkom dyplmatycznym państw trzecich akredytowanych przy Unii.

ROZDZIAŁ VII

POSTANOWIENIA OGÓLNE*Artykuł 17*

Przywileje, immunitety i inne udogodnienia przyznaje się urzędnikom i innym pracownikom Unii wyłącznie w interesie Unii.

Każda instytucja Unii powinna uchylić immunitet udzielony urzędnikowi lub innemu pracownikowi, kiedy uzna, że uchYLENIE takiego immunitetu nie jest sprzeczne z interesami Unii.

Artykuł 18

W celu stosowania niniejszego Protokołu instytucje Unii współpracują z właściwymi władzami danych państw członkowskich.

Artykuł 19

Artykuły 11–14 i artykuł 17 mają zastosowanie do członków Komisji.

Artykuł 20

Artykuły 11–14 i artykuł 17 stosuje się wobec sędziów, rzeczników generalnych, sekretarzy i sprawozdawców pomocniczych Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla postanowień artykułu 3 Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, dotyczących immunitetu jurysdykcyjnego sędziów i rzeczników generalnych.

Artykuł 21

Niniejszy Protokół stosuje się także do Europejskiego Banku Inwestycyjnego, członków jego organów, jego pracowników i do przedstawicieli państw członkowskich biorących udział w jego działalności, bez uszczerbku dla postanowień Protokołu w sprawie Statutu tego banku.

Ponadto Europejski Bank Inwestycyjny jest zwolniony z jakiegokolwiek opodatkowania i obciążeń o podobnym charakterze związanych z podwyższeniem jego kapitału, jak również z różnych formalności, które mogą być z tym związane w państwie, w którym Bank ma swoją siedzibę. Podobnie też, jego rozwiązanie lub likwidacja nie stanowią podstaw do nałożenia opodatkowania. Ponadto działalność Banku i jego organów, prowadzona zgodnie z jego statutem, nie podlega żadnemu podatkowi obrotowemu.

Artykuł 22

Niniejszy Protokół stosuje się także do Europejskiego Banku Centralnego, do członków jego organów i do jego personelu, bez uszczerbku dla postanowień Protokołu w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego.

Europejski Bank Centralny jest dodatkowo zwolniony z wszelkich form opodatkowania lub obciążeń o podobnym charakterze w związku z podwyższeniem jego kapitału, jak również z wszelkich formalności, które mogą być z tym związane w państwie, w którym Bank ma swoją siedzibę. Działalność Banku i jego organów, podejmowana zgodnie ze Statutem Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, nie podlega żadnemu podatkowi obrotowemu.

Dodatek do Załącznika A

SZCZEGÓŁOWE ZASADY STOSOWANIA W SZWAJCARII PROTOKOŁU W SPRAWIE PRZYWILEJÓW I IMMUNITETÓW UNII EUROPEJSKIEJ

1. Rozszerzenie stosowania na Szwajcarię

Wszelkie odniesienia do państw członkowskich poczynione w Protokole w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej (zwanym dalej „Protokołem”) należy rozumieć jako obejmujące również Szwajcarię, chyba że poniższe postanowienia stanowią inaczej.

2. Zwolnienie Agencji z podatków pośrednich (w tym z VAT-u)

Towary i usługi eksportowane ze Szwajcarii nie podlegają szwajcarskiemu podatkowi od wartości dodanej (VAT). W odniesieniu do towarów i usług dostarczanych Agencji w Szwajcarii do jej użytku służbowego, zwolnienie z VAT-u jest realizowane zgodnie z art. 3 akapit drugi Protokołu poprzez zwrot jego kwoty. Zwolnienie z VAT-u dotyczy przypadków, gdy rzeczywista cena towarów i usług podana na fakturze lub innym równoważnym dokumencie wynosi co najmniej 100 franków szwajcarskich (wraz z podatkiem).

Zwrot VAT-u następuje po przedstawieniu odpowiednich szwajcarskich formularzy w Federalnej Administracji Podatkowej, w Dziale Głównym ds. Podatku VAT. Wnioski o zwrot są zasadniczo rozpatrywane w terminie trzech miesięcy od daty ich złożenia wraz z odpowiednimi dowodami zakupu.

3. Warunki stosowania zasad dotyczących personelu Agencji

W odniesieniu do art. 12 akapit drugi Protokołu Szwajcaria, zgodnie z zasadami swoich wewnętrznych przepisów prawnych, zwalnia urzędników i innych pracowników Agencji w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (Euratom, EWWiS, EWG) nr 549/69 ⁽¹⁾ z podatków federalnych, kantonalnych i gminnych od wynagrodzeń, płac i poborów służbowych wypłacanych przez Unię Europejską i podlegających wewnętrznemu podatkowi na jej rzecz.

Do celów stosowania art. 13 Protokołu Szwajcaria nie jest uznawana za państwo członkowskie w rozumieniu punktu 1 niniejszego dodatku.

Urzędnicy oraz inni pracownicy Agencji, a także członkowie ich rodzin, którzy są objęci systemem ubezpieczeń społecznych stosowanym wobec urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej, nie podlegają obowiązkowi przystąpienia do szwajcarskiego systemu ubezpieczeń społecznych.

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest jedynym organem właściwym do rozstrzygnięcia wszelkich kwestii dotyczących stosunków między Agencją lub Komisją a ich personelem w odniesieniu do zastosowania rozporządzenia Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ⁽²⁾ oraz pozostałych przepisów prawnych Unii Europejskiej ustalających warunki pracy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, EWWiS, EWG) nr 549/69 z dnia 25 marca 1969 r. określające kategorie urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich, do których mają zastosowanie przepisy artykułu 12, artykułu 13 ustęp drugi i artykułu 14 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot (Dz.U. L 74 z 27.3.1969, s. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1749/2002 (Dz.U. L 264 z 2.10.2002, s. 13).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot oraz ustanawiające specjalne środki stosowane tymczasowo wobec urzędników Komisji (warunki zatrudnienia innych pracowników) (Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 2104/2005 (Dz.U. L 337 z 22.12.2005, s. 7).

ZAŁĄCZNIK B

**KONTROLA FINANSOWA DOTYCZĄCA SZWAJCARSKICH UCZESTNIKÓW DZIAŁAŃ EUROPEJSKIEJ
AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA LOTNICZEGO***Artykuł 1***Bezpośredni kontakt**

Agencja i Komisja bezpośrednio kontaktują się z wszelkimi osobami lub podmiotami, które mają siedzibę w Szwajcarii i uczestniczą w działaniach Agencji jako kontrahenci, uczestnicy programu Agencji, osoby opłacane z budżetu Agencji lub Wspólnoty lub też jako podwykonawcy. Osoby te mogą bezpośrednio przekazywać Komisji lub Agencji wszelkie stosowne informacje i dokumenty, które są zobowiązane przedkładać na podstawie instrumentów prawnych, do których odnosi się niniejsza decyzja, a także na podstawie zawartych kontraktów lub umów oraz podjętych w ich ramach decyzji.

*Artykuł 2***Kontrole**

1. Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽¹⁾, rozporządzeniem finansowym przyjętym przez Zarząd Agencji w dniu 26 marca 2003 r., rozporządzeniem Komisji (WE, Euratom) nr 2343/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów określonych w artykule 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽²⁾ oraz z innymi przepisami, które przywołuje niniejsza decyzja, kontrakty lub umowy zawarte z beneficjentami mającymi siedzibę w Szwajcarii oraz decyzje podjęte w odniesieniu do nich mogą przewidywać możliwość przeprowadzenia w dowolnym momencie audytów naukowych, finansowych, technologicznych i innych u beneficjentów lub ich podwykonawców, przeprowadzane przez urzędników Agencji i Komisji lub przez inne osoby przez nie upoważnione.

2. Urzędnicy Agencji i Komisji oraz inne upoważnione przez nie osoby mają prawo do odpowiedniego dostępu do miejsc, prac i dokumentów, a także do wszelkich niezbędnych informacji, również w formie elektronicznej, jakie są im niezbędne do prawidłowego przeprowadzenia audytów. Prawo dostępu jest jasno określone w kontraktach lub umowach zawieranych w celu zastosowania instrumentów, które przywołuje niniejsza decyzja.

3. Trybunał Obrachunkowy dysponuje tymi samymi prawami co Komisja.

4. Audyty mogą mieć również miejsce w ciągu pięciu lat od wygaśnięcia niniejszej decyzji lub na warunkach wskazanych w kontraktach lub umowach oraz w podjętych decyzjach.

5. Szwajcarska Federalna Inspekcja Finansowa jest z wyprzedzeniem zawiadamiana o audytach, które mają być przeprowadzane na terytorium Szwajcarii. Zawiadomienie to nie jest prawnym warunkiem przeprowadzenia przedmiotowych audytów.

*Artykuł 3***Kontrole na miejscu**

1. Zgodnie z niniejszą umową Komisja (OLAF) jest uprawniona do przeprowadzania kontroli na miejscu oraz inspekcji na terytorium Szwajcarii, zgodnie z warunkami rozporządzenia Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami⁽³⁾.

2. Kontrole na miejscu oraz inspekcje są przygotowywane i prowadzone przez Komisję w ścisłej współpracy ze szwajcarską Federalną Inspekcją Finansową lub z innymi właściwymi organami szwajcarskimi wskazanymi przez Federalną Inspekcję Finansową, które w stosownym czasie są informowane o przedmiocie, celu i podstawie prawnej kontroli i inspekcji, w sposób umożliwiający im udzielenie niezbędnej pomocy. W związku z tym urzędnicy właściwych organów szwajcarskich mogą uczestniczyć w kontrolach na miejscu oraz inspekcjach.

3. Jeżeli właściwe organy szwajcarskie wyrażą taką wolę, kontrole na miejscu oraz inspekcje mogą być przeprowadzane wspólnie przez Komisję i przez te organy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 72.

⁽³⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2.

4. Jeżeli uczestnicy programu przeciwstawiają się kontroli na miejscu lub inspekcji, organy szwajcarskie, działając zgodnie z przepisami krajowymi, udzielają kontrolerom Komisji wsparcia niezbędnego do przeprowadzenia wyznaczonych zadań kontroli na miejscu lub inspekcji.

5. Komisja możliwie jak najszybciej zawiadamia szwajcarską Federalną Inspekcję Finansową o wszelkich faktach lub podejrzeniach dotyczących nieprawidłowości, o których uzyska informacje w ramach przeprowadzania kontroli na miejscu lub inspekcji. W każdym przypadku Komisja jest zobowiązana powiadomić wyżej wymieniony organ o wyniku przedmiotowych kontroli i inspekcji.

Artykuł 4

Informowanie i konsultowanie

1. W celu prawidłowego wykonania postanowień niniejszego załącznika właściwe organy szwajcarskie i wspólnotowe regularnie dokonują wymiany informacji oraz, na wniosek jednej ze stron, przeprowadzają konsultacje.

2. Właściwe organy szwajcarskie bezzwłocznie powiadamiają Agencję i Komisję o wszelkich znanych im faktach lub powziętych przez nie podejrzeniach, które wskazują na istnienie nieprawidłowości dotyczących zawierania i wykonywania kontraktów lub umów zawartych w ramach stosowania instrumentów, o których mowa w niniejszej decyzji.

Artykuł 5

Poufność

Informacje przekazane lub uzyskane na mocy postanowień niniejszego załącznika, niezależnie od ich postaci, są objęte tajemnicą służbową i ochroną przysługującą analogicznym informacjom zgodnie ze szwajcarskim prawem krajowym oraz odnośnymi przepisami mającymi zastosowanie w odniesieniu do instytucji wspólnotowych. Informacje takie mogą być przekazywane wyłącznie tym osobom, które potrzebują zapoznać się z nimi ze względu na swoje funkcje w instytucjach wspólnotowych, państwach członkowskich lub w Szwajcarii. Ponadto informacje takie nie mogą być wykorzystywane do celów innych niż skuteczna ochrona interesów finansowych umawiających się stron.

Artykuł 6

Środki i kary administracyjne

Bez uszczerbku dla stosowania szwajcarskiego prawa karnego, Agencja lub Komisja mogą nakładać środki i kary administracyjne zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. i rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. oraz rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich⁽¹⁾.

Artykuł 7

Odzyskiwanie należności i egzekucja

Decyzje Agencji lub Komisji podjęte w ramach stosowania niniejszej decyzji, nakładające zobowiązania pieniężne na osoby inne niż państwa, stanowią w Szwajcarii tytuł egzekucyjny.

Tytuł wykonawczy musi być wydany, bez przeprowadzania kontroli innych niż weryfikacja autentyczności aktu, przez organ wskazany przez rząd szwajcarski, który zawiadamia o tym Agencję lub Komisję. Egzekucja musi zostać przeprowadzona zgodnie z zasadami procedur szwajcarskich. Legalność decyzji stanowiącej tytuł egzekucyjny podlega kontroli Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej przyjmowane na mocy klauzuli arbitrażowej podlegają wykonaniu na tych samych warunkach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1.

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

